MATIJA KULUNČIĆ D. I.

ZVIJEZDA MORA

Tiskom »Glasnika Srca Isusova«
ZAGREB

22397

MATIJA KULUNČIC D. I.

ZVIJEZDA MORA

Tiskom »Glasnika Srca Isusova«
ZAGREB

S odobrenjem redovničkog starješinstva D. I. (12. IV. 1931. br. 40.) i s dopuštenjem nadb. duh. Stola u Zagrebu (15. IV. 1931. br. 3148.)

ZVIJEZDA MORA.

POSVETA.

O Prejasna Zvijezdo mora našega života, Presveta Bogorodice, Marijo, primi ovo pobožno tumačenje drevnoga Himna Tvoga: »Zdravo Zvijezdo mora«.

Ti si prorekla, Duhom Sv. nadahnuta, da će Te »blaženom nazvati svi naraštaji«. To se ispunilo, a i sada Te blaženom nazivaju, moleći ovaj drevni i prekrasni Himnus.

Ja Tvoj nevrijedni sluga, pokušao sam, evo već po drugi put (u svojim »Razmatranjima« i evo sada u ovoj knjižici), da, prema nauci sv. Crkve, Tebi, o Presv. Djevice, na čast protumačim Tvoj prekrasan Himnus. Blagoslovi, o Prejasna Zvijezdo mora, ovo djelašce! Učini, da potakne sve nas — koji plovimo po ustalasanom moru ovoga života u luku spasa — da Tebe, Zvijezdo mora, s velikim pouzdanjem zazivamo, i u Tebe vazda nađe-

mo pomoć, da nas ne progutaju valovi mora. Upravljaj lađicom našega života, dok nas ne dovedeš, gdje ćemo Te ugledati i s Tobom zajedno slaviti Boga Oca i Sina i Duha Sv.

Pisac.

1. svibnja:

UVOD.

»ZDRAVO ZVIJEZDO MORA!«

(Himnus.)

Jamačno je latinski Himnus: »Ave maris Stella« jedan od najstarijih himna, što su ispjevani u čast Presv. Bogorodici Mariji.

Ne zna se točno, tko ga je napisao i kada. Naslućuju, da ga je ispjevao poetičkim duhom nadahnuti sveti biskup, Venancije Fortunat († 600.) u šestom vijeku. Za sigurno se ne zna.

Sv. Crkva je uvijek pomnjivo čuvala svoje veliko i bogato blago, svoju Himnologiju. Upotrebljavala je od vajkada, a i sada u svom Bogoslužju, u Liturgiji. Sv. Ambrozije tako je uvježbao kršćane u pjevanju i molenju himna, da su mu rekli, da je himnima začarao tadašnje svoje vjernike. Papa Urban VIII., koji je i sam bio pjesnički nadaren, povjerio je himne rimskog brevijara četvorici Isusovaca (Sarbievski, Strada, Gallucci i Petrucci-u), da ih isprave po pravilima stare metrike

i po klasičnoj latinštini. Ispravljeni himni su ugledali svijetlo u Rimu 1629. godine. Samo himni sv. Tome o Presv. Sakramentu, zatim: »Ave maris Stella«, i nekoliko drugih ostadoše netaknuti. »Ave maris Stella« dakle spada prema izvještaju Kaulena među najstarije i to nepromijenjene himne, što u čast Presv. Bogorodici ispjevani i evo sve do nas doprli. Nije čudo, što himnolozi za auktora i za vrijeme ne znadu sa sigurnošću, nego samo naslućuju, jer siže u davnu davninu, za koju uopće nemamo pouzdanih podataka.

Himne

možemo punim pravom posmatrati kao dopunjak svetih Psalama. Kao što su sv. Oci prvih vijekova najautentičniji tumači sv. Pisma, ne izuzevši ni Psalama, tako se mogu ubrojiti i Himnolozi među nastavnike svetih Psalama što su ih Duhom Sv. nadahnuti pisci napisali. — Jer sv. Crkva ih je primila u svoje Bogoslužje.

Himni

su izliv liturgijskoga života Crkve Kristove. Slave veličanstvo, milosrđe, dobrotu silu i redom sva savršenstva Božja. Ističu,

što je u vjeri sveto i uzvišeno; u kreposti milo i časno. Razveseljuju nas svojom milozvučnom metrikom i krasnim pjesničkim izrazima. Tješe nas u našim napastima i nevoljama. Dižu nas s niske zemaljštine i dosadnog svagdašnjega života k Bogu.

Himni su

Vapaj

vojujuće Crkve k slavodobitnoj za pomoć u teškoj borbi protiv trostrukoga silnog neprijatelja, koji vazda navaljuju na nas. A u prvom redu preslavnoj, milosrdnoj i silnoj Majci našoj, Mariji. Ništa nas ne tješi toliko u žalosti kao molitva, i krijepi nas u radosti kao pjesma. Zato nas potiče i sv. Jakov apostol: »Trpi li tko u vama, neka se moli, je li tko veseo, neka pjeva.« (Jak. 5, 13.)

Bog nas je tako stvorio, da u svojim borbama i u radostima očitujemo

Čuvstva

našega srca, te tako tražimo i nađemo pomoć u naše blažene braće, a osobito u naše premile Majke Marije. Jer po njihovu posredovanju imamo sigurniji i lakši pristup milosrdnomu Bogu.

Himni su izliv dubokog čuvstva religijozne duše. Kako svako čuvstvo traži, da se očituje, tako i najdublja religijozna u dostojnoj formi, u himnima.

Najstariji i po sadržaju jedan od 7 najkrasnijih himna Majke Božje jamačno je

Zdravo zvijezdo mora.

Ima sedam kitica. U prve dvije kitice se slave uzvišene odlike Majke Božje, i još u petoj kitici slavi pjesnik vanrednu blagost Majke Božje.

Ostale kitice, izuzevši zadnju, sadržaju molbe premilosrdnoj i silnoj Majci Božjoj.

Zadnja je kitica, prema običaju sviju himna, posvećena Presv. Trojstvu.

Odlikuje se ovaj himnus između sviju, kojima sv. Crkva časti preslavnu Majku Božju u svom bogoslužju i u svećeničkoj molitvi, ne samo svojom starodrevnošću, nego i formom, sadržajem i milotom.

Svojim kratkim šestercima lako se utisne u pamet.

Sadržaj himna je prebogat i što se tiče vanrednih odlikovanja, kojom je Bog obasuo preslavnu Djevicu, i glede prošnja, što se preponizno i velikim pouzdanjem upravljaju za cijeli rod ljudski milosrdnoj Majci.

Milozvučan je ovaj himnus sa svoje srdačnosti i prostodušne pobožnosti.

Mislio sam zato, da ću ugoditi našem pobožnom narodu, ako otvorim bogati sadržaj ovog krasnog himna. Osobito me je vodila nada, da ću nešto promaknuti i uspiriti revnost u našem narodu prema velikoj Majci Božjoj i našoj. Jer blago čovjeku, ter jamačno i onom narodu, koji straži na vratima Majke Božje svaki dan, govori Duh Sv. —

»Poštuj oca i

Mater

svoju, da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji,« zapovijeda Bog svim nama. S ovom zapovijeđu je spojio Bog blagoslov, ako je uzdržimo, a prokletstvo, ako je kršimo. Majka Božja je u puno uzvišenijem značenju naša Majka, nego koja nam je prirodni život dala.

Što bi nam koristilo roditi se, pjeva sv. Crkva u prekrasnom uskrsnom »Exultet-u«, ako nas Krist Gospodin ne bi preporodio svojom mukom i smrću.

No Majka Božja je s Kristom Gospodinom zajedno trpjela i patila za nas. —

Krist Gospodin nas je s križa prije smrti svoje izručio Majci svojoj, a Majku svoju nama.

Sv. Crkva slavi Majku Božju posebnom svetkovinom na 31. svibnja kao »Posrednicu svih milosti«, što ih dobivamo od Boga. Po Majci Božjoj smo dakle dobili i milost preporoda i opravdanja, kojim smo postali djeca Božja.

Marija je rodila Isusa, a sada rađa sveudilj i opravdava mistično tijelo Isusovo, što je sv. Crkva Kristova.

Nema zato nijednog pravednika, koji ne bi većma štovao i ljubio Mariju, nego svoju rođenu majku.

U ime sviju navedimo

Sv. Alfonsa

Rodrigueza iz Družbe Isusove.

Sv. Alfons je iza Boga nadasve štovao i ljubio Majku Božju. Osobito je rado molio sv. krunicu. Vazda ju je imao u ruci. Na Gospine svetkovine pripravljao se te ih osobitom pobožnošću svetkovao. Majka Božja ga je više puta odlikovala svojom prisutnošću, tješila ga i hrabrila. Mnogo je pretrpio od nečistih duhova. — Rado je govorio o Majci Božjoj. Osobito je branio njezino bezgrešno Začeće, što onda još nije bilo proglašeno člankom vjere. Tolikim žarom i uvjerenjem je govorio o krepostima i darovima Majke B., da bi ganuo sve, koji bi ga slušali. — Ko uistinu štuje Majku B., taj i nasljeduje njezine kreposti. Sv. Alfons se i u tom odlikovao. Bio je čist, ponizan, strpljiv, pokoran, blag, ljubezan, pun sviju kreposti. Bog ga je odlikovao darom proroštva i visokim stupnjem molitve.

Štuj Majku Božju, moli rado njezinu krunicu po primjeru sv. Alfonza. Učini to i danas.

2. svibnja:

»ZDRAVO ZVIJEZDO MORA.«

(Himnus.)

Punim pravom se prispodablja naš život moru. Sam Duh Sv. na mnogim mjestima u sv. Pismu prispodablja svijet s morem. More je nestalno, vazda se talasa; vihori i bure ga često silno uzburkaju; mnogo lađa proguta; ima i gusara na njem, a puno je grabežljivih riba. — Ali ima i dragocjenih stvari.

Isto je takav i ovaj svijet. Nestalan je, vazda se mijenja. Ljudske strasti podižu strašne bure, nemire, ratove, u kojima propada sila ljudi.

Gusari

i grabežljive ribe su đavli, koji vrebaju na ljude. Otimlju im najveće blago, milost Božju, a na koncu života ih strovaljuju u pakao.

More krije i

Dragocjenosti.

Crkva Kristova na zemlji nosi u svojoj

riznici najveće blago. Zasluge samoga Sina Božjega. Njegovu nauku; njegove svete, neprevarljive zapovijedi; presv. žrtvu novoga zavjeta, u kojoj se sam Isus Krist prikazuje Ocu nebeskomu nekrvnim načinom na Kalvariji; njegove svete sakramente za posvećenje sviju naroda do konca svijeta. Ima Crkva Kristova nepogrešivog Učitelja, koji njom upravlja i vodi sve u luku vječnoga blaženstva, koji slušaju njegov glas i slijede njegove zapovijedi.

Kolika sreća

je to na pogibeljnom moru ovoga života!

Čuvaj se, da ne potoneš na moru ovoga života, u kojem je toliko ljudi propalo. Drži se čvrsto nepogrešivog kormilara lađe Kristove. Slijedi nauku, koju te uči. Drži zapovijedi i naputke, što ti daje. Primaj sv. sakramente, koje ti pruža. Ugledaj se u svete primjere, koje ti predstavlja u svojim mnogobrojnim pravednicima. Prisustvuj sv. žrtvi, što i za te Bogu prikazuje.

Ima Crkva Kristova i presjajnu

Zvijezdu

na tom moru ljudskoga života.

Preslavna Majka Božja Marija je ta

presjajna zvijezda na uzbukanom moru našega života. Jer svim nama putnicima u vječnost neprevarljivo pokazuje smjer, kojim moramo udariti, hoćemo li da dospijemo u luku sretne vječnosti. Otkriva svima vrtloge i grebene, što nam prijete pogiblima, ako im se ne uklonimo.

Marija je presjajna zvijezda, jer nam svijetli na putu po moru svojim prekrasnim krepostima. Tolike je kreposti sasuo Duh Sv. u njezinu dušu, da je sjajnija ne samo od sviju zvijezda, nego i od hiljadu sunaca, kako veli sv. Anselm. Toliko je obilje milosti prosuo Bog u njezinu dušu, da je nitko, osim Boga, ne može pojmiti, kako govori Pijo IX. u buli, kojom izriče kao članak vjere Marijino bezgrešno začeće.

To je jasno, prečisto, ni najmanjim oblakom nezastrto svijetlo. Zato govori sv. Bernardo o Mariji: »Uzmi ovo sunce, i gdje ti je dan? Uzmi Mariju, ovu zvijezdu velikog i širokog mora, što će ti ostati, ako ne tmine i sjena smrti i najgušći mrak.«

Ugledaj se što češće u to svijetlo, i otkrit će ti sve mrlje duše tvoje. Rastopit će led u srcu tvom. Napunit će ga žarkom ljubavlju prema Bogu i bližnjemu.

Marija nam ne samo svijetli na moru života, ona ima i silnu moć kod Boga, koju ulaže u korist sviju naroda i svakoga čovjeka, koji se njoj utječe. Sv. Bonaventura je zato zove, »po molitvi svemožnom«.

Osobito nam pritječe u pomoć u strašnim olujama, što ih dižu naše strasti. Jer za naše pohote se hvata ovaj svijet sa svojim krivim načelima i zavedljivim primjerima. Naše pohote uzbuđuje i nečisti duh svojim ogavnim predstavama i lažnim obećanjima.

Kako je dijete najsigurnije pod paskom majke svoje, tako i mi, kad pohitimo pod okrilje Marijino.

Marija je doduše presjajna zvijezda na moru života svim narodima, ali osobito

Kršćanima,

koji su u Crkvi Kristovoj. Marija ne svijetli kršćanima iz daleka, kao ostalim narodima, nego se spustila kao pčela matica među kršćanske narode. Postala je središtem cijeloga kršćanskoga života. Majka je našega Boga i Spasitelja. Rađa Isusa po milosti u duši svakoga pravovjernika. Postala je uzorom sviju kršćanskih kreposti i najsigurnijom pomoćnicom, da postigne-

mo te kreposti, koje nam pokazuje u krasnom sjaju. —

Da ne bismo posumnjali o njezinoj dobroti, na čudesan način pomaže svim kršćanskim narodima na jednom ili i na više mjesta u svetištima, prošteništima, te tako ih priteže k sebi i Sinu svomu.

Kako je mila Crkva, koja ima tako dobru i ljubeznu Majku. Ne boj se nikakvih neprijatelja, dok si pod okriljem tako mile i silne Majke. Reci pouzdano više puta danas: »Pod okrilje se tvoje utječemo sv. Bogorodice, ne odbij nam molbe u potrebama našim!« Izmoli u napastima »Spomeni se o predobrostiva Djevice Marijo . . . !«

Kolika je moć i dobrota Zvijezde mora, pokazuje i slijedeći

Primjer.

Zaplovi lađa iz Španjolske u Kaliforniju. Plove mirno i veselo. Svi putnici su katolici osim nekoliko Švicara protestanata. Najedamput eto crnih oblaka na obzorju. More započne brujiti. Svi se prestraše od sigurnog brodoloma. Među putnicima bijaše jedan svećenik, misijonar. Reče putnicima: »Braćo, molimo Zvijezdu mora; obećajte, da ćete se svi pričestiti

pod sv. Misom zahvalnicom, ako nas dovede na kopno. Žao mi je što protestanti ne mogu to učiniti.« »Velečasni, ako nam Gospa pomogne, odreći ćemo se protestantizma, i svi ćemo se pričestiti.« Tada klekne misijonar i svi drugi s njim i pomole se zavjetom Majci Božjoj. — More se utiša, sretno stigoše na kopno, zavjet ispuniše, Mariju proslaviše, a nama primjer ostaviše. Izmoli: »Pod obrambu se tvoju . . .«

3. svibnja:

»NJEŽNA MAJKO KRISTA«

(Himnus.)

Vrelo visokog dostojanstva i svetosti Marijine, sviju njezinih povlastica i darova, što ih je primila od Boga; njezina vanredna moć što je ima kod Boga, izvire iz istine, da je Marija prava Mati Sina Božjega, Isusa Krista.

Marija

je prava mati Božja. Sveta Crkva uči i ispovijeda od svoga postanka, da je Bl. Dj. Marija prava Mati Božja. Protivnu je nauku Nestorijevu osudila kao krivovjerje na efeškom općem saboru početkom petoga vijeka na silnu radost i odobravanje svega kršćanskoga naroda. Jer rodila je Isusa, pravoga Boga i pravoga čovjeka.

U otajstvu utjelovljenja vjerujemo, da je druga Božanska osoba primila pravu čovječju narav. A tu narav je primila i rodila se od Bl. Dj. Marije, tako te je jedna ista osoba Sin Boga Oca od vijeka, i ujedno Sin Bl. Dj. Marije u vremenu. Kako je dakle Sin Boga Oca pravi Bog, tako je

i Sin Bl. Dj. Marije pravi Bog, i tako je Marija prava Mati Božja.

Za pravu Majku Božju su držali Mariju i kao takvu je štovali sami apostoli, a s njima i poslije apostola svi kršćani kroz sve vjekove sve do dana današnjega. To svjedoči cijelo bogoslužje i život sv. katoličke Crkve; to njezine molitve, kojima se mole svi kršćani tijekom sviju vijekova.

Iz najvišeg dostojanstva Marijina slijedi i njezina vanredna

Moć,

što je ima kod Boga.

Krist Gospodin je prvo svoje čudo, što je tvorio u Kani, učinio na molbu Majke svoje. Tim nam je dao na znanje, neka mu se po Mariji utječemo.

Divimo se uzvišenom dostojanstvu Bl. Dj. Mariju! Štujmo i ljubimo je svim srcem! Utječimo joj se u svim napastima i potrebama!

Bog je

Odlikovao

Majku svoju vanrednim povlasticama.

Duh Sv. je već po Isaiji proroku navijestio, da će roditi Sina, a da će ostati nepovrijeđena djevica. »Evo djevica će začeti i poroditi sina« (Is. 7, 14). Marija nije

nikada upoznala muža. Začela je po Duhu Sv. — Nije oćutjela nikakvih posljedica, što majke trpe obično u porodu i poslije poroda. Sv. Jeronim govori, da je Isus izišao iz krila Marijina, kao što prolaze sunčane zrake kroz staklo, a da ga ne razbiju. Tako ni Isus porodom svojim nije ozlijedio djevičanstvo Marijino, nego ga još većma posvetio. Materinstvo je s djevičanstvom Bog samo u Mariji spojio!

Sv. Bernardo se najvećma divi ovoj povlastici Marijinoj, što je majka i ujedno djevica. Jer sve drugo, kako veli, što ima Marija, imaju i drugi Sveci Božji, premda nema nijedan u toj mjeri, u kojoj je Bog Mariji podijelio sve milosti i kreposti. Ali u tom što je Majka i djevica, nema nikoga slična. To je samo Marijina povlastica.

Divimo se vanrednoj povlastici preslavne Majke Božje i čestitajmo joj dubokom poniznošću! Molimo je, da nam isprosi silnom svojom moću od Sina svoga obilnu pomoć proti svim nečistim napastima.

Bog nas povlasticom, kojom je uresio Mariju,

Uči,

kako mu je mila krepost čistoće, a odurna i najmanja nečistoća.

Zato nije ni najmanje nečistoće na svojim pravednicima. Zabranjuje i nečiste šale, kako piše sv. Pavao apostol, kršćanima. U sv. Crkvi Kristovoj treba da su svi čisti. Ili djevice, ili u ženidbenom staležu, ženidbenom čistoćom. Treba da smo miomiris Kristov po apostolskoj nauci.

Čuvaš li se od nečistog štiva, pogleda, misli, riječi, čina? Uteci se u svim napastima odmah prečistoj Majci.

Marija je kao prava Mati Božja stekla velika prava na sve narode, a osobito na

Kršćane.

Rodila nam je i othranila Spasitelja. Sudjelovala je s Isusom zajedno u velikom djelu našega otkupljenja. Sve što je Isus pretrpio u duši i tijelu svom da nas otkupi, pretrpjela je i Marija u duši svojoj za nas. Sv. Oci je zovu zato Suspasiteljicom roda ljudskoga.

Marija je svojim mukama i žalostima, što je kroz cijeli život svoj podnosila, zaslužila svemu svijetu nepojmljivih milosti i nebeskih darova. Presvetim primjerom svoga života postala je uz Isusa najsavršenijim uzorom svemu svijetu u svim krepostima. Svojim silnim molitvama odvravraća pravedne i zaslužene kazne Božje

od svega svijeta. Isprosiva nam od Boga sve milosti, što su nam potrebne, da se spasimo.

Sveta predaja

govori, a sv. Ivan Damascen je potvrđuje, da su prvi kršćani iz daleka dolazili, da vide Majku Isusovu. Svi su se u velike utješili i u vjeri okrijepili, gledajući živi hram Božji. U Marije su tražili i dobili mudre savjete u svojim nevoljama. Okrepu i hrabrost u progonstvima. Veliko poticalo za sve kreposti, gledajući u njoj najsavršeniji uzor sviju kršćanskih kreposti. Apostole je najizdašnije podupirala u širenju sv. Crkve Kristove. Zato se i čudesnim načinom nađoše svi pri njezinoj smrti u Jerusalemu, kako veli sv. Ivan Damascen.

Ugledaj se u primjer prvih kršćana, i odluči, šta ćeš odmah danas učiniti. Izmoli: Zdravo Kraljice . . .

4. svibnja:

»DJEVIČANSKI ČISTA«

(Himnus.)

Marija je po nauci sv. Crkve prečista djevica prije poroda, u porodu Isusa Krista i poslije poroda. Tolika joj je čistoća i tako sjajna, da poslije Božje veće ni pojmiti ne možemo. Natkrilila je u čistoći i svetosti i same anđele. Tu visoku krepost je zahtijevalo Marijino

Uzvišeno dostojanstvo.

Marija je najmilija kćerka Boga Oca, koji samo čiste duše ljubi. Marija je Majka Isusa Krista, koji je uzor i izvor svete čistoće. Mrzi na nečistoću i u svojim vjernicima, a kako bi je trpio na svojoj Majci! Marija je Zaručnica Duha Sv., koji samo u čistim dušama stanuje. Duh Sv. je Mariju sačuvao i od istočnoga grijeha. Tolike je milosti i darove sasuo u dušu Marijinu čim ju je stvorio, da je jedino duša Kristova natkriljuje bogatstvom.

Sveto Evanđelje piše, da su ozdravili,

koji se samo dotakoše

Isusa,

jer izlažaše iz njega sila i ozdravljaše sve. To većma je posvetio svoju Majku, koja ga je devet mjeseci nosila. Sve, što je Isus mogao dati svojoj Majci, bez sumnje joj je i dao. A to je Isus mogao učiniti, da Majka njegova u porodu ne izgubi djevičanstva, dakle joj je djevičanstvo očuvao i nepojmljivo posvetio i učvrstio.

Divimo se nepojmljivoj čistoći preslavne Majke Božje! Molimo je ponizno, da nam priteče u pomoć u svim napastima. Zazovi je zato u svim osobito u nečistim kušnjama velikim pouzdanjem!

Djevičanstvo

je prekrasna krepost. Sam Duh Sv. ga hvali: »Kako je krasan čist naraštaj!« (Mudr. 4, 1.) Cijene ga anđeli i ljudi. Bog je zabranio u šestoj i devetoj zapovijedi sve, što oskvrnjuje dušu i tijelo. Tako ljubi Isus sv. čistoću, te hoće, da u Crkvi njegovoj svi budu čisti; jedni u djevičanskom, a drugi u ženidbenom staležu.

Sv. Pavao zove kršćane: »Miomiris Kristov«. Kako je Krist mirisao svim krepostima i najsjajnijom čistoćom, tako treba da ga nasljeduju svi kršćani osobito u

čistoći. Sv. Pavao, pišući Korinćanima, govori, da su u poganstvu služili nečistoći, ali da su sada »posvećeni i opravdani u imenu Gospodina našega Isusa Krista, i u Duhu Boga našega« (1. Kor. 6, 11).

Čist naraštaj ljube

Anđeli,

jer im je sličan. Ljube ga svi narodi, još i sami pogani su osobito čast iskazivali onima, koji su obdržavali čistoću.

Djevičanstvo oplemenjuje čovjeka; osvježi i krijepi mu dušu i tijelo. Osposobljuju ga za sve, što je uzvišeno, sveto i veliko. Dok nečisti grijeh duboko ponizuje i sramoti čovjeka; truje mu tijelo i dušu, čini ga odurnim pred Bogom i ljudima.

Oduravaj nečisti grijeh. Izbjegavaj svaku priliku, što vodi na takav grijeh, a čim se pojavi kakva napast, uteci se mirno, odlučno i odmah kratkim, pouzdanim uzdahom prečistoj Majci Božjoj, i svaki put ćeš svladati napast.

Velika je milost Božja, da kroz cijeli život svoj nadbijemo malne svagdašnje navale naravi naše. Zato je potrebno, da znamo

Sredstva,

kojima ćemo se uspješno boriti protiv

ovih napasti.

Sv. Ivan Vianney veli: »Tri stvari se hoće, da se uzdržimo čisti, misao na prisutnoga Boga; molitva i sv. sakramenti.« Osim toga preporučuje isti Svetac za očuvanje sv. čistoće, da čitamo pobožne knjige, što su hrana duše. »Čistoj se duši, veli sv. Ivan Vianney, divi Presv. Trojstvo. Otac promatra u njoj svoje djelo, Sin cijenu krvi svoje, Duh Sv. svoj hram.«

Mnogo stoji do toga, da nečiste misli odmah ugušimo, čim se pojave. Jer inače će nas zapaliti, veli sv. Gregorije Veliki, kao ognjena iskra, kad padne u suho sijeno i ne će se moći ugasiti.

Najkrepčije je sredstvo, što nam je sam Spasitelj dao, pobožno i što češće primanje sv. Euharistije: »Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi« (Iv. 6, 54). Svaka čistoća potiče iz ovog jedinog vrela čistoće.

Hoćeš li da živiš čisto, budi umjeren u jelu, a osobito u pilu. »Badava ćeš tražiti čistoću bez njezinih družica, umjerenosti i trijeznosti,« veli sv. Jeronim.

Za očuvanje ove kreposti je neophodno potrebno, da svoja sjetila na uzdi držimo. Bez čednosti i kršćanske mudrosti

nije moguće živjeti čisto. Nijesmo svetiji od Davida niti jači od Samsona; jednoga su upropastile oči, a drugoga općenje sa ženom.

Svi sveti naučitelji nam preporučuju za očuvanje čistoće, da srdačno štujemo Majku Božju. Njoj se pouzdano uteći, znači napast svladati.

Veoma mnogo koristi u svakoj napasti, da zazovemo svoga Anđela čuvara. Zato nam ga je Bog dao. — Sv. Alfons Liguori nam pripovijeda u slijedećem

Primjeru,

kako je neki pustinjak na gori maslinskoj štovao i mnogo se molio pred slikom Majke Božje u svojoj ćeliji. Vrag nemogavši da podnese toliku pobožnost prema Presv. Djevici, neprestano ga je mučio nečistim napastima. Pobožni pustinjak misleći, da mu ne koriste molitve, kojima se danomice moljaše Mariji, zapita neprijatelja, što sam ti učinio, da me toliko uznemiruješ? Na to mu se ukaza vrag, te mu reče: Ti mene puno većma mučiš, nego li ja tebe. Zakuni mi se, da ne ćeš nikomu otkriti, što ću ti reći, i ne ću te više uznemirivati. Pustinjak mu se zakune, a vrag

mu reče: Hoću, da se više ne moliš pred onom slikom, što je u tvojoj ćeliji. Pustinjak zbunjen ode opatu Teodoru, da se posavjetuje. Opet mu reče, da ga zakletva ne veže, i da se nadalje moli Mariji pred onom slikom, i davao ga prestade uznemirivati.

Čini i ti po savjetu opatovu i ne boj se nečistih napasti! Izmoli: Zdravo Kraljice...

5. svibnja:

»DVERI RAJSKIH DVORA.«

(Himnus.)

Sv. Ivan opisuje u Otkrivenju, kako ga jedan anđeo odvede u duhu na goru veliku i visoku i pokaza mu grad sveti, Jerusalem, i u krasoti Božjoj svijetlost njegova bijaše kao predragi kamen. Ovo se može reći u puno uzvišenijem smislu o preslavnoj Majci Božjoj, koju Crkva pozdravlja: »Vrata nebeska«, »Dveri rajskih dvora«. Marija je prolaz kroz koji se ulazi u nebeski Jerusalem.

Svaka nam milost pritiče kroz njezine ruke, te tako i najveća milost, ulaz u nebeski Jerusalem.

Da što većma obljubimo Majku Božju, ta prekrasna Vrata nebeska, pogledajmo, što je

Nebo?

Predstavimo si grad, gdje su sve kuće kraljevske palače, svi građani okrunjeni kraljevi, gdje se ne zna što je zavist, mržnja, takmenje, bludnost. Gdje nema

nikakvih nevolja, ni bolesti, ni smrti, pa ćemo imati slabašan pojam o raju. Dodajmo tomu još jasno gledanje i uživanje Boga; društvo Anđela i Svetaca, koji su sjedinjeni među sobom i s Bogom najuže i nerazdruživo, i imati ćemo točniji pojam o raju; ali potpuni ne ćemo imati nikad, jer je raj ono blaženstvo »što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovjeku ne dođe«. I sv. Augustin slično govori o raju: »Vidjet ćemo, ljubit ćemo, slavit ćemo Boga.«

Nije li mudro, što nas opominje Psalmista: »Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? zašto ljubite ispraznost i tražite laž?« (Ps. 4, 3.) Sve je ispraznost i laž, ako usporedimo s Bogom! — Činimo što više dobrih djela, jer njima se zaslužuje raj!

Kolika je šteta izgubiti navijeke toliko kraljevstvo, izgubiti navijeke samoga Boga! A Isus ipak kaže, da mnogi

Ne će

u kraljevstvo Božje. »Široka su vrata — govori Bož. Spasitelj — i široki put, što vodi u propast, i mnogo ih ima, koji na njih ulaze.« (Mt. 7, 13.)

Sam Spasitelj nam kaže, zašto ne će mnogi u raj. Jer hodaju po širokom putu. A koji su to? Koji ne će da stežu svoje

pohote i sjetila među granice, što nam označuju zapovijedi Božje. Širokim putem hodaju oni, koji ne idu putem, što je označio Isus naukom i primjerom svojim. A takvih je uvijek više, nego koji ljube i vrše kršćansku samozataju. Širokim putem hodaju oni, koji ne će da nose križ Kristov i da ga nasljeduju.

Mnogi ne će u kraljevstvo Kristovo, jer nijesu spoznali Kristove vjere. Nije još doprlo do njih svijetlo evanđeoske nauke. Mnogi zato ne će u kraljevstvo Božje, jer su otpali od vjere Kristove, kao što su krivovjerci i raskolnici.

Kolika je sreća roditi se u sv. Crkvi Kristovoj, a kolika ustrajati u sv. vjeri Kristovoj sve do kraja!

Ispitaj zato svoju savjest, kako zahvaljuješ Bogu za tako neprocjeniv dar sv. vjere, i što si ud otajstvenoga tijela Kristova?! Znaj, da je samo jedan način, kojim možeš zahvaliti Bogu, a što Bog iziskuje od tebe, a to je, da uredиš svoj život po sv. vjeri. Ukroćuješ li svoje pohote? Ravnaš li svoj život po zapovijedima Božjim? Primaš li često sv. sakramente? Osjećaš li u svemu sa sv. Crkvom? Pokoravaš li se Namjesniku Kristovu?

Moli Majku Božju, da ti isprosi svojom

velikom moću i dobrotom za to od Boga milost.

Premda je sam Spasitelj rekao, da će mnogi propasti, nije nam zato slobodno gubiti nade u neizmjerno milosrđe Božje, jer što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu, reče naš Bož. Spasitelj.

Mnogi

će unići u kraljevstvo nebesko.

Sv. Crkva zove Majku Božju: »Dveri rajskih dvora«. A time nam ulijeva najtemeljitiju nadu, da ćemo u raj.

Ne da se ni pomisliti dobra, brižna i sveta Majka, a da ne učini sve, što samo može, da spasi djecu svoju. Zato nam je rodila Isusa. Zato je sve žalosti i muke pretrpjela zajedno s Isusom. Zato nam svijetli svojim uzornim životom, u kojem, kao u zrcalu, gledamo svu nauku i kreposti Kristove. Zato ju je Bog naoružao tolikom silom, kojom će do konca svijeta satirati glavu paklene aždaje. Zato nam je Isus Mariju dao za Majku. Zato joj je povjerio sve blago, što nam je stekao mukom i smrću svojom i učinio je Djeliteljicom svih milosti svojih; zato je učini i vratima dvora nebeskoga, da primi sve one u kraljevstvo nebesko, za koje je prolio krv svoju.

Samo će oni propasti, koji se do kraja opiru svim nastojanjima tako dobre i moćne Majke, kakva je to Majka Božja.

Ne žalostimo tako dobru Majku. Odazovimo se njezinu pozivu, njezinu primjeru, njezinu posredovanju, što svaki dan ulaže za nas kod Boga.

Odluči, čim ćeš odmah danas dokazati svoju sinovsku harnost prema Mariji; izmoli zato njoj na čast: Zdravo Kraljice!...

Kad je

Sv. Augustin

na molbu prijatelja si Severa htio da opiše krasotu i blaženstvo kraljevstva Božjega, ukaza mu se sv. Jeronim, koji je upravo tada preminuo u Betlehemu, i zapita ga, što kani da čini? Kad mu sv. Augustin saopći svoju nakanu, reče mu sv. Jeronim: Augustine, možeš li u svoju šaku stisnuti sav svemir, ili izgrabiti more u jednu rupicu? i tim isčeznu.

Time je dao na znanje sv. Augustinu, da se je latio nemoguće stvari. A to potvrđuje i sv. Pavao apostol, kad piše Korinćanima, da oko nije vidjelo, uho nije čulo niti je u srce čovječje doprlo, što je Bog pripravio onima, koji njega ljube. Tko

bi mogao opisati krasotu Majke Božje u slavi nebeskoj, a kako istom krasotu i veličanstvo samoga Boga!

Ne teži za sjenom i varavim dobrima, nego za pravim i neprolaznim!

6. svibnja:

»USTA ANĐELOVA »ZDRAVO REKOŠE TI.« (Himnus.)

Tko bi mogao pojmiti jedinstvo, što je Mariju spajalo s Bogom. Mariju je jamačno nadario Duh Sv. najuzvišenijim darom molitve između sviju Svetaca Božjih. Arkanđel Gabrijel je jamačno i sada zateče, kako se žarko moli Bogu, da što prije pošalje rodu ljudskomu obećanoga Spasitelja. Sv. Oci tvrde, da je Bog na molitve Marijine pospješio vrijeme utjelovljenja Sina svoga.

Na silne i Bogu najmilije molitve Marijine »posla Bog anđela Gabrijela u grad galilejski po imenu Nazaret k djevici.« (Lk. 1, 26. 27).

Promisli, tko, koga, komu šalje i zašto? Svemogući i premudri

Bog,

koji bi i sam mogao izvesti, što je naumio — veliko djelo otkupljenja — hoće iz prevelike ljubavi i mudrosti, da i čovjek sudjeluje s njim. Koliko ljubi i cijeni Bog čovjeka!

Koga šalje Bog? Između arkanđela najsilnijega, jer to znači ime Gabrijel. Htio je Bog da očituje, kako je silan, koga će nam poslati, kako silan, koji će se utjeloviti osobom, riječju i djelima.

Komu šalje Bog arkanđela? Sirotnoj, svijetu nepoznatoj, ali svetošću, krepostima, milošću bogatoj Djevici. U kakvom poslu šalje Bog arkanđela Mariji? U najsvetijem, najčudesnijem, najzamašnijem poslu za sav rod ljudski, u poslu otkupljenja svega svijeta od vremenite i vječne propasti.

Zahvali Bogu iz svega srca, što je u svom neizmjernom milosrđu i ljubavi započeo ostvarivati veliko otajstvo! Jer o njem ovisi i tvoje spasenje. Promisli, čim bi se mogao Bogu barem na neki način odužiti za neizmjerno blago, što ti je evo nakanio dati, i odluči velikodušno, da ćeš izvesti. Zamoli Boga za milost.

»I ušavši k

Mariji

anđeo, reče: Zdravo milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovena ti među ženama« (Lk. 1, 28). Kolikom smjernošću i strahopočitanjem ulazi Gabrijel Mariji i pozdravlja svoju kraljicu i zamalo Majku Boga svoga! Puna je sadržaja svaka riječ,

kojom pozdravlja Mariju u ime Presv. Trojstva. »Zdravo«, t. j. veseli se i raduj se, jer donosim preradosnu vijest tebi i po tebi svemu rodu ljudskomu. »Milosti puna«, ovo je ime Marijino, jer samo njoj pripada među svim smrtnicima. Bilo je i više pravednika, o kojima objava Božja govori, da su bili milosti puni, kao sv. Ivan Krstitelj, sv. Stjepan prvi mučenik, ali Marija je sve ljude i anđele daleko natkrilila u ovom najvećem daru Božjemu.

Marija je puna milosti posvećujuće već u svom začeću, što osim nje nitko nije. Marija je puna kreposti: vjere, ufanja, ljubavi, pravednosti, mudrosti, jakosti, umjerenosti, poniznosti, sedam darova Duha Sv. Djela su Marijina puna savršenosti u svakom pogledu. Ako su anđeli i pravednici velike rijeke, Marija je široko more svetosti i savršenosti. Pristoji se, da poslije Boga Majka njegova bude najsavršenija. »Gospodin s tobom« na posve vanredni način. Ne samo bistvom, silom, prisutnošću, posvećujućom milošću kao s ostalim pravednicima, nego je svakom silom svojom najuže spojena s Bogom.

Divi se neshvatljivoj veličini Marijinoj i zahvali od srca Bogu, što nam je tako svetu Majku dao!

Ujedno dobro zapamti, da je pred Bogom samo onaj velik i vrijedi, koji je velik u milosti njegovoj i koji je sjedinjen s njegovom voljom. Bori se zato s napastima i vrši što točnije volju Božju, da napreduješ u milosti Božjoj.

»Blagoslovena ti među

»Ženama.«

Ovim riječima zaključuje Gabrijel prekrasan i preznameniti pozdrav, kojim je pozdravio Mariju u ime Presv. Trojstva.

Zašto nazivlje Mariju blaženom među ženama? Jer će ona dignuti prokletstvo, pod kojem je stenjao sav rod ljudski. Jer će ona satrti glavu zmiji zavodnici. Jer će roditi svijetu obećanoga Spasitelja, koji će nam otvoriti vrutke milosti Božje. Jer će nam roditi, koji će dati sebe nama za hranu i očuvati nas od smrti. Marija je blagoslovena među svim ženama, jer će je Bog učiniti otajstvenom cijevi, kroz koju će priticati svim narodima živa voda milosti Božje za naše opravdanje i posvećenje. Marija je blagoslovena među ženama, jer će kroz nju, kao kroz otajstvena vrata ulaziti svi pravednici u život vječni, da gledaju i navijeke uživaju blaženoga Boga.

I ja te, preslavna Majko Spasitelja moga, blaženom pozdravljam i od svega se srca veselim i Bogu zahvaljujem za neizrecive vrline i odlikovanja, kojima te nadari Svevišnji Bog! Molim te, da me mogućom zaštitom svojom očuvaš od teškoga i od posve promišljenoga lakoga grijeha, kojega će se čuvati. Primi ovu moju odluku!

»Blago čovjeku, koji straži na vratima tvojim svaki dan« (Prič. 8, 34). Takav je bio

Sv. Stanislav

Kostka. Pravo dijete velike Majke Božje. Marija ga je od teške bolesti ozdravila. Ona ga je pozvala u Družbu Sina svoga. Ona mu je isprosila žarku ljubav prema Bogu i sve kreposti, što su u izobilju resile mlađahno srce njegovo. Marija ga je ovjenčala krunom svetosti.

Sv. Stanislav je bio zato od svega srca zahvalan Majci Božjoj zborom i tvorom. Jedan otac D. I., koji je s njim živio, svjedoči, da je sv. Stanislav često govorio: »Moj otac je Bog, moja majka bl. Djevica.« A ove bi riječi tako prostodušno i zanosno izgovarao, te su se i srca svih drugih, koji ga slušahu, napunila istom slašću i

miljem, kojim je obilovalo njegovo srce.

Stanislav je i druge poticao na ljubav prema Majci Božjoj. Uživao je, kad bi mu se pružila zgoda, da govori o Majci Božjoj.

Iz ljubavi prema Majci Božjoj zaželi, da prisustvuje u nebu 15. kolovoza velikoj svečanosti, kojom Anđeli slave uznesenje Majke Božje na nebo. Zato joj djetinjskom prostodušnošću napisa list, moleći je, da ga pozove na taj dan u nebo. Taj dan je umro.

Povedi se za sv. Stanislavom. Govori rado o Majci Božjoj. Moli njezinu krunicu!

7. svibnja:

»MIR NAM DARUJ SVETI.«

(Himnus.)

Mir je veliki dar Božji. U izobilju mira je stvorio Bog prvoga čovjeka s namjerom, da on i svi njegovi potomci vazda očuvaju taj mir i s Bogom i među sobom.

Znamo, kako je neprijatelj mira, đavao, prevarom oteo taj veliki dar Božji rodu ljudskomu, kad ga je naveo na grijeh.

Grijehom je izgubio čovjek onaj mir, i prekinuo vez, kojim je spojio Bog čovjeka sa sobom i međusobno. Jedini je grijeh, što i sada oduzimlje čovjeku pravi mir, i otkida ga od Boga, jedinoga izvora pravoga mira. Zato govori Job, da nije bilo nikoga, a jamačno ne će ni biti, koji bi se opro Bogu, griješio, i bio miran.

Jedina Marija

između sviju sinova i kćeri Adamovih nikada nije ni za čas izgubila, ili pomutila onaj sveti mir s Bogom. Bog ju je stvorio u velikom izobilju mira i milosti. A Marija ne samo da nije nikada prekinula taj mir,

nego ga je svakim časom krijepila i rasla u miru Božjemu i prema bližnjemu. Kao pčela matica kupila je oko sebe prve kršćane.

Sam Krist Gospodin je povjerio prije svoje smrti u sv. Ivanu cijelu svoju Crkvu svojoj Majci. A istim činom je toliku ljubav utisnuo u njezino Prečisto srce, da zaista postala najvrednijom Majkom roda ljudskoga.

Marija je

Majka svih kršćana.

Kao dobroj Majci osobito joj je na srcu, da svi ljudi, osobito svi kršćani, u miru i slozi živu, kako to Bog zapovijeda. Zato se Marija osobito i moli kod Boga, da se taj mir sve to većma učvrsti među nama. Ako smo ga izgubili, uvijek je spremna, da nam ga povrati svojim posredovanjem. U svakoj nevolji i nemiru, osobito u ratovima, važda su se kršćani utjecali »Majci krasne ljubavi«.

Namjesnik Kristov, papa Benedikt XV. u strašnom minulom svijetskom ratu uputio je sve kršćane, da se mole Majci svih kršćana za mir; te da ih na to što većma potakne, podijelio je Mariji nov krasan naslov: »Kraljica mira«, i naredio,

da se za sva buduća vremena uvrsti u prekrasne litanije Majke Božje. To je novi sjajan alem-kamen u divnoj kruni Majke Božje. Tko bi znao, kad bi se utišale razjarene strasti malne sviju naroda, koji su u ratu učestvovali, da im »Kraljica mira« nije Boga poslala paomu mira svojim moćnim posredovanjem.

Marija nas

Ukrepljuje u miru,

ne samo svojim moćnim zagovorom kod Boga, nego i presjajnim primjerom svojim.

Sve kreposti, što nas je Krist Gospodin riječju i primjerom svojim učio, sjaje u najkrasnijem svijetlu u Majci njegovoj

Marija nije imala pohota kao što svi drugi sinovi i kćeri Adamove, jer ju je Bog očuvao od istočnoga grijeha, od kojega potiču pohote, te zato je bez ikakvih zapreka rasla, poput cedra libanonskoga u svakoj kreposti neprestano. Sv. Toma Akvinac tvrdi, da je Marija svakim časom podvostručila onu milost, što joj je Bog već u začeću njezinu ulio u dušu njezinu, jer je, veli sv. Toma, djelovala cijelom intenzivnošću milosti, što je imala.

Zato nas Marija sjajnim primjerom svojim poziva na svaku krepost, i na sve-

tu kršćansku samozataju, bez koje nitko si ne može steći kreposti. To nas uči apostol Kristov, kad piše Rimljanima: »Ako živite po tijelu, umrijet ćete; ako li duhom djela tjelesna morite, živjet ćete.« (Rim. 8, 13).

Ovom zadnjom izrekom: »Ako duhom djela tjelesna morite, živjet ćete«, uči nas Duh Sv. jedini uvjet, kojim si možemo steći i učvrstiti pravi mir u srcu svom. Samo kršćanskom samozatajom možemo doći do pravoga mira i očuvati ga. Zato su cijenili kršćani od početka Crkve Kristove i vazda se vježbali u samozataji. To su primili od apostola, a apostoli od samoga Isusa, koji je stavio samozataju za uvjet svoga nasljedovanja.

Krepostima, koji se samozatajom stiču, pobijedit ćemo sve neprijatelje, pa i same nadrimudrijaše. Marko Marulić navađa u svom glasovitom djelu: »De institutione bene vivendi per exempla Sanctorum« krasan primjer za to:

Aleksandra biskupa.

Kad su cara Konstantina okrivili filosofi, što je primio kršćansku vjeru, i proglasio je državnom, jer da je to opačina uvađati novu vjeru u rimsko carstvo, odredi car dan, kada da se sastanu filosofi

i kršćani, da raspravljaju među sobom, i da uz one svi pristanu, koji iznesu istinitije razloge. To se dogodilo u Carigradu. Nazočan je bio Aleksandar biskup, koji nije bio dosta vješt svjetskoj filosofiji, ali to izvrsniji u kršćanskim krepostima. Kad su raspravljali, zapovjedi Aleksandar u ime Isusovo jednom filosofu, koji je htio da govori, da šuti. Kad dotični, kao da je zanijemio, ništa nije mogao da progovori, pruži ruku Aleksandru i reče, da je pobijeđen. Svi drugi na očito čudo prestadoše se prepirati i svojevoljno primiše kršćansku vjeru. Kao da su čuli, dodaje Marulić, kako govori Gospodin: Ako meni ne vjerujete, djelima vjerujte!

Svladaj sebe, pa ćeš svladati i sve protivnike svoje. Izmoli: Zdravo Kraljice...

8. svibnja:

»DOBRA EVO NOVA.«

(Himnus.)

Kad promijenimo ime: Eva, onda imamo ime: Ave. A ovim je imenom nazvao Mariju Gabrijel arkanđel, kad ju je pozdravio u ime Presv. Trojstva.

Imena, što sam Bog daje, od velike su znamenitosti. Bog daje dotičnima i dovoljne milosti, da ispune, što im znači ime.

I Evi je, možemo reći, Bog nadjenuo ime po Adamu, koji je nazva ovim imenom, kad ih je Bog, pošto su sagriješili, istjerao iz raja. Cornelij a Lapide govori u svojem učenom tumačenju sv. Pisma, da je Adam sam za utjehu svoju i ženinu nazvao je Evom. Eva hebrejsko znači: »živa i oživljavajuća«. I nadjenu Adam ženi svojoj ime Eva zato, što je ona mati svim živima« (1. Moj. 3, 20) te da će u svojim potomcima sve do konca vremena živjeti, koje je Bog osudio na smrt.

Eva je

Tip Marije.

Kako je Isus neizmjerno natkrilio sve

stvarne i osobne tipove staroga zavjeta, što su ga navješćivali, tako je i Marija Evu.

Sv. Epifanije govori, da je Eva tip Marije, koja je postala majkom svih živih ovdje po milosti, a poslije smrti u blaženoj vječnosti.

Sv. Bernard prispodablja Mariju s Evom i kaže: Dao nam je Bog ženu za ženu; mudru za nepametnu; poniznu za oholu, koja nam je za smrtonosno stablo pružila okus života, i za otrovno jelo slast ploda vječnoga. Promijeni dakle o Adame, — nastavlja sv. Bernard — glas nepravednoga ispričavanja, da te je žena prevarila, u riječ zahvalnosti i reci: Gospodine, Žena, koju si mi dao, dala mi je sa stabla života, i jeo sam od njega, i osladilo mi je usta moja većma od svakoga meda, jer po njem si me oživio.

Koliko nadilazi Kćerka majku svoju!

Marija Evu!

Marija je već u začeću svom izuzeta od prokletstva, u koje je Eva s Adamom rinula sebe i sav rod ljudski. A tolikom milošću je od Boga nadarena, da je jamačno i Adama i Evu daleko natkrilila.

Satrla je glavu zmije, kojoj je Eva povjerovala. Otela joj je plijen, što joj je Eva izručila. To je pobjeda, kakve još do-

sada nitko nije izvojštio! To je poraz paklenoga duha, što je najveći neprijatelj roda ljudskoga, kakvi mu još dosada nitko nije zadao!

Zato svi narodi treba da kliču Isusu i Mariji aleluja, aleluja! Jer Bog nam je moćnu Ženu, koja je sve popravila, što je Eva upropastila. Promijenila je ne samo ime Evino, nego i sva djela njezina. Kolika je

Mudrost,

kojoj nas nauči primjerom i cijelim životom svojim Marija!

Svu je mudrost Sina svoga prisvojila si Marija. Najveća je mudrost znati i vršiti volju Božju. Zato je Isus govorio, da je samo zato došao na zemlju, da izvrši volju Očevu. Zato je odgovorio apostolima svojim, kad ga pozvaše da jede: »Jelo je moje, da vršim volju onoga, koji me je poslao« (Iv. 4, 34).

U ovoj je mudrosti natkrilila Marija sve Svece, pa Anđele Božje. Zato je pozdravlja sv. Crkva: Djevice premudra! Prijestolje mudrosti!

Zato nazivlje sv. Bernard Evu nepametnom, jer je volju Božju zapostavila volji Zavodnika. Većma je povjerovala đavlu nego Bogu. U tom je nepametnost

i potomaka Evinih, što se većma povađaju za njom, nego za premudrom Kćerkom njezinom, za Marijom.

Sv. Bernardo veli: »U volji Božjoj je sva naša sreća, u volji našoj je sva naša nesreća. Na što mrzi ili kazni Bog, ako ne našu volju? Neka prestane vlastita volja i ne će biti pakla. Što će mučiti pakleni oganj, ako ne vlastitu volju?«

Zato je Marija najveća poslije Isusa, jer joj je volja najuže sjedinjena s voljom Božjom poslije Isusa.

Eva je ohološću svojom Adama otkinula od Boga, a Adam sve svoje potomke. Marija je poniznošću svojom začela Isusa, i s njim zajedno privela nas opet k Bogu.

Eva je svojim primjerom i napastovanjem

Upropastila Adama,

muža svoga, i po njem sav rod ljudski. Marija je svojim primjerom i zaslugama unapredila sv. Josipa, muža svoga, u svim krepostima, u svakoj svetosti. Spasila je s Kristom sve potomke Adamove. Postala je najkrasnijom i pravom »slavom Jerusalema«, to jest sv. Crkve Kristove, »radošću kršćana, i čašću sviju naroda«.

Sv. Ivan Zlatousti suprotstavlja Adamu Krista, Evi Mariju, zmiji Gabrijela,

Veli: »Smrt po Adamu, život po Kristu. Evu je zmija prevarila, Marija je Gabrijelu privoljela. Prijevara Eve donese smrt, privola Marije donese svijetu Spasitelja. Popravlja se po Mariji, što propade po Evi. Po Kristu se otkupljuje, što bi po Adamu zasužnjeno; po Gabrijelu se obećaje, što po đavlu bi upropašćeno.«

Marijinu je krasnu poniznost nasljedovao njezin izvrsni štovatelj,

Galikan pustinjak,

zet cara Konstantina, konzul, slavni vojskovođa i vazda pobjednik.

Sve je prezreo za Krista. Tolikom je revnošću obavljao u samostanu najniže poslove, kolikom prije u taboru carske i vojničke. Kako je prije čeznuo za vojničkom slavom, tako u samostanu za poniznošću. Prao je noge siromasima; nosio vodu pustinjacima; meo je pod. Upoznao je, da je puno veća i sigurnija sreća služiti Kristu, nego gospodovati svijetom. (Marulić.)

Prije krštenja si bio poganin, a sada si kršćanin. Promijeni s imenom i vladanje svoje. Nasljeduj u poniznosti Mariju, Majku svoju. Odluči, u čem ćeš se danas poniziti. Moli zato Mariju i reci: Zdravo Kraljice...

9. svibnja:

»S KRIVCA LANCE NOSI.«

(Himnus.)

Predoči si moćnu Majku Božju, kako svojim posredovanjem skida strašne okove grješnicima, i vodi ih iz tamnice paklenoga duha na slobodu sinova i kćeri Božjih!

Trostruka je spona, što sapinje dušu našu, da ne može slobodno uzlijetati k Bogu. Prva je spona težak grijeh.

Težak grijeh

ne samo da sapinje dušu, nego je i uznemiruje, zatre u njoj i zadnji tračak vrhunaravnog života. U isti čas, kada tko teško sagriješi, prestaje biti dijete Božje, a postaje sužanj vražji. — Usmrti sve zasluge, što ih je stekao u stanju milosti. Postaje mrzak pred pravednim Bogom, i vrijedan vječne kazne.

Težak je grijeh najveće zlo, što može čovjeka zadesiti u ovom životu. Jer siromaštvo oduzima imutak; sramota čast; slijepoća vid; nijemost govor; bolest zdrav-

lje. Ali težak grijeh oduzima sve. Oduzima čovjeku vremenitu i vječnu sreću.

Prava vremenita je sreća: čista i mirna savjest. A tu sreću iz temelja razara svaki težak grijeh. A da i vječnu sreću oduzima, to nas uči sveta vjera, jer teškim grijehom gubimo pravo na nebo, i postajemo vrijedni pakla po sudu Božjemu. Sv. Bernard kaže: Tko teško griješi, napada na Boga, hoće da ubije Boga, da ne vidi i ne kazni grijeh. Ratuje proti Bogu veli Suzo. A sv. Pavao tvrdi, da tko teško griješi, nanovo propinje Krista Gospodina.

Majka Božja je

Utočište grješnika.

U nje nalaze svi grješnici najsigurniju i najobilniju pomoć, da se opet povrate Bogu. Sam Bog je učini »životom, slašću i ufanjem« rodu ljudskomu. Nju je Bog odredio, da rješava svojim moćnim zagovorom spone roda ljudskoga. Zato je sv. Crkva zaziva u prastarom svom Himnu: »S krivca lance nosi!« A u doslovnom prijevodu latinskoga teksta glasi: »Riješi okove krivcima!«

Utecimo se zato velikim pouzdanjem Majci Božjoj u svim napastima i protivštinama na nestalnom moru ovoga života. Iskusit ćemo, da su istinite riječi, što sv.

Bernard govori, da se nije nikada čulo, da bi Marija zapustila onoga, koji se je njoj utekao.

Druga je spona, što sapinje dušu našu u slobodi sinova Božjih,

Laki grijeh.

Laki je grijeh, kad tko prestupi zakon ili u maloj stvari, ili u velikoj, ali ne posve svojevoljno.

Laki grijesi ugašuju u duši pravednika revnost, gorljivost u vršenju dobrih djela. Stavljaju zapreke djelovanju Duha Sv.; potamnjuju svjetlost razuma; slabe jakost volje i stečene kreposti; odvraćaju obilnije milosti Božje, što bi nam ih Duh Sv. dao, kad bismo se brižljivo čuvali lakih grijeha. A i Bog najoštrije kazni laki grijeh poslije teškoga grijeha, osobito poslije smrti.

Sv. Ivan Zlatousti opominje, da se većma čuvamo lakoga grijeha, nego teškoga; jer, veli, tko se brižno čuva lakoga grijeha, ne će pasti u veće. To je najstrašnija posljedica lakoga grijeha, što utire put teškomu. Tko se lakoga grijeha ne čuva, zakratko će pasti u teški.

Nitko nas ne može sigurnije očuvati od lakoga grijeha, od preslavne Majke Božje! Sama uspomena na njezinu pre-

čistu osobu rastjeruje i najopasnije napasti. Dozivlje nam na pamet najčišće slike, a u srce bogoljubna čuvstva. Sv. Bernard veli, da ime Marijino rastjeruje tmine, prosvjetljuje i donosi utjehu srcu. Zazovi često i pouzdano Mariju!

Ima još i treća spona, i to najsilnija, što sapinje dušu u slobodnom lijetu k Bogu. A to je grješna

Navika,

ili grješni običaj. A zašto je grješna navika najsilnija i najopasnija spona duše? Zato, jer se je najteže oprostiti, otresti. Grijeha se je lako oprostiti skrušenom ispovijeđu; kazne nam se opraštaju, što su poslije ispovijedi preostale, potpunim oprostima, ali grješni običaji ostaju. Možeš obilnim suzama ispovjediti grijehe i oprati dušu svoju, tako da postane čista, kakva je bila poslije krštenja, ali čim se probudi stara navika, strovali te opet u ponor grijeha, i to često u isti dan, kad si grijehe okajao. Pomisli samo na psovača i bludnika i uvjerit ćeš se, da je tako.

»Nasljeduj Krista« veli: Navika se navikom pobjeđuje. I poslovica veli: »Navika jedna muka, a oduka dvije su muke.« Zlu naviku samo dobrom navikom možemo svladati.

A tko bi nam mogao i htio u pobijanju zlih navika većma pomagati od premile Majke naše Marije! Njezina su najveća radost kreposna djeca. Zato nam prednjači najkrasnijim i najsavršenijim krepostima. Zato ulaže neprestano kod Boga svoj moćni zagovor; zato nam ispraša od Boga najobilnije milosti.

Odazovi se pozivu tako ljubezne Majke i povedi se za njezinom dubokom poniznošću. Ponizan je, koji zapovijedi Božje i dužnosti staleža svoga savjesno vrši. Naloži sebi vazda primjerenu pokoru, kad padneš u svoju grješnu naviku, pokaj se i svakiput odluči, da ne ćeš više. Zazovi Majku Božju u pomoć, i budi siguran, da ćeš zlu naviku zamijenit dobrom, kreposnom navikom.

Primjer.

Sv. Anzelm, Kantuarijski nadbiskup i veli štovatelj Majke Božje, hodajuć ulicom, ugleda dječaka, gdje se igra s vrapcem, privezanim na uzici. Vrabac poleti u vis, a dječak ga pritegne uzicom na zemlju. To opetova vrabac i dječak nebrojeno puta. Sv. Anzelm je to sa žalošću promatrao. Kad najedamput izmakne se dječaku uzica iz ruke i vrabac odleti veselo

u vis na žalost dječaka, a na radost sv. Anzelma.

Sv. Anzelm reče zatim svom pratiocu: Tako priteže đavao uzicom grješne navike dušu čovjeka, kad hoće da se digne Bogu, dok je Bog po milosti svojoj, što po Mariji dijeli, ne istrgne iz čapka đavla. Izmoli tri Zdravomarije, da te izbavi od napasti đavolskih.

10. svibnja:

»SLIJEPCU OČI TAKNI.«

(Himnus.)

Predoči si Majku Božju, kako prosvjetljuje sve narode svojim divnim krepostima i milostima, što Bog po njoj dijeli.

Trostruka je osobito naša sljepoća, što zastire naš razum.

Prva je,

što ne uvidjamo zadosta strahotu grijeha, te zato se i ne strašimo, koliko bismo morali.

Sveto Pismo prispodablja smrtni grijeh dugu od deset tisuća talenata; crvu, koji dušu grize i izjeda; psima, lavovima, zmiji otrovnici; maču dvorescu. Sam Bog nas uči, da je grijeh jedini uzrok vremenitoj i vječnoj nesreći; da čini narode nevoljnima; da je svako zlo i sama smrt po grijehu došla na svijet.

A mi se ipak ispričavamo svojom slabošću. Ne ćemo da podnosimo ukore. Povađamo se za modernim svjetskim načelima, premda znamo, da ih apostol osuđuje.

Stidimo se istupiti u javnom životu kao odlučni katolici. Podupiremo svojom pretplatom protucrkvena glasila. Nije li to sljepoća, koja nam zastire svijetlost vjere?

Kolika je svijetlost, što nam Bog daje po Mariji! Nikad se nije taknuo ni najmanji grijeh njezine čiste i sjajne duše. Bog je očuvao i od istočnoga grijeha. A Marija se tako strašila i u najmanjoj stvari odstupiti od volje Božje, da nije učinila kroz cijeli život svoj ni najmanjega grijeha.

Blaženi Ljudevit Grignon piše o Mariji, da bi lakše bilo rastaviti svijetlost od sunca, toplinu od ognja, nego Mariju od Boga. Tako čvrsto je spojila volju svoju s Božjom.

Molimo zato svesrdno i pouzdano Majku Božju: »Slijepcu oči takni«, da progleda!

Odluči, da ćeš izbjegavati svaku bližnju grješnu prigodu i da ćeš svaku napast s pomoću Majke Božje odmah odbiti.

Druga je

naša sljepoća, što premalo poznamo svoj uzvišeni cilj, za koji nas je Bog stvorio. Premalo poznamo Boga, te ga zato i premalo ljubimo. Ne služimo mu, kako smo dužni. Ne poznamo one koristi, što nam

donosi služba Božja u vremenu i u vječnosti, te zato se ne protivimo, kako bismo morali, svojim neprijateljima: pohoti, svijetu, đavlu.

Kolikom svijetlošću divnog primjera svoga raspršuje Majka Božja i ovu našu sljepoću! Svaku misao svoju je od začeća svoga sve do smrti upravila na Boga. Ljubavlju Boga je natkrilila i same Serafe. I jer iz izobilja srca govore usta i potiču djela, cijelim životom svojim je neprestano slavila Boga nad sve razumne stvorove. Sve kreposti zasjaše u vanrednom svijetlu u njezinu životu. Živo je zrcalo sviju kreposti Isusovih. U nje je savršena poniznost, blagost; prijesto je mudrosti, čišća od anđela. Jakošću je satrla glavu zakletom neprijatelju našemu, đavlu. Posrednica je i utočište roda ljudskoga kod Boga.

Veselimo se, što nam Bog u Mariji dade toliko svijetlo i tako silnu pomoć!

Utecimo joj se u svim našim nevoljama velikim pouzdanjem i zazivajmo je: »Slijepcu oči takni!« Isprosi nam jakost od Boga, da sve to većma nasljedujemo primjer tvoj!

Treća je

naša **sljepoća,** što premalo poznamo te

zato ne cijenimo zadosta milost posvećujuću.

Milost posvećujuća je najveći dar, što ga dobismo od Boga. Čini nas slične samomu Bogu. Sv. Petar apostol veli, da posvećujućom milošću učestvujemo nekim načinom u samoj naravi Božjoj, postajemo »učesnici božanske naravi« (2. Petr. 1, 4). Taj dar nam je stekao Isus gorkom mukom i smrću svojom. Mučenici su prolili krv svoju, da očuvaju ovaj dar, a svi pravednici su se borili i bore se za nj kroz cijeli život svoj.

Mi u svojoj sljepoći ne poznamo zadosta ni sredstava, kojima se stječe i umnaža milost Božja. Premalo poznamo sv. sakramente i molitvu; cijenu patnja i borba ovoga života, što ih trpimo u službi Božjoj; jer svakim dobrim djelom, što ga vršimo u milosti Božjoj, umnažamo si posvećujuću milost.

Koliko truda ulažemo za prolazne i nekorisne stvari, a za ovaj najdragocjeniji dar kao da i ne znamo. Koliko vremena potratimo na čitanje novina, nekorisne i škodljive razgovore, posjete, zabave, mjesto da ga upotrijebimo za napredak u milosti i krepostima. Srtamo u pogibli, u kojima se umanjuje, pače i

gubi milost Božja. Ne obuzdavamo svojih sjetila. Riječju slijepi smo, ne vidimo najvećega dobra, što nam ga nudi Bog, pa zato i ne težimo, kako bismo morali, za njim.

Kako je sjajan primjer Majke Božje, kojim prosvjetljuje i ove naše opasne tmine! Nijedan trenutak vremena nije ju minuo u njezinu dugom životu, u kojem ne bi sudjelovala najrevnije s milošću Božjom. Riječ Božju je u srce svoje spremila, sve svoje misli, čuvstva, riječi i djela po njoj je uredila. Samo je Boga nosila u duši svojoj, a svjetske misli i čuvstva nijesu je nikada oskvrnule.
»Zdravo Zvijezdo mora« 12.

Primjer.

Sam Spasitelj je na vanredni način pozivao sve nas, da dođemo k živomu vrelu milosti Božje, i da crpamo iz njega, kad je prigodom velike svečanosti sjenica povikao: »Tko je žedan, neka dođe k meni i pije!« (Iv. 7, 37.) Tom su prigodom naime običavali Židovi ići k vrelu Siloe, i grabiti iz njega; što je bila slabašna slika Spasitelja. Iz ovoga je vrela crpala živu vodu u izobilju svaki dan Majka Božja, a svi pravednici i dandanas. Pristupi i ti

danas tom vrelu u sv. pričesti i srdačno mu zahvali, što ti ga je otvorio svojom darežljivošću. Izmoli: »Dušo Kristova . . .«

11. svibnja:

»JADE OD NAS MAKNI.«

(Himnus.)

Predoči si preslavnu Majku milosrđa, kako kupi pod plašt svoj i zaštićuje sve kršćane od sviju zala duše i tijela.

Otkako je Marija prorekla u divnoj pjesmi: »Veliča duša moja Gospodina« riječi proročke: »Evo odsada će me blaženom nazvati svi naraštaji«, nijesu prestali kršćani tražiti i primati od Marije pomoć i utjehu u svim žalostima i nevoljama, što nas tište u ovoj suznoj dolini.

Vidjeli smo u kitici: »S krivca lance nosi«, da su spone duše naše: Težak grijeh, laki grijeh i grješne navike.

Sad vidimo posljedice grijeha, jer i to je veliko zlo, što moramo trpjeti, a Majka Božja nam može i hoće i u tom da pomogne.

Posljedice grijeha su

Vremenite kazne.

Vjera nas uči, da su sva zla, što nas

tište na svijetu, posljedice grijeha.

Kazne, što ih za grijehe moramo trpjeti, jesu vremenite i vječne. Vremenite moramo podnositi i na ovom i na drugom svijetu, ako za života svoga nijesmo za njih zadovoljili pravdi Božjoj. Kazne, što ih na ovom svijetu podnosimo, zovu se vremenite, jer ne traju poslije smrti. Jesu stranom tjelesne, a stranom duševne. Tjelesne su, što u tijelu trpimo. To su razne bolesti, rat, glad, potresi i druge nevolje, a napokon smrt. Duševne su, što ih u duši trpimo: žalosti, napasti i svi učinci naših pohota, što su posljedice istočnoga grijeha. Bog nam ih je ostavio i poslije krštenja za borbu, kako nas uči sabor Tridentski.

Tko će nam pomoći, da ih podnesemo i pretrpimo sve do kraja života svoga? Premilostiva naša Majka Marija! U svakoj je malne pokrajini, osobito gdje kršćani stanuju, otvorila po jedno utočište patnicima. Čeka nas, da joj pristupimo i da nam pomogne. Kolike je ozdravila, kolike utješila! Nikoga nije prazna otpustila.

Posljedice grijeha nas prate i na onaj svijet. Pače tamo ćemo ih ćutjeti u potpunoj mjeri. Oni, koji su u milosti Božjoj preminuli, ali još imaju po koju mrlju na

duši, ili nijesu još zadovoljili pravdi Božjoj, doći će u

Čistilište.

To je mjesto, gdje pravednici podnose nepojmljive muke za sve one malenkosti, kako mi obično ovdje mislimo, i za kazne, za koje još nijesu zadovoljili pravdi Božjoj.

Sv. Crkva u svom Bogoslužju često govori o čistilišnom ognju. Promisli, kolika je to muka! Predstavi si osuđenika na smrt u ognju. A čistilišni oganj daleko nadilazi i kakvoćom i trajnošću zemaljski oganj. Može biti da trpe deset, dvadeset, sto godina u ognju. — A to je samo osjetna kazan; kazan gubitka puno je strašnija, naime, što su odijeljeni od Boga. Tako čeznu za Bogom te duše, pravednika, da bi se rado bacile i u pakleni oganj, kad bi kroza nj mogli doprijeti do Boga. Bog je život duši. Zato je najveća muka živjeti bez Boga.

Nema sumnje, da je Majka milosrđa prva i najveća pomoćnica i dušama u čistilištu. Ona ljubi i pritiče u pomoć i najvećim grješnicima, koji imadu sva sredstva u sv. Crkvi, kojima mogu da dobiju oproštenje grijeha i kazna. To većma pomaže pravednicima u čistilištu, koji si ne

mogu da pomognu. Obećala je Majka Božja napose, da koji pobožno nosi za života karmelski škapular i ispuni neke uvjete, da će ga što prije izbaviti iz čistilišta, pošto je preminuo. Zna ona, da je želja Isusova, da duše pravednika, što prije dođu u nebo. A Marija ispuni svaku želju Isusovu. Kolika je korist štovati i nasljedovati Majku Božju!

Treća i najstrašnija posljedica je grijeha

Pakao.

U pakao dolaze svi, koji preminu u nemilosti Božjoj, to jest u smrtnom grijehu.

Četiri strašne istine uči neprevarljiva Crkva Kristova o paklu. Prva je, da pakao jest. Druga, da svi propadaju u pakao, koji umru bilo ma samo u jednom smrtnom grijehu. Treća je, da su u paklu strašne muke. Četvrta, da je pakao vječan, to jest, da koji u pakao dođe, ne će se više nikada izbaviti iz pakla. Ovo je najstrašnija istina, što je uči sv. Crkva od svoga postanka. Primila je ovu istinu od samoga Isusa preko njegovih apostola.

Sv. Evanđelje na mnogim mjestima govori o paklu. Obično kratkim, ali strašnim izrekama. Veli, da je »mjesto muka«. Mjesto vječnih muka; mjesto, gdje se oganj ne će nikada ugasiti; crv, grižnja savjesti nikada ne će prestati; mjesto, gdje je plač i škripanje zubi; mjesto, gdje je skrajnja tama.

Kad je pakao vječan, jasno je, da nas ni Majka Božja ne može iz pakla izbaviti, ako bismo po nesreći u nj pali. Ali Majka Božja nas može očuvati, da ne padnemo u pakao. A to ona i čini svima, koji hoće da sudjeluju s milostima, što nam ih Bog u izobilju pruža kroz ruke Marijine.

Sv. Oci, naročito sv. Bernard tvrdi, da štovatelj Marijin ne će propasti. Da je siguran znak spasenja ljubav prema Mariji. Kako je to silan razlog, da štujemo Mariju! To nam svjedoči i ovaj

Primjer.

što nam pripovijeda sv. Alfons Liguori: Neki čovjek u Njemačkoj pade u težak grijeh. Od stida nije htio da ga ispovjedi. Savjest ga strašno mučila. Ne mogavši da nadalje podnese grižnju savjesti, pođe, da se baci u rijeku. Ali prije se malo zaustavi i kroz suze moli Boga, da mu grijeh oprosti bez ispovijedi. Zaspavši, probudi ga glas: Idi i ispovjedi se! Ode u crkvu, ali ne htje, da se ispovjedi. Druge noći ga isti glas probudi. Ode opet u crkvu, ali reče,

prije volim umrijeti, nego se ispovjediti. Kad se htjede da iz crkve povrati, preporuči se Majci Božjoj pred njezinom slikom, što bijaše u crkvi. Ali jedva što poklekne pred slikom, oćuti posvemašnu promjenu u srcu svom. Odmah se diže, pozove ispovjednika i kroz suze ispovjedi sve svoje grijehe. Zatim izjavi, da veću utjehu ćuti, nego da je zadobio sve zlato, što je na svijetu. Odluči, što ćeš danas učiniti na čast Majci Božjoj, i izmoli: Zdravo Kraljice...

12. svibnja:

»DOBRA SVA ISPROSI.«

(Himnus.)

Velika je darežljivost Majke Božje! Nikada je ne ćemo iscrpsti. Što nam više daje, to više prima od Boga, da dijeli iz neizmjerne riznice, što nam steče Isus.

Tri vrste dobara nam je zaslužio Krist Gospodin. Najveće i najuzvišenije naše dobro je, jasno

Viđenje

i uživanje Trojednoga Boga. Od ovoga se dobra veće ni zamisliti ne da. Za ovo najuzvišenije i neizmjerno blaženstvo nas je stvorio Bog. Vlastitim ga silama ne bismo nikada mogli postići. Bog nas je zato usposobio, kad je našim praroditeljima udijelio veliki dar posvećujuće milosti. Ali su ga oni grijehom za uvijek izgubili za se i za sve svoje potomke. Da nam se Bog nije smilovao, ne bi nitko od nas ugledao blaženoga bića Božjega.

Bog, taknut neizmjernim milosrđem prema nama ljudima obeća našemu praocu

Spasitelja. Obeća mu, da će doći Žena iz njegova sjemena, koja će satrti glavu zmiji, što je prijevarom upropastila rod ljudski. Ta obećana Žena rodila nam Sina Božjega. Othranila ga. S njim zajedno životom i molitvom, neizrecivim mukama i žalostima zadovoljila za neizmjerne uvrede kojima uvrijedismo veličanstvo Božje; zaslužila nam sa Sinom svojim opet veliki dar posvećujuće milosti Božje. Otvorila nam opet kraljevstvo Božje. Postala je Kraljicom toga kraljevstva. Samo kroz nju, kao kroz »vrata nebeska«, ulazi se u to kraljevstvo.

Koliku zahvalnost dugujemo preslavnoj Majci Božjoj, koja nam je sa Sinom svojim zaslužila najveće dobro!

Dok smo živi, vazda smo u pogibli, da izgubimo to dobro. Ali ako se u svim napastima i nevoljama pouzdano molimo Majci Božjoj: »Dobra sva isprosi« sigurno ćemo sve nevolje srećno prebroditi i zadobit ćemo najveće dobro, samoga Boga.

Sva su naša dobra druge vrsti samo

Sredstva

kojima postizavamo vječno blaženstvo.

Bog je obećao vječno blaženstvo onima, koji pravedno živu, i u pravednosti ustraju sve do smrti.

Za pravedan život su, osim vjere, potrebni molitva i sv. sakramenti. Ovim sredstvima si stječemo i ustrajemo u milosti Božjoj. S milošću posvećujućom je spojio Bog pravo na nebo. Posvećujuća je milost klica u duši našoj, koja će se rascvasti u gledanje blaženoga bića Božjega, pošto joj poslije smrti nadođe svijetlo slave (lumen gloriae), kako nas uči sv. Crkva.

Prema stupnju milosti podijelit će nam Bog stupanj slave na nebu. Zato je najveća mudrost vježbati se u kršćanskim kreposti ma. Kreposti su čuvari i sticatelji milosti Božje.

Milost Božju dobivamo i umnažamo molitvom, dobrim djelima a osobito sv. sakramentima. U sv. pričesti primamo samoga Kralja neba.

Za stjecanje milosti Božje i za ustrajnost u milosti potrebni su nam i uzori kreposti. Zato nam stavlja sv. Crkva malne svaki dan po jednoga Sveca pred oči, da se ugledamo u njihov primjer te ih zamolimo za njihov zagovor.

Svakomu je jasno, da u preslavnoj Majci Božjoj sve nalazimo, što za pravedan život trebamo. Ona je najsavršeniji uzor za sve kreposti. Najmoćnija i najljubeznija je zagovornica kod Boga za

sve duhovne potrebe. Sv. Bonaventura zove Majku Božju: »Moleća svemogućnost.« Za konačnu ustrajnost u milosti Božjoj ne može nitko toliko pomoći, kao Majka Božja. Zato govore sv. Oci, da je znak preodređenja za život vječni ljubav i štovanje Majke Božje. A možemo reći, da je to i prekrasna krepost.

Tko bi to mislio, da je tako lako pravedno živjeti i u pravednosti sve do kraja ustrajati! Ljubi i štuj Majku Božju i sve ovo ćeš postići. A tko bi mogao reći, da je teško ljubiti i štovati tako dobru Majku!

U dobra treće vrsti spadaju naša

Tjelesna dobra

i duhovna dobra bližnjega.

Naša su tjelesna dobra zdravlje i sva vremenita dobra, što su nam potrebna za život i zdravlje.

Duhovna su dobra bližnjega pravedan život i ustrajnost u pravednosti. Ljubav prema bližnjemu nas veže, da u tom po mogućnosti i prema svom staležu pomažemo bližnjega. Sredstva su zato vlastiti kreposni primjer, molitva i nagovaranje, poticanje na dobro. Riječju djela duhovnog milosrđa. Sada su sva ova djela milosrđa lijepo uređena po apostolstvu molitve.

Na izvrsna djela milosrđa spada sada podupiranje Misija molitvom i milostinjom.

Majka Božja nam je i za postignuće ovih dobara najveća pomoćnica. »Zdravlje bolesnih«; »utočište grješnih«; »pomoćnica kršćana«! Ona je podupirala i same apostole u širenju kraljevstva Božjega na zemlji, a nije prestala u tom ni sada, jer zna, da Bog hoće, da se svi ljudi spase. I dok je na zemlji boravila neprestano se Bogu molila i radila za širenje slave Božje. Marko Marulić navađa u svom djelu o Mariji ovaj

Primjer

Neki kažu, piše on, da je Blažena Djevica, kad je roditelji prikazaše na službu Božju u hramu, od jutra do devete ure posvetila molitvi. Od devete do dvanaeste ručnom radu. Zatim, pošto se je okrijepila, do večeri je razmatrala sv. Pismo. Ovim je načinom služila Bogu i davala svima dobar primjer. Tako je čista bila od svake ljage i tako puna svih kreposti, da je samo ona zaslužila da rodi Boga i čovjeka i ostane djevica.

Vjernim sudjelovanjem s milošću Božjom, i vazdašnjim radom zaslužit ćemo; da nam Majka Božja isprosi od Boga zdravlje duše i tijela, a po tom i vječnu nagradu u nebu. Gledaj, u čemu ti se treba popraviti u svagdašnjem djelovanju i učini odmah danas. Zaprosi pomoć od Marije i izmoli Zdravomariju.

13. svibnja:

»MAJKOM SE POKAŽI.«

(Himnus.)

Veliko je dostojanstvo majke. A još veće je dostojanstvo i čast ispuniti dužnosti majčine, biti vrijedna majka.

Marija je na nepojmljivi način ispunila sve dužnosti najbolje majke.

Bog je u svom sveznanstvu predvidio, da će Marija između sviju žena, koje će na zemlji živjeti, najsvetije i najsavršenije ispuniti sve materinske dužnosti. Zato ju je izabrao Duh Sv. za

Majku Božju.

Marija je prava Majka Božja, jer je zaista porodila Isusa, pravoga Boga. Ovu istinu ispovijeda sv. Crkva od svoga postanka sve do danas. Kad je krivovjerac Nestorije zanijekao ovu istinu, digoše se svi kršćani protiv njega, i sv. Crkva ga osudi kao krivovjerca na općem Efeškom saboru 431. godine na veliku radost sviju kršćana.

Marija je cijelim životom svojim pokazala, da je zaista vrijedna Majka Božja.

Nema dostojne majke bez ljubavi. U Marije je tolika ljubav prema Isusu, da se sva žrtvovala za Isusa. Ona je nosila Isusa ne samo u tijelu, kad ga je začela po Duhu Sv., nego ga je već prije začeća nosila u duši svojoj, jer samo je za obećanim Mesijom čeznula i molila se, da ga Bog što prije pošalje rodu ljudskomu. A pošto je začela Sina Božjega u tijelu svom, puno većma ga je začela i kroz cijeli život svoj nosila u duši svojoj.

Nitko nije toliko trpio i radio za Isusa i s Isusom kao njegova ljubezna Majka. Sv. Oci je zovu suspasiteljicom roda ljudskoga. Vele, kako je Eva sudjelovala s prvim Adamom na propast roda ljudskoga, tako je Marija s dugim Adamom, kako sv. Pavao nazva Isusa, sudjelovala na spasenju roda ljudskoga. Marijina mudrost, požrtvovnost, velikodušnost, vjernost prema Isusu nitko ne može ni pojmiti ni izreći. Ona više nega kraljevski nadilazi savršenstva i najdostojnije Majke.

Zahvalimo joj zato svim srcem, kako smo i dužni, što nam je tolikom požrtvovnošću i ljubavlju othranila Isusa i što nas je s njim zajedno otkupila.

Marija je pokazala time, što je bila vrijedna Majka Isusova, da je ujedno i najvrednija

Naša Majka.

Nije nas doduše rodila za ovaj kukavni zemaljski život, ali nas je rodila na puno uzvišeniji vrhunaravski život. Zato je pozdravljaju svi kršćani: »Živote, slasti i ufanje naše.« Sam nas je Isus umirući na križu povjerio u sv. Ivanu Majci svojoj. Kako je Marija svaku volju Isusovu najvjernije ispunila, tako je vršila i vrši i njegovu zadnju volju.

Sigurno je to razlog, zašto Marija tako vjerno vrši prema nama ljudima ulogu najbolje majke. Svi moramo priznati, da nemamo ni tjelesnih ni duševnih potreba i nevolja, u kojima ne bismo danomice iskusili materinsku pomoć Majke Božje. A pomaže nas Marija ne samo u nevoljama, nego nas diže i na sve veću savršenost kršćansku. Čini to i svojim sjajnim primjerom, a osobito obilnim milostima, što nam od Boga ispraša.

Bez Marije nema kreposti, nema svetosti, nema napredovanja, nema ustrajnosti u dobru, nitko bez nje ne ulazi u nebo. Ona je vrata, kroz koja ulazi svaki u kraljevstvo Božje. Zato nema nijednoga Sveca, koji ne bi za života svog na osobiti način štovao Mariju. Nema nijednog dobrog

kršćanina, koji ne bi Majku Božju štovao. Ona je tajinstvena cijev, kroz koju nam pritječu sve milosti Božje.

Tako sjajno i obilno nam pokazuje Marija, da je naša Majka. Zato još samo to preostaje, da i mi pokažemo, da smo njezini.

Sinovi,

njezina djeca. A dužnost je djece, da ljube, štuju i slušaju Majku.

Ljubiti reći će predati se komu, da vršeći njegovu volju njemu omilimo. Mi dakle onda ljubimo Mariju kao svoju majku, kad vršimo njezinu volju. Volja Marijina je volja Božja. Ona samo to hoće, što hoće Bog. Onda dakle ljubimo Mariju, kad držimo zapovijedi Božje i savjesno vršimo dužnosti svoga staleža.

Dobri sinovi i kćeri poštuju majku svoju. U velike je cijene, dobro o njoj govore, neustrašivo brane njezinu čast. Ali ipak se dobra djeca po tom poznaju, ako rado i vazda slušaju svoju majku. Mi znamo, što je volja i želja Majke Božje. Da vršimo zapovijedi Božje i nasljedujemo Isusa. U to je ona uložila sve sile svoje. Zato se moli Bogu, da je i mi u tom nasljedujemo.

To treba da činimo ne samo zato, što

je to zaslužila naša najljubeznija Majka Marija; na to treba da nas potakne i naša vlastita korist. Duh Sv. govori: »Kao da blago sakuplja, tako je onaj, koji poštuje majku svoju« (Crkv. 3, 5). Sv. Ambrozije pripovijeda ovaj ganutljivi

Primjer

djetinjske ljubavi prema majci.

Za vrijeme jednog progonstva protiv kršćana zabrani strogo Prefekt jelo donijeti u tamnicu kršćana. Mnogi uslijed toga poginuše od glada. Neka kćerka udata iz ljubavi prema zarobljenoj majci, koju često pohađaše, dade joj da sisa, da bi je tako spasila od smrti. Jednoć je takovom prigodom zatekoše stražari. Ali i same pogane je ganuo ovaj primjer djetinjske ljubavi. Vratiše joj majku; a na onom mjestu sagradiše crkvu i posvetiše je božici: Pietas (djetinjskoj ljubavi).

I naša nebeska Majka žeđa i gladuje za našom ljubavlju prema Bogu i k sebi. Hranimo je, pa bilo i pogiblju našega života, kao što je činila ova dobra kćerka. Hranimo je mlijekom čistoće i ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Bog sam će nam sagraditi vječni hram za nagradu!

Vježbaj se danas u čistoći i ljubavi i izmoli za to: Zdravo Kraljice...

14. svibnja.

»MOLBE NAM PRIKAŽI.«

(Himnus.)

Isus je Spasitelj svega svijeta. Za sve narode je umro. Marija je, kako je zovu sv. Oci, suspasiteljica sviju naroda. Ona se moli za sav svijet, da se spasi po zaslugama Isusovim.

Kako je samo Isus mogao spasiti svijet, tako je samo Marija vrhovna Posrednica pred Bogom za sav svijet. Sv. Ivan Zlatousti govori: »Popravlja se po Mariji, što propade po Evi. Po Kristu se otkupljuje, što je po Adamu zasužnjeno. Po Gabrijelu se obećaje, što je po đavlu upropašćeno.«

Zato je Marija najsilnija zagovornica pred Bogom za sav rod ljudski. Naše će molitve Bog puno prije uslišati, kad mu ih po Mariji predstavimo. Jer

Marija

je Bogu najmilija poradi svoje nevinosti.

Nije nikada Boga uvrijedila ni najmanjom pogreškom. Vazda je sveta, po-

nizna, pokorna. Svojim molitvama i zaslugama isprosila nam je od Boga i skoriji dolazak Spasitelja svijeta. Kad nam je Bog i najveće dobro podijelio na molbe Marijine, kako bi nam uskratio manje darove, kad ga za njih molimo po Mariji.

Marija je premudra Djevica i predobra Majka, znade zato tako predstaviti Bogu naše prošnje, da je Bog ne će odbiti, što nam od njega zaprosi.

Bog sam je htio, da ga po Mariji molimo, jer nam ju je zato dao za Majku u najsvečanijem času na križu prije svoje smrti.

Na moru nastade silna bura. Svi putnici gledahu sigurnoj propasti u oči. Kapetan uze nevino djetešce u naručaj i moljaše Boga, da im se smiluje po nevinosti ovoga djeteta. Bura odmah započe jenjati, brod i putnici spasiše se.

Što bi nam dakle Bog uskratio, zašto ga po Mariji molimo? Zato sve naše molitve upravljajmo Bogu po Isusu i Mariji.

Bog prima prijatnije i brže uslišа naše molitve kad mu ih po Mariji predstavimo, jer je Marija Bogom određena

Posrednica

roda ljudskoga kod Boga.

Volja je Božja, veli sv. Bernardin, nepromijenljiva. Kako nam je po Mariji dao Sina svoga, tako nam po Mariji daje i sve zasluge Sina svoga.

Sv. Crkva nas uči i naukom i primjerom svojim ovu istinu. Uči nas, da je Marija »Majka Božje milosti«. »Da je Utočište grješnika«. Pozdravlja je kao »Pomoćnicu kršćana«.

Uči nas sv. Crkva i primjerom svojim, jer se u svakoj potrebi utječe Mariji. Protiv krivovjeraca, protiv raskolništva, protiv rata, kuge, nevolje i glada Mariju zaziva pomoć. Kad treba svjetlost da riješi dvojbe; kad treba jakost, da svlada neprijatelje, traži pomoć u Marije. Zaziva i spominje njezino sv. ime u žrtvi sv. Mise i u svom ostalom bogoslužju; u bezbroj molitava zaziva je u pomoć.

Povedimo se zato za primjerom sv. Crkve. Utecimo se u svakoj potrebi svojoj miloj Majci i moćnoj Posrednici kod Boga. Marija se doduše mnogo moli za nas kod Boga, kad je i ne molimo za to, ali joj je milo, kad je molimo za posredovanje. Time i raspoložimo srce svoje, da obilnije možemo primiti milosti Božje.

Još jedan treći razlog sili Mariju, da posreduje za nas kod Boga. Marija je naša

Majka.

Da nas je Isus Mariji kao Majci izručio, o tom smo se uvjerili jučer. A sve da nas i nije Isus izrijekom povjerio kao djecu Mariji, ona je ipak Majka roda ljudskoga, jer nas je s Isusom preporodila za vrhunaravni život.

A može li se pomisliti dobra majka, a da ne usliša vapaj svoje djece u tolikim nevoljama, kojima se bori rod ljudski? Neprestano se ori iz ove suzne doline vapaj Majci roda ljudskoga: »Molbe nam prikaži« milosrđu Božjem. Uvrijedili smo ga; grješnici smo; nijesmo vrijedni da pogledamo na nebo! Ali ti, koja si jedino neokaljana od začeća sve do smrti svoje; koja si nam Spasitelja porodila, s njim zajedno sve muke pretrpjela, tebe molimo, da svojim prečistim rukama prikažeš svemožnom i milosrdnom Bogu naše molbe. Da odvrati od nas zaslužene kazne. Da prosvijetli naše tmine; da okrijepi našu slabost; da uzmognemo nositi križ, što nam ga njegova očinska providnost nameće. Da uzmognemo poći putem križa, što nam je označio naš Božanski Spasitelj. Da uzmognemo na tom putu ustrajati, sve dok ne postignemo nagradu, što nam Isus obeća u svom kraljevstvu. Daj, predobra

Majko, pomozi nam, da primi naš Božanski Spasitelj molbu našu.

Primjer.

Sv. Basilij biskup, ognjeni stup, (kako se je nekima ukazao), jer je plamtio ljubavlju Božjom, ukorio je cara Valensa, što je predao neku kršćansku crkvu krivovjercima Arijancima. Da uklone prepirku, povjeriše stvar čudu. Zaključaše crkvena vrata i dogovoriše se, da na čiju se molitvu otvore vrata sama od sebe, njegova neka bude crkva.

Arijanci su se tri dana neprestano molili, ali badava. A sv. Basilij, pomolivši se, lakim štapom se dotače vratiju i reče: »Uzdignite, knezovi, vrata svoja, uzdignite se, vrata vječna: i ući će Kralj slave« (Ps. 23, 7). I kao da su vrata čula riječ, odmah se otvoriše. Zato dosudiše, bez ičijeg prigovora, crkvu katolicima. Rekoše, punim pravom, da je samo onima otvoren ulaz u nebo, na kojih se molitvu otvoriše vrata crkvena. (Amphilio in vita s. Basilii.)

Kad Bog na molitvu svoga sluge otvara zaključana vrata, kako nam ne bi na molitve i prošnje svoje Majke otvorio onu riznicu nebeskih dobara, u koju je sa Sinom svojim i Majka njegova sasula sav

plod žalosti, djela i molitava svojih. Bog sam ju je učinio vratima nebeskim. Nitko u nebo, komu ona vrata ne otvori. Znamo, da se za nebo kroz cijeli život svoj moramo truditi, i da ništa za nebo zaslužna, bez milosti učiniti ne možemo. Zato dižimo ruke svoje svaki dan svojoj premiloj Majci, da primi molbe naše, i da nam iz riznice Božje, nad kojom je postavi Bog, dijeli obilne milosti. Predstavi joj odmah danas svoje potrebe i izmoli tri puta Zdravomarijo.

15. svibnja:

»ONOM, RAD NAS ŠTO JE POSTO ČEDO TVOJE.«

(Himnus.)

Bog je najsavršeniji i u najsitnijem djelu svom. To većma u najvećem otajstvu utjelovljenja.

Tolikom mudrošću i savršenošću je izveo veliko djelo našega otkupljenja, da je zadivio sve anđeoske zborove. To otkupljenje je potpuno i primjerno našoj ljudskoj naravi. Očistio nas je. Poučio nas je naukom i primjerom svojim. Posvetio nas je.

Prvi je razlog, zašto nam ga Marija rodi, da nas

Očisti

od sviju grijeha naših.

To je Krist Gospodin učinio životom, mukom i smrću svojom. U svakoj dobi života svoga žrtvovao je sve sile Ocu nebeskomu za naše otkupljenje. Kad je ležao u jaslicama kao nemoćno djetešce i što je tako doprinio Ocu sve svoje sile za naše otkupljenje, kao što je to činio.

kad je visio na križu. Kako je napredovao u silama svoje čovječje naravi, tako je napredovao i u požrtvovnosti.

Zato da shvatimo cijenu žrtve, što Isus za nas Bogu prikaza, morali bismo shvatiti cijenu i plemenštinu tijela i duše njegove; sve sile i sposobnosti tijela i duše njegove, a osobito ono usko, osobno jedinstvo, Božanske i čovječje naravi Kristove, otkud izvire neizmjerna vrijednost sviju djela čovječje naravi Kristove.

Sva ova otajstva je najdublje shvatila i oponašala preslavna Majka Kristova. Zato se je uspela na nepojmljivu visinu sviju kreposti i svetosti, što je Krist Gospodin posjedovao.

Svoju Majku Krist Gospodin nije od grijeha očistio, kao što je Adama i sve druge njegove potomke. Mariju je Bog očuvao, da ne podlegne istočnom grijehu, a ni ikakvom osobnom grijehu u ostalom životu svom. Marija je na posve osobiti način miljenica Božja.

Veselimo se tom vanrednom odlikovanju, jer Bog to učini radi našeg Božanskog Spasitelja, da uzimadne dostojnu Majku; a i radi nas, da bude što dostojnija suspasiteljica, i što moćnija zagovornica kod Boga.

Marija nam je rodila Isusa i zato, da nas

Pouči

naukom i primjerom svojim.

Mi smo razumni stvorovi. Zato je Krist Gospodin htio, da nas ne samo očisti od grijeha, nego da nas i pouči naukom i primjerom svojim.

I nauk i primjer Kristov je neprevarljiv, Božanski. Uz svu svoju jednostavnost tako je savršen, da dotjera sve naše sile do vrhunca savršenosti.

I naukom i primjerom svojim navijestio je neprestani rat našim pohotama. Ali na tako ljupki i privlačivi način, da se svi povedoše za Isusom, koji ga posve razumješe. Srce je središte naših težnja i čuvstava. Krist Gospodin da preinači i posve ga oplemeni, preporuči nam samo dvije kreposti Presv. Srca svoga: blagost i poniznost. »Učite se od mene, jer sam blag i ponizan srcem« (Mt. 11, 29). Njegovo je srce bezdno sviju kreposti. A ipak nam samo blagost i poniznost preporučuje; jer to je dosta, da ga uzdigne do najveće sličnosti sa svojim uzor-Srcem.

Njegova preslavna Majka nam prednjači i u nasljedovanju Isusa Krista najkrasnijim i najsavršenijim primjerom. Nije bilo nijedne kreposti u Božanskom životu Isusovu, što Majka njegova nije u prečisto srce svoje najsavršenije utisnula Tolika joj je blagost, da je sv. Crkva, moleći se, svim narodima predstavlja za nasljedovanje. »O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!«

Marija je najvjernije i najčišće zrcalo, u kojem sjaje u neizrecivoj savršenosti sve kreposti Isusove. Divimo se sjajnim i bezbrojnim krepostima Isusovim! Nastojmo, da ih po primjeru Marijinu nasljedujemo!

Marija nam je rodila Isusa i zato, da nas

Posveti.

Na mnogo načina posvećuje nas naš božanski Spasitelj. Najčudesnije je ipak, što je htio, da postane hranom duše naše u presvetoj Euharistiji. On sam je htio da bude izvor vrhunaravnoga života duše naše. Jer reče: »Ako ne jedete tijela Sina čovječjegüa i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi« (Iv. 6, 54).

Sv. Ivan Zlatousti veli, da sv. pričešću postaju kršćani strašni đavlu; sposobni za svako dobro; da siplju oganj kao lavovi.

Sv. Crkva nas uči, da se primanjem Euharistije umnožava u nama milost posvećujuća; opraštaju nam se laki grijesi; krijepi nas protiv teških; slabi u nama zle želje, pohote, a krijepi nas u dobru. Duša nam se napuni, kako sv. Toma Akvinski govori, milošću Božjom i daje nam se siguran zalog budućega spasenja.

Svu silu, što ima sv. Crkva, izlijeva u dušu našu kod sv. pričesti. Pače daje nam samoga početnika sile, života i milosti, Isusa.

Na koliku zahvalnost je obvezala Majka Božja sav rod ljudski, što nam je rodila Isusa, koji nas je očistio od sviju naših grijeha. Poučio nas je neprevarljivom naukom i primjerom svojim. Posvećuje nas osobito divnim sakramentom Presv. tijela i krvi svoje.

Majka Božja nas uči

Primjerom

svojim, kako nam se treba okoristiti svim dobrima, što nam je Isus donio.

Stara predaja veli, što je veoma vjerojatno, da je Majka Božja svaki dan primila sv. pričest iz ruku sv. Ivana apostola, komu je Isus povjerio svoju Majku, i da je Isus od jedne pričesti do druge bio na-

zočan pod prilikom kruha u Majci svojoj. Učinio je Majku svoju živom pokaznicom (monstrancom). Time je pokazao, da mu je najmiliji stan na zemlji Majka njegova.

Zadrži i ti Isusa, pošto si ga primio, u nevinosti i u sabranosti cijeli dan! Zazovi zato Majku Božju u pomoć sa: Zdravo Kraljice...

16. svibnja:

»POSTO ČEDO TVOJE.«

(Himnus.)

Ova nam kitica prekrasnog himna »Zdravo Zvijezdo mora« kazuje, da je Isus na osobiti način vlasništvo Marije. A zašto?

Prvo

zato, jer Isus kao čovjek nema oca. Njegovo je tijelo posve od Marije. Svako drugo dijete je primilo tijelo svoje od oca i majke po naravskom začeću. Ali Isus nije naravskim mnačinom začet, Isus kao čovjek nema oca. Duh Sv. mu je satvorio tijelo samo od prečiste krvi Marijine. Zato mu je Marija i otac i majka. Zato je i ljubav Isusa prema Mariji, i Marije prema Isusu dvostruka.

Djeca, pa i najbolje dijete, dijeli kanoti svoju ljubav između oca i majke, jer oboje su im dali život. Ali Isus kao čovjek usredotočuje svu svoju ljubav u Mariji, ljubi je kao majku i oca.

A tako je ljubav Marijina prema Isusu dvostruka, ljubi Isusa i majčinskim i očinskim srcem.

Doista je Isus jedino dijete bez oca. A Marija jedina majka bez muža.

Promislimo, kolika je to ljubav, kojom Marija ljubi svoga Sina jedinca! Kako je iskrena, žarka, neprestana, nepromjenljiva, djelotvorna! A kolika je ljubav, kojom Isus ljubi svoju Majku! to je Božanska, djelotvorna, neizmjerna.

Divimo se Mariji i njezinoj vanrednoj sreći i dostojanstvu! Molimo je, da nam isprosi svojom moćnom molitvom od Sina svoga, da se i mi što uže sjedinimo s Isusom. Da si vjernom službom i nasljedovanjem Isusa stečemo veće pravo na Isusa, nego oni, koji mu samo na obični način služe.

Ali ovaj način pripadanja Isusa Mariji moramo reći, da je bez zasluga Marije. To je Božja neizmjerna mudrost tako odredila.

Ali Marija je i svojom zaslugom stekla osobito pravo na Isusa, što ćemo na

Drugom

mjestu navesti.

Milošću posvećujućom pripadamo Isusu, a Isus nama. Isus je rekao: »Ja sam čokot, vi loze« (Iv. 15, 5). Posvećujućom milošću smo loze na čokotu Isusu.

Nitko od pukih ljudi nije imao posvećujuće milosti u tolikom obilju, kao što je imala Marija. Marija je milosti puna od prvog trenutka svoga začeća. Nije začeta u istočnom grijehu. U prvom je trenutku svoga bivovanja imala više milosti, nego ma koji Svetac na koncu života svoga. Marija nije nikada izgubila posvećujuće milosti, jer nije nikada teško sagriješila. A nije ni najmanjega grijeha učinila u životu svom, niti ikakve pogreške.

I glede izobilja milosti je Marija prva među svim pukim stvorovima, Anđelima i Svecima. Marija je neprestano rasla u milosti Božjoj, jer je najvjernije sudjelovala s milošću, što je imala. Sv. Toma Akvinski veli, da je Marija svakim časom podvostručila visoki stupanj milosti, što je imala, jer je najvećom vjernošću i revnošću upotrijebila milost, koju je imala.

Zato je Isus većma bio Marijin, nego što pripada Anđelima i Svecima. Marija je, kako sv. Oci tvrde, imala više milosti, nego svi anđeli i sveci skupa.

Divimo se tolikoj svetosti i milosti, kojima Bog najobilnije obogati Majku svoju! Molimo je, da milosti posvećujuće nikada ne izgubimo, nego da u njoj neprestano rastemo, tvoreći dobra djela.

Isus pripada osobito onima, koji ga nose u srcu svom. Koji ga nasljeduju, koji po nauci njegovoj živu i prisvoje si kreposti, što nas ih je učio.

I ovo je

Treći

razlog, zašto Crkva Mariju pozdravlja: »Onom, rad nas što je posto Čedo tvoje.«

Marija je u najobilnijoj mjeri primila u se Isusa. Puno tjesnije je bila dušom spojena s Isusom, nego što je tijelom. Marijina i Isusova duša bijahu kao jedna. Nije nikada odstupila od Isusa ni u najmanjoj stvari za cijeloga života svoga.

Blaga i ponizna je bila Marija poput Isusa. Umjerena je bila poput Isusa. Jaka je bila u podnašanju sviju nevolja poput Isusa. Siromašna je bila poput Isusa. Bila puna boli i žalosti za života svoga kao Isus. Proslavila je Boga najsličnije Isusu.

Ako bi se sv. Evanđelje na neki način izgubilo, u životu je Marijinu najvjernije napisano. Sve kreposti Isusove najkrasnije sjaje u životu Marijinu.

Nikomu ne pripada zato Isus tako, kako pripada Mariji. Ali Marija se ne zadovoljava time, da Isus bude samo njezin. Ona rađa Isusa u duši svakoga po milosti, što nam ispraša od Boga. Kako

ga je rodila svemu svijetu i kako ga je prikazala na križu za sav svijet, tako je jedina želja njezina, da Isus osvoji sve ljude, i svi ljudi da osvoje Isusa.

Nemojmo se opirati Majci Božjoj i našoj. Prisvojimo si Isusa, noseći križ njegov, i primajući ga što češće u sv. pričesti.

Najkrasniji

Primjer

nam daje za to poslije Marije sv. Josip, Othranitelj Isusa, kako nam treba osvojiti Isusa po primjeru premudre Majke Božje.

Cijeli je život svoj, pošto se zaručio s Marijom, posvetio Isusu. Za Isusa se trudio, radio, pogibli podnosio. U Egipat ga pratio. U Nazaret ga doveo. Dušu i tijelo svoje je u svagdašnjoj brizi i siromaštvu za Isusa žrtvovao. Najveća mu je radost bila, kad je poslije dnevnoga rada smio Isusa u naručaj svoj primiti. A kad je Isus odrastao, jamačno da je najvećom pozornošću gutao svaku riječ Isusovu, što mu je Isus govorio. Tko bi mogao pojmiti, kolikom pobožnošću i revnošću je sv. Obitelj slavila, častila Boga i služila mu. Nasljedujmo sv. Obitelj u molitvi, u radu, u trpnji! Izmolimo zato Očenaš i Zdravomariju.

17. svibnja:

»DJEVO, KAKVE NEMA.«

(Himnus.)

Marija visoko lebdi nad svim Božjim stvorovima. Sv. Bonaventura veli, kad bi Bog trebao vremena za svoje planove, hiljadu godina bi trebao, da izmisli plan, po kojem je sagradio Mariju. Marija visoko natkriljuje ne samo najsvetije ljude, nego i sve anđeoske zborove u savršenosti. Njezinu visinu samo Bog shvaća, kako Pijo IX. govori u Buli, u kojoj izriče Marijino bezgrešno začeće.

Navest ćemo nekoliko razloga, zašto zove sv. Crkva Mariju: »Kakve nema«?

Prvi

je bez sumnje, što je Marija prva, koja je Bogu zavjetom posvetila svoje djevičanstvo. U starom zavjetu je to bilo nepoznato. Marija je to učinila po osobitom nadahnuću Duha Svetoga.

Ali Duh Sv. i to govori »Zavjetujte i izvršite zavjete Gospodinu Bogu svojemu« (Ps. 75, 12).

Marija je prva između sviju djevica, koja je zavjet svoj najvjernije ispunila. Njezino djevičanstvo nije nikada okaljala ni najmanja sjena nečiste misli, čuvstva ili djela.

U prvom trenutku je njezina začeća zasjalo Marijino djevičanstvo u vanrednom sjaju. Taj vanredni sjaj čistoće i svetosti Marijine rastao je i sjajio je sve to većma. Sv. Bernard govori o Mariji: »Tolika je savršenost Djevice, da je samo Bog može shvatiti!«

Marija je zaista: »Djevica odabrana.« Ona je sama većma omiljela Bogu, nego svi Sveci skupa.

Divimo se tolikoj čistoći i svetosti, kojom je Bog odlikovao Mariju. Molimo pouzdano Mariju, da isprosi od Boga svakomu od nas čistoću prema svom staležu.

Marija je Djevica od Boga odabrana

Drugo

zato, što je Bog odlučio, da postane majkom, a ipak da ostane djevica. Ovo je odlikovanje Bog samo Mariji podijelio.

Kada su Sirci opsjeli Jerusalem, pošalje Bog Isaiju proroka, da navijesti bezbožnom kralju Ahabu, da ne će dati Jerusalem u ruke Sircima; a za dokaz ove obrane Božje, proreče Isaija još veće čudo,

naime da će djevica začeti, djevica roditi i poslije poroda djevica ostati.

Sv. Jeronim veli, da je Isus u porodu svom tako izišao iz krila svoje majke, kao što prolazi sunčani trak kroz staklo, a da ga ne razbije.

Sv. Oci tvrde, da Isus ne samo da nije ozlijedio svojim porodom djevičanstvo svoje Majke, nego da je njezino djevičanstvo još većma posvetio.

Isus je izišao iz krila svoje Majke, kako je izišao iz zatvorenoga groba kod svoga uskrsnuća; ili kako je ulazio apostolima kroz zatvorena vrata poslije svoga uskrsnuća.

Divimo se i opet tako vanrednom odlikovanju Djevice Majke! Zahvalimo Bogu, što je u svojoj svemožnosti očuvao djevičanstvo Marijino. Preporučimo se prečistoj Majci Božjoj pouzdano u svim nečistim napastima, i molimo je, da nam isprosi od Boga pobjedu poradi velikog odlikovanja, kojim samo nju odlikova Bog.

Marija je Djevica od Boga odabrana

Treće

osobito zato, da bude dostojna Majka Sina Božjega. Takvoga Sina nije nikada ni jedna djevica začela ni rodila. Marijin je Sin pravi Bog i pravi čovjek. Tako visoko

natkriljuje sve sinove ljudske, koliko natkriljuje Bog svoje stvorove.

Da bolje razumijemo dostojanstvo i svetost odabrane Djevice, promislimo savršenstva njezina Sina. U Isusu je, kako nas apostol uči, »sve blago mudrosti i znanja« (Kol. 2, 20).

Marija mu je bila najvjernija družica i supatnica u velikom djelu našega otkupljenja. Zato ju je Bog naročito odabrao! I to je najveće odlikovanje Marije, kojom je odlikova najljubezniji Sin njezin, što ju je odabrao, da s njim zajedno otkupi rod ljudski.

Zapamtimo si dobro, kako i komu dijeli Bog svoje ordene. Kristov - orden je križ, što veći i teži, to je veće odlikovanje.

Tako je Isus odlikovao i svoju vjernu službenicu, koje ćemo

Primjer

ukratko predstaviti. Bila je to sv. Elizabeta, kći kralja ugarskoga Andrije, a žena zapovjednika Türingije. Iz ljubavi prema Isusu kralju nije držala ispod svoje časti, da primi u svoje krilo bolesna prosjaka, poderana, zamazana, smrdljiva. Vlastitim rukama ga je očešljala, ošišala, oprala, od smrada i gada očistila.

Mnoge je siromahe i ranjene izvidala.

Svoju koprenu je s glave skinula i rane im zavezala. Kad je poslije smrti njezina muža izbaštiniše i bez ičega s djecom zajedno rođaci protjeraše, dade u najbližem samostanu »Te Deum« odslužiti, što ju je Isus tako odlikovao. Kad su u ime njezino parnicu dobili, s dobivenim blagom je (dvije hiljade mjerica kovanog i nekovanog srebra) sagradila u njemačkom Mariboru veliku bolnicu za siromahe, u kojoj je i sama dvorila, što je predpostavila udobnom životu na kraljevskom dvoru, kamo ju je otac više puta pozivao. - Posuđe je prala, kuhala, pod mela. Nije trpjela, da je sluškinje zovu gospoda, nego sestra.

Primi odlikovanje Kristovo, što ti bude danas poslao, i izmoli: »Tebe Boga hvalimo«.

18. svibnja:

»IZNAD SVIJU BLAGA.«

(Himnus.)

Marija kraljuje nad svim stvorovima blagošću i ljubežljivošću svojom. Krist Gospodin izvor i Kralj blagosti i mira, kako ga naziva Isaija prorok, a Marija je kraljica blagosti i mira, kako je pozdravlja sv. Crkva.

U Mariju se je najobilnije izlilo more blagosti Isusove. Marija je među svim stvorovima najblaža.

Što je blagost?

Blag je, koji guši u sebi svaku pohlepu za osvetom i svaku navalu nepravedne srditosti i zlovolje. Ima više stupnjeva, kako i druge kreposti.

Na prvom stupnju je, koji navale srdžbe i pokrete srca tako utiša, da pri tom ostane miran u svojoj vanjštini. Na drugom je stupnju blagosti, koji je prema svakom prijazan u općenju i govoru; koji nikoga ne vrijeđa, koji je strpljiv. Na trećem je stupnju, koji se uvrediteljima ne o-

svećuje, koji ne vraća zlo zlim, nego prezir i uvrede mirno podnosi prema opomeni Spasiteljevoj: »A ja vam kažem, da se ne branite oda zla, nego ako te tko udari po desnom tvojem obrazu, obrni mu i drugi« (Mt. 5, 39).

Blagost je kamen - kušač nauke Kristove. Isus nam zapovijeda, da ljubimo svoje neprijatelje, da dobro činimo i molimo se za one, koji nas progone i zlostavljaju. Ovo je najviši stepen ljubavi, do kojega se može uspeti narav ljudska uz pomoć milosti Božje.

Ljubimo svoje neprijatelje. Činimo dobro onima, koji nas mrze, i bit ćemo sinovi, kako sam Isus veli, Oca, koji je na nebesima; koji jednako sipa svoje darove dobrima i zlima. Oprostimo i ljubezno općimo s onima, koji su nas uvrijedili.

Ugledajmo se u najsavršeniji

Uzor blagosti,

u Majku Božju.

Sve što nam sv. Pismo o Majci Božjoj govori, i što je sv. Predaja o Mariji sačuvala, sve nam svjedoči o vanrednoj blagosti Majke Božje.

Oko Majke Božje su se sakupljali sv. Apostoli i prvi kršćani kao pčele oko svoje matice. Marija je sve utješila, svetim

mirom i blagošću nadahnula. S njezinih je očiju, kako piše sv. Franjo Saleški, padala rosa, koja je sve čistila, blažila i posvetila, koga bi god pogledala, ili koji bi joj se približio.

Marija je vršila i treći stupanj blagosti na najsavršeniji način. Nije se nikada nikomu osvetila niti je željela zlo onima, koji su joj najmilijega Sina zlostavili i propeli. Molila se je za njih, da i oni postanu dionici otkupljenja Isusova.

Najteže je zadržati blagost i strpljivost u mukama ižalostima. Majka Božja je u svim mukama i žalostima, što je s Isusom zajedno podnosila, vazda bila blaga i strpljiva.

I u žalostima je vršila najuzvišenije kreposti. Velikom je ljubavlju, poniznošću, velikodušnošću i jakošću podnijela sve neizrecive žalosti i muke s Isusom zajedno. Kako je u cijelom svom životu, tako je i u žalostima najsličnija Isusu.

Veselimo se, što imamo tako blagu i svetu Majku u Mariji. Nastojmo, da joj svakim danom sličniji postanemo u blagosti i strpljivosti. Gušimo u sebi pokrete osvete i srdžbe, čim se pojave.

Činimo to i zato, jer je

Nagrada

prevelika, što obeća Isus blagima.

Isus svečano izjavi u znamenitom svom govoru na brdu: »Blago krotkima, jer će posjedovati zemlju« (Mt. 5, 4). Sv. Augustin tumači, koja je to zemlja, što Bog obeća blagima. Ta zemlja je prvo naše vlastito srce. Blagi imaju u vlasti svoje srce, i uživaju u njem mir i utjehu Duha Sv. A u srditih i osvetljivih posjeduju strasti njihovo srce. Čim ih tko uvrijedi, usplamte i psuju i kunu, zašto se poslije kaju.

Drugo, blagi posjeduju i srce bližnjega; jer svaki ih ljubi i rado otvara srce svoje pred njima, a izbjegava ohole i srdite.

Treće, blagi će zadobiti i kraljevstvo nebesko, što sv. Pismo više puta zove zemljom živih. A i ovdje na zemlji uživaju Boga u svetom miru i utjesi.

Promislimo, kolika je nagrada, kojom Bog nagrađuje malenu i plemenitu borbu, što hoće da uložimo, kroteći svoju srdžbu. Sve da Bog nije nikakve nagrade obećao, trebalo bi da susprežemo svoju srdžbu i nestrpljivost, jer to se protivi dostojanstvu čovjeka.

Kolika je krasota i dostojanstvo Majke Božje upravo i zato, što divnom blago-

šću svojom kraljuje nad svim Svecima i odabranicima Božjim.

Zahvalimo Bogu, što je toliku blagost sasuo u dušu naše preljubezne Majke! Molimo je, da nam isprosi od Isusa, da svakim danom sličniji postanemo poniznomu i blagomu Srcu njegovu.

Povedimo se u tom i za odličnim slugom Isusovim, kojega ćemo

Primjer

navesti. Sv. Blaž (Vlaho) nije više znao, što je srdžba. Danju i noću se je molio. Zvjerad ga je hranila i pokoravala mu se.

Kad mu vojnici dođoše, da ga uhvate i odvedu u sigurnu smrt, reče: »Djeco moja, pođimo zajedno. Bog me je danas opomenuo. Ovu noć mi se tri puta ukaza, govoreći: Ustani, prikaži mi žrtvu, kako običaješ. A sada, djeco moja, dobro mi dođoste. Gosp. Isus Krist je s nama.« I pođe s njima, da prikaže Bogu život svoj za sv. vjeru.

Agrikola ga dade mučiti najokrutnijim mukama. Bičevali su ga; kidali ga gvozdenim grebenima; obukli ga usijanim mjedenim oklopom. Ali premda su mu na najokrutniji način kušali vjeru i blagost, uzdrmati je nijesu mogli. Napokon odsjekom glave posvjedoči nepobjedljivi Junak istinitost vjere 3. veljače 316. godine.

Moli se za svoje uvreditelje i neprijatelje. Oprosti im od srca iz ljubavi prema preblagoj Majci Božjoj. Zazovi zato njezinu pomoć sa Zdravo Kraljice...

19. svibnja:

»BEZ LJAGE PODAJ ŽIVOT SVIMA.«

(Himnus.)

Sv. Ivan krasno opisuje u Otkrivenju veličanstvenu osobu preslavne Majke Božje: »Žena, obučena u sunce, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi njezinoj kruna od dvanaest zvijezda« (Otkr. 12, 1).

Ta uzvišena Žena spušta se i vanrednom poniznošću skida okove rodu ljudskomu, kojima ga je sapeo lukavi sotona.

Vidjeli smo već devetoga ovoga mjeseca glavne verige u koje je sapeo đavao rod ljudski. Sad pogledajmo od premnogih posljedica grijeha osobito onu tamu, koja zastre razum naš i oslabi volju našu, te se strašimo i izbjegavamo, što bi nam trebalo ljubit i tražit. A ljubimo i tražimo, što bi nam trebalo mrziti i izbjegavati. Tomu se čudi i prorok, te zato nas pita: »Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? zašto ljubite ispraznost i tražite laž?« (Ps. 4, 3.)

Sama mudrost, naš Božanski Spasitelj nam je preporučio

Križ.

Rekao nam je, da ne možemo biti učenici i nasljednici njegovi, ako ne nosimo križa, ne trpimo patnje, što nam ih on šalje.

A šta rade sinovi i kćeri ljudske? Svi bježe i straše se od križa kao od najvećega zla. A buduć da mu se nitko ukloniti ne može, nose ga nestrpljivo, mrmljajući, a nažalost često i psujući, proklinjući i tužeći se na Boga, koji im ga u svojoj očinskoj providnosti šalje ili pripušta.

Trpnje i patnje oplemenjuju čovjeka. Jesu poput čekića, koji udarcima napravi od krutoga željeza sve, što nam je korisno.

Sv. Ivan Zlatousti govori: »Ljudi, kad su u sreći i bogatstvu, postanu naduti, srditi, neprijazni, okrutni, jer su moćni. Ali kad osiromaše, postanu blagi, uljudni, dođu do spoznaje samih sebe.«

Trpnje

i patnje su zakon, komu se već po svoj naravi podvrgnuti svi smrtnici. Bog je u Praocu našem osudio sav rod ljudski: »U znoju lica svoga hranit ćeš se hljebom, dok se ne vratiš u zemlju, iz koje si uzet«

(1. Mojs. 3, 19). Taj zakon je potvrdio sam Sin Božji. Nije se samo običnim znojem znojio, nego i krvlju.

Ulaznica je u nebo patnja. Sin Božji nije htio ni sam sebe da izuzme ispod tog općeg zakona. Dapače je sve naše kazne primio na se. Zato je govorio Isaija prorok: »Natovario je na njega (Otac) opačine sviju nas.« A i sam Spasitelj veli: »Nije li to trebalo, da Krist pretrpi i tako uđe u slavu svoju?« (Lk. 24, 26.) Naziva bezumnima one, koji bez patnje hoće nagradu. Jer to nije samo vrhunaravni, nego i prirodni zakon. »Nijesi bolji ni od Pavla ni od Petra, govori sv. Ivan Zlatousti; hoćeš li da dospiješ u onaj grad, što su oni zaslužili, moraš poći putem, koji tamo vodi.«

Patnje

su znak ljubavi Božje prema nama. Sam Bog govori: »Ja kojegod ljubim, one i karam i pedepšem« (Otkr. 3, 19). Sv. Augustin, koji je 30 godina uživao radosti ovoga svijeta, govori, da Bog po vremenitim kaznama opominje nas, da bježimo od vječne propasti. A sv. Jeronim izriče strašnu istinu: »Velika je srdžba Božja, kad se Bog na grješnike ne srdi,« t. j. kad ih ne kazni.

Zato je Bog sve svoje Pravednike obilno odlikovao patnjama i križevima, a na čelu Kraljicu sviju Pravednika i Mučenika preslavnu Majku Sina svoga. Marija je kraljevski nadmašila sve patnike i mučenike. Sv. Crkva govori, da su njezine žalosti, što ih je za nas pretrpjela široke, velike i duboke kao more. Nitko je nije mogao utješiti do Sina njezina koji ju je utješio slavnim uskrsnućem svojim.

Bog je

Patnje

učinio izvorom prave utjehe.

Naučitelj Crkve, sv. Efrem Sirac, koji je mnogo gorkosti gutao u službi Božjoj, zavapi Gospodinu Bogu: »Suspregni, Gospodine, suspregni valove slasti svoje, jer ne mogu da ih podnesem.« A veliki apostol Indije, sv. Franjo Ksaverije, koga je Bog u teškom apostolskom radu osobito o podne vanrednim utjehama posjetio, govorio bi: »Dosta je, Gospodine, dosta.« — Kad sada četvrt sata plačem za grijehe svoga prijašnjeg života, govori sv. Augustin — više utjehe nalazim, nego što sam imao u svim uživanjima svoga prijašnjeg života.«

Krist Gospodin, jedini i najveći učitelj roda ljudskoga, da nas nauči veliku

istinu trpnje i patnje, tako je gladovao i žeđao za patnjom, da, kako Tertulijan govori, nije mu dosta bilo da umre za nas, nego je i svake vrsti muka, prezira i poniženja htio da pretpi.

Majka Božja, kao najvjernija učenica Isusova, sjajno je i temeljito raspršila naše tmine, uslijed kojih krivo sudimo o patnjama, te zato ih izbjegavamo. Odriješila nas je i od ove posljedice grijeha svojim sjajnim primjerom, a još većma milostima, što nam ih od Boga namiče, da srčano nosimo križ za našim Spasiteljem, jer samo taj put vodi u nebo.

Paulin navađa

Primjer

u svojoj povijesti o nekom pariškom sveučilišnom profesoru, koji bijaše muž velikih kreposti. Veli, da je otišao u kraljevski dvor. Kad ugleda tamo mnoge visoke dostojanstvenike i gospodu, kako se zabavljaju u raskošnim sjajnim kraljevskim dvoranama, započe na glas govoriti: »Neznalice su bili Apostoli, sv. Benedikt, sv. Jeronim, sv. Franjo, neznalice!« Sva gospoda se sablazniše na ovaj govor, i ukoriše ga, te mu rekoše, da opozove, što je rekao. A sveti čovjek još glasnije opetova, da su svi Sveci nepametni bili. Jer

ako se može u lasti i časti i dangubi čovjek spasiti, kako vi to činite, zašto su onda svoje tijelo mrtvili i tolike pokore činili? Ako je pak istina, da su oni mudro radili, onda je i to istina, da ste vi nepametni, koji mislite, da ćete tamo prispjeti, gdje su oni, živući raskošno.

Povedi se za premudrom Majkom Božjom i nosi danas strpljivo svoj križ. Izmoli Zdravomarijo.

20. svibnja:

»BLAG I ČIST ŽIVOT PODAJ SVJEMA.«

(Himnus.)

Majka Božja je preblaga pčela matica. Oko nje se kupe bezbrojni Sveci i Svetice Božje i uče se blagosti, čistoći i poniznosti, jer ona je velika učiteljica sviju kreposti kršćanskih.

Vidjeli smo već osamnaestoga ovoga mjeseca, da je blagost spremnost, kojom lako ugušimo navalu srdžbe. Sad pogledajmo, što je

Čistoća.

Čistoća je spremnost, stečena dugim vježbanjem, kojom lako odstranimo nečiste želje i naslade, koje vrijeđaju stidljivost. Čistoća je dvostruka, savršena i nesavršena. Savršena je u djevičanstvu, kojom se odričemo i ženidbe. A nesavršena je ženidbena čistoća.

Svaki je dužan živjeti barem u nesavršenoj čistoći. Bog je zabranio u šestoj zapovijedi sve čine i riječi, a u devetoj sve nečiste želje.

Čistoća je kao i ljubav isključivo kršćanska

Krepost.

Prije Isusa bila je nepoznata. Krepost čistoće je istom Isus učio i pokazao u potpunoj savršenosti i sjaju. Isus nam je dao sredstva i uzor, kojima je svima omogućio ovu krepost.

Presveto je Tijelo Kristovo izvor svake čistoće tijela i duše. Zato nam je i svima zapovjedio, da blagujemo tijelo njegovo: »Zaista, zaista vam kažem: Ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne pijete krvi njegove, ne ćete imati života u sebi« (Iv. 6, 54).

Sredstva, koja moramo upotrijebiti, da očuvamo čistoću, u prvom su redu sv. sakramenti, zatim molitva, štovanje i zazivanje Majke Božje i svoga Anđela čuvara.

A moramo izbjegavati: grješne prilike, na uzdi držati svoja sjetila, i paziti na umjerenost u jelu i pilu.

Krist Gospodin je krepost čistoće uvrstio, u svom znamenitom govoru na brdu, među osam

Blaženstva.

»Blaženi, koji su čista srca, jer će oni

Boga vidjeti« (Mt. 5, 8). Sv. Ivan Zlatousti govori, Krist Gospodin nije blaženima proglasio one, koji su bistra i svijetla uma, kao što su mudraci; ni one, koji su krasna tijela i odijela, što mnogima nije moguće, nego one, koji su čista srca, to jest čiste i neokaljane savjesti, što je svakomu moguće.

Čista su srca, koji su čisti ne samo od grijeha i želja, što se protive šestoj i devetoj zapovijedi Božjoj, nego koji čuvaju savjest svoju čistu od svakoga grijeha, od zlih misli i želja, od strasti i nemira, od svake zle namjere, a osobito od svake dvoličnosti i lukavštine.

Čista su srca dakle oni, veli sv. Jeronim, koji su prostodušni i pravedni, koji samo dobro i pravedno misle i čine. Jer kao što iz čista vrela teče samo čista, a ne mutna voda, tako iz čistoga srca samo dobra djela, a ne grješna i nepravedna. Iz obilja srca, govore usta.

Koliku i kakvu nas čistoću uči preslavna i prečista

Majka Božja!

Marija nas na više načina vodi svetoj čistoći. Prije svega svojim sjajnim i savršenim primjerom.

Kako blaga i čista majka obitelji najsilnije potiče djecu svoju na blagost i čistoću, tako Marija, Majka velike obitelji Kristove, najsilnije djeluje kroz sve vijekove na sve kršćanske narode svojom vanrednom blagošću i čistoćom. »Pritegni nas, trčat ćemo za miomirisom tvojih pomasti« (Pjesm. 1, 3), t. j. kreposti, kako Crkva govori o Majci Božjoj riječima Pjesme nad Pjesmama.

Marija nas potiče na blagost i čistoću i time, što nam zorno predstvalja blagost i čistoću

Isusovu

i primjer svih pravednika, koji pođoše za njom.

Sv. Crkva zna, da živi uzori silno djeluju na čovjeka, zato se je postarala za žive uzore, ideale za svaki stalež. Svi staleži u sv. Crkvi imaju Svece za zaštitnike i uzore. Ali nad svim Svecima je Kraljica sviju Svetih, preslavna Majka Božja. Marija je najsavršeniji uzor svim staležima i najvrhovnija zaštitnica.

Sve kršćanske kreposti, kojima je Bog odlikovao svoje odabranike, nalaze se u najsavršenijem stupnju i u najkrasnijem sjaju u Mariji. Marija nam najvjernije predstavlja sve kreposti Isusove. A osobito blagost i čistoću.

Papa Pijo IX. veli u buli o bezgrješ-

nom začeću, da je Marija: »Neizrecivo čudo Božje.« »Vrhunac sviju čudesa Božjih.«

Zato punim pravom nas upućuje Crkva Mariji, da je molimo: »Blag i čist život podaj svjema!«

Ali osobito nas pomaže Marija blagosti i čistoći, što nam ispraša milosti za to od Boga. Utecimo se zato osobito u svim napastima našoj silnoj i prečistoj Majci. Sv. Beda pripovijeda u svojoj crkvenoj povijesti rijedak

Događaj

čistoće o sv. Edildridi djevici.

Bila je kći Ane, kralja kršćanskoga u Engleskoj. Prvi put se udala za Tonberta, kneza austrijskih Girva, s kim je zajedno u djevičanstvu živjela. Poslije njegove smrti otac je prisili, da se opet uda za kralja Egfrida. Pošto je i s njim dvanaest godina živjela u djevičanstvu, ode s njegovim dopustom u samostan. U samostanu je doduše sigurnije živjela, ali ne čišće nego u kraljevskoj palači. Bog joj je dao za nagradu čistoće toliku milost, da je i one, za koje se udala, odmah nagovorila na djevičanstvo.

Zaista rijedak događaj i ne znam, veli

Marulić, da li je bio sličan tomu otkako je svijeta, da se koja dvaput udala, a ipak ostala djevica.

Sv. Beda izrično ne spominje, ali je sigurno, da je s pomoću Majke Božje očuvala u dvostrukoj ženidbi djevičanstvo.

Uteci se s velikim pouzdanjem Majci Božjoj u svim napastima i pobijedit ćeš. Izmoli Zdravo Kraljice...

21. svibnja:

»DAJ BEZ GRIJEHA SREĆNO IĆI.«

(Himnus.)

Kršćani treba da su miomiris Kristov, kako to uči sv. Pavao apostol. Marija nam je rodila nestvoreni izvor miomirisa, Krista Gospodina. Sama je najobilnije primila u se taj miomiris. Raširila ga je među sve nasljednike Kristove.

Tri stepena čistoće razlikuju duhovni naučitelji.

Prvi

je stepen čistoće, da se očuvamo od teškoga grijeha. Ovaj je stepen potrebit za spasenje.

Koji je u teškom grijehu, suha je grana na živom stablu sv. Crkve Kristove. Odrezana je loza s čokota Krista. Kukolj je među pšenicom, koji će se sabrati, da se sažeže.

Bog je sva otajstva zato učinio, da nas u prvom redu očisti od grijeha. Zato, koji u teškom grijehu ostaje sve do smrti, gubi sve zasluge Kristove i propada u vječne muke.

Zato se moli i Majka Božja i ulaže sve zasluge Sina svoga i svoje, da nas izbavi i očuva od teškoga grijeha. Da nas učini dionicima zasluga Kristovih.

Zato pozdravlja sv. Crkva i zaziva Majku Božju: »Utočište grješnika«, a u prastarom himnu joj se moli: »Daj bez grijeha srećno ići.«

Upotrijebimo zato marljivo i ustrajno sva sredstva, da se očuvamo na prvom stepenu čistoće. Budimo pripravniji izgubiti oko, ruku, nogu, negoli milost Božju. Jer sam Isus veli, da nam je bolje s jednim okom, s jednom rukom i nogom ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka, s obje ruke i noge propasti u pakao.

Preporuči se u svakoj napasti Majci Božjoj. Zazovi je pouzdano: »Daj bez grijeha srećno ići!«

Drugi

je stepen čistoće, da se očuvamo od posve svojevoljnih lakih grijeha.

Laki su grijesi dvovrsni. Jedni su, koji se počinjaju s potpunom spoznajom i s potpunom slobodom volje. Drugi su, koji se počinjaju polovičnom spoznajom i polovičnom privolom volje. Dakle većma iz slabosti, nego iz zlobe.

Laki su grijesi puno opasniji, nego što bismo mislili. Duhovni naučitelji nabrajaju više posljedica, iz kojih se vidi velika šteta, što prouzrokuju laki grijesi.

Lakim grijehom gubimo revnost u službi Božjoj. Gubimo mnoge milosti djelujuće. Gubimo ljepotu duše i mir duše. Gubimo mnoge zasluge.

A što si pribavljamo lakim grijesima? Slabimo vrhunaravnu jakost duše. Jačamo, krijepimo svoja zla nagnuća. Padamo u sumnju, da li smo u milosti posvećujućoj. A što je najopasnije, laki grijesi utiru put teškom grijehu. Napokon lakim grijehom zaslužujemo vremenite kazne u ovom životu i strašno čistilište poslije smrti.

Sv. sabor Tridentski uči, da uz svoju veliku slabost ne možemo živjeti bez lakih grijeha. Ali sv. sabor razumijeva osobito one lake grijehe, koji se počinjaju više iz slabosti, nego iz zlobe. Ove, što se počinjaju iz zlobe, možemo i moramo izbjegavati ili barem nastojati da ih umanjimo.

Sredstva

kojima se možemo očuvati od lakih grijeha, što iz zlobe počinjaju, jesu osobito ova: Izbjegavajmo grješne prilike. Drugo, oprimo se odlučno napastima odmah s

početka. Treće je sredstvo molitva usmena i mislena. Četvrto, zazivajmo Majku Božju, sv. Josipa i Anđela čuvara. Peto i poglavito je sredstvo često i pobožno primanje sv. Euharistije.

Ispitaj se, kako se služiš ovim sredstvima i čvrsto odluči, da ćeš se popraviti, u čem si pogriješio.

Treći

je stepen čistoće, da budemo prosti od ne posve svojevoljnih većih navala naših strasti, kanoti srdžbe, osvete, nečistoće, zavisti. Ovu su počeci posve promišljenih lakih grijeha, a vode i u teške grijehe.

Velika je mudrost oprijeti se prvim navalama naše grješne naravi. Ovo je ključ ka kršćanskim krepostima. Svladati sebe je jednostavna i krasna umjetnost Svetaca Božjih. Sv. Ignacije Lojolski više cijeni slomiti vlastitu volju nego dar uskrisivati mrtve.

Do ovoga se mira dolazi stalnim mrtvenjem svojih neurednih nagnuća.

Divna, nikada neoskvrnjena čistoća i nepomućeni mir je vladao u duši i u tijelu preslavne

Majke Božje.

Nije nikada ni najmanjim grijehom o-

kaljana. Toliki je mir vladao u njezinoj duši, da ga nijesu mogle pomutiti ni najgorčje žalosti. Sve sile i osjetila njezina ravnala su se po bistrom razumu njezinu, koji je bio skroz prožet svjetlošću Božjom. I duša i prečisto tijelo njezino najkrasnije je remek djelo Duha Sv.

Zna premudra Djevica, da ju je Bog zato obogatio tolikim darovima, da i nama grješnicima pritekne u pomoć i primjerom i milostima, što je Bog odlučio, da će nam po njoj dijeliti. Zato ne će nikad prestati priticati nam u pomoć. To su svi odabranici osobito iskusili. Pogledajmo to u slijedećem

Primjeru.

Sv. Ignacije Lojolski sve do 30. godine svoje ponosit i slavohlepan vojnik, taknut milošću Božjom, odluči posvetiti se posve vrhovnom vojskovođi Isusu.

Zaprosi pomoć Majke Božje. Povuče se u zabit Manresu. Započe se trapiti vanrednom pokorom. Dopre, prije neuki vojnik, do tolike mudrosti u duhovnom životu, da napisa znamenitu knjigu: »Duhovne vježbe«, potpunu praktičnu pouku za kršćansko savršenstvo. Tako je očistio i od najmanje pogrješke svoju savjest, da

je odmah oćutio i najmanji prašak rastresenosti, te odmas se otresao u ispitu sa vjesti, što je svaki sat ponovio.

Kad je sv. Ignacije, prije ponositi vojnik, s pomoćju Majke Božje dotjerao svojim sudjelovanjem do tolike čistoće savjesti, moći ćeš i ti očuvati svoju savjest barem od teških i posve promišljenih lakih grijeha, samo se uteci Majci Božjoj i svaki dan ispitaj savjest svoju. Izmoli tri Zdravomarije.

22. svibnja:

»DAJ PRAVIM PUTEM IĆI.«

(Himnus.)

Prejasna je zvijezda Majka Božja na burnom moru našega života. Pokazuje nam neprevarljivo put u sretnu luku iz ove suzne doline. Samo njezinim posredovanjem možemo upoznati i pobijediti svoje lukave i silne neprijatelje, što vazda vrebaju na nas na putovanju našem u vječnost. A koji su to neprijatelji?

Prvi

i najljući neprijatelji naši na putu u srećnu vječnost jesu đavli, kako to tvrdi sv. Gregorije.

Puni su mržnje i zavisti protiv nas te zato nam stavljaju zamke na svaki način, kako bi nas odvratili s puta spasenja i upropastili. Sv. Ivan Zlatousti piše u svom djelu »o svećenstvu«, da su mreže i zasjede đavla tolikom lukavošću razapete, da su prema njima i najvještije uređene vojske kao djetinje igre.

Zato opominju apostoli često već

prve kršćane u svojim poslanicama, da se čuvaju od zasjeda đavolskih. Sv. Petar govori: »Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš đavao, ričući kao lav obilazi, tražeći koga da proždre« (1: Petr. 5, 8). — Tako opominje i sv. Pavao Efežane: »Obucite se u sve oružje Božje, da se uzmognete održati protiv zasjeda vražjih« (Efež. 6, 11).

Bog je Mariji dao moć, da satre glavu, zamke i prijevare đavla. Bez pomoći Marijine ne ćeš moći opstojati proti zasjedama đavla. Moraš se »obući u oružje Božje«, kako nas opominje sv. Pavao. Veliko je oružje Marija: »Toranj je Davidov«, pun svake vrsti oružja. Sam Bog ga je sagradio protiv napadaja đavolskih.

Utecimo se pod materinsko okrilje moćne Djevice s velikim pouzdanjem, i uvijek ćemo svladati đavla. Izmoli u napastima: »Pod obrambu se tvoju utječemo...«

Drugi

je naš neprijatelj na putu u vječnu našu domovinu svijet sa svojim opakim načelima.

Sv. Ivan apostol opominje nas, da ne ljubimo svijeta ni što je u svijetu. Jer svijet je požuda tijela, što traži tjelesna grješna uživanja. Požuda očiju, što ide za

bogatstvom, da si omoguči tjelesna uživanja. I oholost života.

Sva tri poglavita načela svijeta skroz se protive načelima Isusovim. Isus nam je zapovjedio i sam i po apostolima svojim, da tijelo svoje mrtvimo, da nosimo križ svoj i da nasljedujemo njega. — Bogatašima se prijeti i govori, da će deva lakše kroz igleno uho proći, nego bogataš u nebo. A blaženima je proglasio duhovno siromašne, a još većma one, koji se uistinu svega odreku i nasljeduju njega.

Rekao je, da se Bog protivi oholima, a poniznima da daje svoju milost. Zato nas opominje po svom apostolu: »Ne ljubite svijeta, ni što je na svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema ljubavi Očeve u njemu« (1. Iv. 2, 15).

U svijetu se mrze i takme, zavide i kleveću jedan drugoga; pravdaju se i parnice vode. A Isus nas uči: »Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi, i koji ti otme kabanicu, ne uskrati mu ni košulje« (Lk. 6, 29). Zapovijeda nam, da ljubimo svoje neprijatelje i da dobro činimo i molimo se za one, koji nas kleveću.

Majka Božja

nam daje najkrasniji i najprivlačiviji primjer pravoga duha Isusova. U njezinu se

životu sjaji u najdivnijem svijetlu sv. Evanđelje. Ona nam pokazuje najsigurniji put u vječnu našu domovinu. Zato se moli njoj sv. Crkva u prastarom himnu: »Daj pravim putem ići.«

Ne boj se zato, da će te lukavi đavao zavesti na stramputice, dok se ugledaš u primjer Marijin i nasljeduješ je. Dok je sinovski štuješ i u svim poteškoćama pouzdano zazivaš!

Treći

i najopasniji naš neprijatelj na putu u vječnu domovinu jesmo mi sami sa svojim pohotama i zlim nagnućima.

Sv. Crkva sjeća na to, kad se početkom korizme moli: »Nikakvo nam neprijateljstvo ne će naškoditi, ako u nama ne uzgospoduju vlastita zla nagnuća.« A to potvrđuje i sv. Pavao u poslanici svojoj Rimljanima: »Ako živite po tijelu, umrijet ćete, ako li duhom djela tjelesna morite, živjet ćete« (8, 13).

Naša je prva i poglavita kršćanska dužnost, da nasljedujemo Isusa. A Isus nam reče, da to nije moguće bez samozataje. Bez samozataje ne da se postići ni jedna kršćanska krepost. »Kraljevstvo ne-

besko silu trpi i sileđije ga otimaju« (Mt. 11, 12).

U ovoj glavnoj našoj dužnosti prekrasno nam svijetli primjer Majke Božje. Njezina vanjština i duša odrazuje najvjernije Isusa. — Ona nas ne samo poziva na mudru samozataju, nego nas i pomaže svojom vanrednom moću, što je ima kod Boga.

Primjer,

kako Majka Božja privlači k Isusu.

Sv. Gerard Majella, rodio se 1726. u Muru kao maleni anđeo. Kad mu bi šest godina, ode u neku osamljenu kapelu Majke Božje. Klekne pred kip Majke Božje i pobožno u molitvi izlije srce svoje. Božansko djetešce pogleda ga s kipa, nasmiješi mu se, siđe iz naručaja svoje Majke, zagrli ga i igra se s njime. Gerardo sav u nebeskom veselju šali se s Bož. djetetom, kao da je obično dijete. Isus mu dade vanredno bijeli kruh, poljubi ga u čelo i vrati se u naručaj Majke svoje. — Gerardo odnese taj kruh kući i pokaže majci. Ona zapita, tko mu ga je dao? Gerardo joj reče: jedan krasan dječak. To se dogodi više puta. Majka pođe za Gerardom, da vidi. I zaista ugleda, kako se Isus spu-

šta i igra s Gerardom i kako mu daje bijeloga kruha.

Idi sv. pričesti, i primit ćeš samoga Isusa u bijelome kruhu. Razgovaraj se s njim i predstavi mu svoje potrebe. Osobito, da ga nasljeduješ, noseći križ. Izmoli: »Dušo Kristova...«

23. svibnja:

»K SPASITELJU STIĆI U VESELJE VJEČNO.«

(Himnus.)

Predstvavi si preslavnu Majku Božju, kako slavi Boga na čelu sa svim Anđelima i Svecima na nebu. Kako je časti njezin Sin, svi anđeoski zborovi i Sveci kao svoju Kraljicu.

Majka Božja ulaže svu svoju moć kod Boga, da i nas uvede u vječnu našu domovinu, jer zna, da nas je Bog zato stvorio, a Isus nas s njom zajedno zato otkupio.

Naša je svrha

da gledamo i navijeke uživamo Boga. Zato nas je Bog stvorio.

To je najuzvišeniji cilj, neposredno, a ne kroz zastor vjere, gledati i uživati neizmjerno velikoga i blaženoga Boga, a i čovječju narav Sina Božjega, i da gledajući neizmjerno more dobrote i blaženstva i sami postanemo navijeke blaženi.

Bog će nam u svom kraljevstvu otkriti sva otajstva, što sada vjerujemo, da

ih gledamo, divimo se i uživamo ih, ako ih sada čvrsto vjerujemo i po njima živimo. Gledat ćemo i preslavnu Majku Isusovu, to najveće remek djelo Duha Sv., živi šator Sina Božjega.

Bog nam je obećao, ako mu sada vjerno služimo, da će nas primiti u društvo samih Anđela i Svetaca svojih, da ga s njima zajedno slavimo.

Kako je uzvišen, svet i koristan ovaj cilj! Koliko moramo svaki dan Bogu zahvaljivati, sve velikodušno podnositi i boriti se protiv napasti, što nam promisao Božji pošalje ili pripusti.

Sv. Crkva dosljedna nauci, što nas uči, da je Marija: »Vrata nebeska«, i »Majka Božje milosti«, opominje nas, neka se vjerno i stalno utječemo Mariji, da taj cilj postignemo.

Zato dajte često joj se molimo, osobito u napastima i u nevoljama. Isprosi nam, premožna i predobra Majko: »K Spasitelju stići u veselje vječno.« Svetkujmo osobitom pobožnošću svetkovine Marijine, molimo svaki dan sv. krunicu i primajmo sv. sakramente.

Što učini Bog

za nas, da svrhu svoju postignemo?

Sve što je Bog objavio i učinio, zato je učinio, da nas spasi.

Bog Otac je zato dao svoga Sina, da se svi po njem spase. koji u nj vjeruju i po njegovu nauku živu. Bog Sin je zato objavio tajne Božje; zato ih je učvrstio presvetim životom, sjajnim i mnogobrojnim čudesima; zato je podnio grozne muke i smrt, da nas spasi. Zato je osnovao Crkvu na zemlji i naložio joj, da nastavi isto djelo, što je on vršio, dok je na zemlji boravio, da spasi sve one, koji uzvjeruju.

Zato je obećao Crkvi svojoj Duha Sv. Zato je vodi, uči i upravlja Duh Sv., da nikada ne zađe s pravoga puta. Zato potiče Duh Sv. i svakoga na pokoru i krepostan život, da ga napokon dovede u raj.

Crkva vjerna zadaći svojoj, što je primila od Isusa, vrši trostruku vlast svoju na cijelom svijetu kod sviju naroda. Samo je Bogu poznat broj onih, koje je već privela blaženom cilju.

Nije moguće sve nabrojiti, što je Bog učinio, da nas spasi. Do nas stoji, da se poslužimo ovim neizmjernim blagom, te tako usrećimo sebe na vijeke.

Promisli, kako upotrebljavaš sredstva, što ti ih daje sv. Crkva da se spasiš? Živiš li po nauci Isusovoj? Vježbaš li se u samozataji, bez koje ne možeš nasljedovati Isusa? Primaš li sv. sakramente? Moliš li se? Razmatraš li otajstva sv. vjere? S kakvom nakanom i ustrajnošću vršiš dužnosti svoga staleža? Ispitaj se, i što nađeš da treba popraviti, popravi. Zazovi Majku Božju u pomoć, da uzmogneš izvesti svoje odluke!

Bog je sve učinio, da k Spasitelju stignemo u veselje vječno. Sada je red na nama, da i

Mi

učinimo, što je Bog zapovjedio, da postignemo svoj blaženi cilj, da zadobijemo nagradu, što daleko nadilazi i najsmjelije maštanje stvorenoga razuma.

Da što bolje spoznamo svoju mlakost i nemar za naše spasenje, predstavimo si primjer Majke Božje i pravednika Božjih.

Kolika i kakva je bila vjera, ufanje i ljubav u Majke Božje, i kolike su bile u nje ćudoredne kreposti!

Vjera je Majke Božje graničila sa gledanjem otajstva vjere. Tako je tvrda, stalna i živa bila, da kad su se i sami Apostoli razbjegli i uskolebali u sv. vjeri, Marija je tako stalno i živo vjerovala, da

nije bilo sile, koja bi i za čas mogla uzdrmati njezinom vjerom. Cijeli život Marijin je sjajno ispovijedanje vjere. Mogli bismo o Mariji reći, da je utjelovljena vjera. A budući da ufanje i ljubav izviru iz vjere, toliko joj je bilo ufanje i ljubav, kolika i vjera.

Kolike su bile u Majke Božje ćudoredne kreposti! Razboritost, pravednost, jakost, umjerenost i druge kreposti, što izviru iz ovih stožernih!

Jakost njezinu nijesu mogle slomiti ni neizrecive muke i žalosti, što ih je podnosila u cijelom životu svom.

Pravednici Božji su se ugledali u sjajan život Majke Božje. Okoristili su se obilno, , kako nam svjedoči njihov život.. U ljubavi, štovanju i nasljedovanju Majke Božje odlikovao se osobito

Sv. Alfons

Liguori. Na svaki je način iskazao svoju vanrednu ljubav i štovanje prema Majci Božjoj. Propovijedao je o njoj. Prekrasno je pisao o njoj; molio se Majci Božjoj i nasljedovao je njezine kreposti.

Propovijedao je o Majci Božjoj često. Svagdje je širio njezinu čast, gdje je držao sv. misije. Više puta mu se zasjalo lice nebeskom svijetlošću, kad je propovijedao o

Majci Božjoj. Krasno je protumačio molitvu: »Zdravo Kraljice«... Osobito je častio Majku Božju nasljedovanjem njezinih kreposti. Sv. Alfons se obično slika s krunicom u ruci. Družba, koju je osnovao, osobito štuje i širi čast Marijinu. Pozdravljaju se sa »Zdravo Marijo«. Sv. Alfons je osobito molio Majku Božju, da mu pritekne u pomoć na času smrti. Majka Božja mu ispuni prošnju, ukaza mu se pri smrti i napuni ga vanrednom utjehom. Sa slikom je Majke Božje u ruci izdahnuo 2. VIII. 1787. o podne, kad je zvonilo na pozdrav anđeoski.

Ljubi, štuj i nasljeduj Mariju po primjeru sv. Alfonsa, i ona će ti pomoći po primjeru sv. Alfonsa. Izmoli danas krunicu njoj na čast.

24. svibnja:

»BOGA OCA NEKA SLAVI SVATKO.«

(Himnus.)

Najvećma je između sviju pukih stvorova proslavila Boga Marija. Slavila je Boga u svom začeću, u svom cijelom životu i to neprekidno. U svojim žalostima i radostima. Proslavila je Boga u svojoj svetoj smrti. Slavi ga sada na nebu i slavit će ga navijeke na čelu sviju Anđela i Svetaca.

Zašto smo dužni

Slaviti Boga?

Dužni smo Boga slaviti, jer nas je Bog stvorio. Zatim što nas je Bog otkupio, pošto smo sagriješili i pali u sužanjstvo đavla.

Bog nas je zato i stvorio, da ga slavimo. Zato nam je dao sve naravne i vrhunaravne darove. U slavi i službi je Božjoj sva naša sreća i savršenost, kako vremenita, tako i vječna.

Bog Otac je zato dao Sina svoga, da nas otkupi i nauči, kako ćemo ga prema

volji njegovoj slaviti i služiti mu. Bog Sin je zato osnovao Crkvu svoju na zemlji, da uči sve narode, kako će slaviti Boga i služiti mu. Zato je Duh Sv. učinio mnogo pravednika, da nam pokažu, kako treba Boga slaviti, ljubiti i služiti mu.

Najkrasniji i najsavršeniji je uzor preslavna Majka Isusova. Ona je među svim pukim ljudima najsavršenije proslavila Boga na zemlji, najvećma ga je ljubila i najsavršenije mu je služila.

Povedimo se za krasnim primjerom premile Majke Božje i naše! Slavimo Boga svaki dan osobito sabranom, pobožnom molitvom. Častimo ga živom vjerom, ufanjem i ljubavlju! Služimo mu, obdržavajmo njegove zapovijedi, vršimo savjesno dužnosti svoga staleža. Ugledajmo se u sjajni primjer Majke Božje i molimo je, da nam isprosi od Boga zato milost.

Što će to reći

Slaviti Boga?

Boga slaviti reći će veseliti se, od srca se radovati, što je Bog neizmjerno velik i savršen, i ovu radost i očitovati.

Hvaliti Boga, što je od vijeka i nepromjenljiv; što je nazočan na svakom i najskrovitijem mjestu; što Bog sve zna i najtajnije misli i najskrovitije nakane naše.

Slaviti Boga reći će veličati ga, što je neizmjerno mudar i zna već najbolje urediti, da ostvari presvete osnove svoje. Veseliti se neizmjernoj sili Božjoj, kojom nas može u svakoj pogibli i od svakog napadaja obraniti i skršiti naše neprijatelje, a osobito neprijatelje sv. Crkve svoje. Radovati se Božjoj neizmjernoj svetosti, kojom hoće i ljubi samo ono, što je dobro, a mrzi na zlo. Veselit se neizmjernoj pravednosti Božjoj, »koji će platiti svakomu po djelima njegovim« (Rim. 2, 6).

Slaviti Boga reći će radovati se, što je Bog dobrostiv i milosrdan, što je pun ljubavi i daje neizmjerna dobra nama i svim stvorovima. Hvalite Boga, što rado prašta svim grješnicima, koji se skrušeno kaju. Veseliti se Božjoj istinitosti i vjernosti, što ne može pogriješiti niti reći, što nije istina, i da će ispuniti, što je obećao.

Slavimo Boga osobito onda, kad mu se molimo. Jer u molitvi ispovijedamo i priznajemo malne sva savršenstva Božja.

Zato su se svi pravednici s Kristom Gospodinom na čelu vazda molili Bogu. Među svim Svecima se odlikovala preslavna Majka Božja. Poslije Isusa nije nitko tako savršeno proslavio velikoga Boga, kao preslavna Djevica. Svaku je savršenost Božju priznala i istaknula najvećim žarom prečistoga Srca svoga. Njezina je molitva bila najuzvišenija i neprestana.

Ugledajmo se u Majku svoju. Sjetimo se svaki dan druge i druge savršenosti Božje i veselimo joj se. Rado i često se molimo i razmatrajmo.

Velika je

Nagrada,

kojom nagrađuje Bog one, koji njega slave. Obasipa ih darovima u ovom životu, a poslije smrti prima ih u kraljevstvo svoje.

Za života svoga uživaju raj na zemlji usred svih nevolja i patnja, kojima obiluje ovaj život. Vjera im je svijetlo neprevarljivo, koja im raspršuje tmine ovoga svijeta. Ufanjem se čvrsto drže sidra, obećanja Božjega. Dogodilo im se što mu drago, oni se čvrsto drže Boga, koji ih nikada ne zapušta. Iz ljubavi k Bogu rado podnose sve napasti i nevolje. Žele još i više podnijeti, jer gledaju Isusa, koji je za nas neizrecivo mnogo podnio.

A tko bi mogao opisati sreću, kojom će Bog poslije smrti nagraditi one, koji mu vjerno služe! Čeka nas toliko blaženstvo, kolikoga ni oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, niti je srce ljudsko oćutjelo!

Sv. Augustin govori o tom blaženstvu: »Gledat ćemo, slavit ćemo, ljubit ćemo«, naime Božje blaženo biće. Tamo će sam Bog otrti suze iz očiju svojih sluga, i napojit će ih rijekom slasti. Tamo ne će biti više smrti, jer blaženi su na vrelu života; ne će više biti bojazni, jer blaženstvo će na vijeke trajati.

Preporuči se Kraljici neba i moli je, da ti isprosi od Boga milost, da slijediš njezin premudri primjer. Da slaviš i častiš Boga, da mu vjerno služiš, jer samo tako ćeš postati dionikom njegove nagrade.

Uprimo oči u

Primjer

velikog junaka i ljubimca Boga i Majke Božje, sv. Franje Asiškoga. Nije ništa nosio u srcu svom osim Boga. Nije ni o čem razmišljao osim o Bogu i Božanskim tajnama. Nije ni za čim težio, osim za Bogom. Zato bi često govorio: »Bože moj i sve moje.« Bog ga je zato odlikovao vanrednim žarom ljubavi svoje, s čega se i zove sv. Franjo Serafski, jer je poput Serafa ljubio Boga. - Osim Boga ljubio je svim srcem Majku Božju. Često je razmatrao njezine žalosti. Njezino ime izgovarao žarom i zanosom duše. Nazivao ju najkrasnijim imenima. Pod njezinu zaštitu ja stavio svoje redove. Majka Božja mu je dala, što je molio za grješnike, porcijunkulski oprost.

Ljubi, štuj i nasljeduj Mariju po primjeru sv. Franje, i ona će te primiti k sv. Franji. Odluči, što ćeš danas njoj na čast učiniti i izmoli: Zdravo Kraljice...

25. svibnja:

»BOGA OCA S KRISTOM NEKA SLAVI SVATKO.«

(Himnus.)

Jedina Marija je vrijedno i prema zasluzi proslavila Isusa. Zadužila je zato i obvezala sav rod ljudski na zahvalnost. Samo je Marija potpuno shvatila i znala procijeniti divno djelo našega otkupljenja, što je Isus za nas izvršio.

Mladi Tobija nije znao, kako da zahvali i čim da se oduži Arkanđelu Rafaelu za neka vremenita dobra, što je od njega primio. A kako da zahvalimo mi Sinu Božjemu za neizmjerna dobra, što od njega primismo i neprestano primamo!?

Sina

ide ista slava, koju dugujemo Bogu Ocu. Sin je istobitan s Ocem. Ima istu Božansku narav s Ocem. Isto je tako savršen, od vijeka i nepromijenljiv kao i Otac. Otac mu je priopćio svoju narav pravim, najuzvišenijim rođenjem od vijeka; zato je Sinu pravi Otac. Bog Sin je ne samo sa-

vršena slika Očeva, nego je istobitna.. Sin je, kako sv. Crkva ispovijeda i moli u vjerovanju: »Bog od Boga, Svijetlo od Svjetlosti, pravi Bog od pravoga Boga.«

Divi se neizmjernoj veličini Boga Sina! Klanjaj mu se kao i Bogu Ocu! Veseli se i raduj se sa sv. Crkvom tolikoj savršenosti; zahvali mu za veliku slavu njegovu, kako to čini sv. Crkva na usta svojih svećenika u »Slava Bogu na visini« u sv. Misi.

Imamo još poseban i ogroman razlog, zašto da slavimo Boga Sina. Postao je za nas čovjekom. Otkupio nas je od đavolskog sužanjstva. Trpio je za nas najgroznije muke i umro najmučnijom i najsramotnijom smrću. Stekao nam je neizmjerne zasluge. Ostavio nam je najsavršeniju nauku i sakramente u svojoj nepogrješivoj Crkvi. Klanjajmo se i pjevajmo mu: »Boga Oca s Kristom neka slavi svatko.«

Nasljedujmo

Mariju

u proslavi i harnosti prema Isusu, Spasitelju našemu.

Slava, kojom je Marija slavila Isusa, bila je najsavršenija, najsrdačnija i najustrajnija.

Bila je najsavršenija. Marija je slavila Isusa prema spoznaji, kojom je pozna-

vala Isusa. A poznavala je Isusa većma od samih anđela. Neka privatna objava veli, da je Isus podijelio Majci svojoj povlasticu, da je vazda gledala dušu njegovu i sve čine, što mu je duša tvorila, i da je sve te čine duše Kristove najvjernije oponašala. Nepojmljivo je dakle slavila Božanstvo Isusovo.

Ta slava i čast, kojom je Marija slavila Isusa, bila je najsrdačnija. Marija je Majka Isusova, zato ga je ljubila trostrukom ljubavlju, kao Boga, kao Spasitelja i kao Sina svoga. To većma slavimo Boga, što ga većma ljubimo. Marija je najvećma ljubila i ljubi Boga od sviju stvorova, zato je i slava, kojom ga časti, najsavršenija i najsrdačnija.

Slava i čast, kojom je Marija slavila i častila Isusa, bila je ustrajna. Nije nikada prestala slaviti i častiti Isusa. Svakim je danom napredovala i rasla nad sve stvorove i anđele u ljubavi i časti prema Isusu. Nije se njezina velika duša ničim drugim bavila, osim samim Bogom. Zato ju je Bog sve to većma prosvijetlio i okrijepio svojim vanrednim milostima i darovima. Kako je Marija dostojanstvom natkrilila sve stvorove, tako ih je natkrilila i svim krepostima, tako i neprestanom

čašću i proslavom, kojom je slavila Sina Božjega.

Radujmo se i veselimo se, što je Marija i u naše ime dostojno proslavila i počastila Isusa! Nastojmo i oponašajmo našu preslavnu i predobru Majku to većma, jer i

Mi smo

zato stvoreni, da slavimo i častimo Boga.

Isus Krist nas je otkupio i naučio, kako da slavimo i častimo Boga. A svojim presvetim primjerom nam je i pokazao, kako da služimo Bogu.

I mi smo dužni, da po primjeru Majke Božje slavimo i častimo Boga što savršenije, što srdačnije i što ustrajnije. Da uzmognemo Boga što savršenije slaviti i častiti, zato je potrebno, da ga što većma upoznamo i ljubimo. Zato treba, da Isusa svaki dan proučavamo; da Isusa promatramo; njegova savršenstva, njegova djela promišljamo. Savršen primjer nam je i u tom premudra Majka Božja. Ona je Isusa promatrala, samo je Isusa nosila u srcu i u velikoj duši svojoj. Da se mi toliko bavimo u srcu i u duši svojoj Isusom, koliko se bavimo prolaznim i nekorisnim stvarima, koliko bismo napredovali u spoznaji i ljubavi Isusovoj!

Dužni smo slaviti i častiti Isusa što srdačnije. Sve, što je Isus učinio, trpio i umro, sve je za nas učinio. Nije Isus nama tuđ, niti mi Isusu. Isus je naš Bog, Isus je naš Otkupitelj, Isus je naša hrana, Isus je naša jedina nada, Isus je naš Pastir, naš Otac, naša vječna nagrada. Zato i treba da Isusa vazda nosimo u srcu svom, u duši, u pameti, u razumu i volji našoj. Treba da prema tomu i govorimo sa sv. Franjom Asiškim: »Bog moj i sve moje!« Isuse moj i sve moje!

Treće, ne smijemo nikada prestati ili malaksati u časti, u slavi i ljubavi prema Isusu. Isus je naš, a mi Isusovi danas i sutra i na sve vijeke!

Krasan

Primjer

nam daje sv. Dujam, biskup i mučenik, zaštitnik grada i biskupije splitske, kako treba Isusa častiti i ljubiti.

Jedva što mu se pokrstiše roditelji, a s njima i sedamgodišnji sinčić Dujam na propovijedanje sv. Petra apostola u Antiohiji, započe mali Dujam ljubiti Isusa. Da ga što većma upozna, pohađao je sv. Petra svaki dan.

Nevini je dječak vanredno napredovao pod vodstvom tolikoga učitelja u spo-

znaji i ljubavi Isusa i u preziru svega, što je prolazno. Sa sv. Petrom pođe i Dujam iz Antiohije u Rim. Kad je sv. Petar vidio, da mu je učenik dozrio za apostolat, pošlje Dujma u Dalmaciju da propovijeda sv. Evanđelje. Sv. Dujam pođe preko mora u Solin, koji tada bijaše najbogatiji grad i središte cijele Dalmacije. Za kratko vrijeme mnoge obrati na Kristovu vjeru i pokrsti ih u rijeci Jadru. Bog je mnogim i velikim čudesima potvrdio propovijedanje sv. Dujma. Kad je porastao broj vjernika, sagradiše si hram na čast Majci Božjoj. Sv. Dujam zaredi više službenika i po njima obrati malne cijelu pokrajinu, kojom je kao biskup dugo i sveto upravljao. Idolski svećenici nahuškaše Maurilija, nadstojnika grada, protiv sv. Dujma, pred kojim sv. Dujam neustrašivo ispovjedi Krista. Zato mu odrubiše glavu 7. svibnja.

Nasljeduj sv. Dujma u ljubavi Isusa i Marije i odluči, što ćeš danas učiniti njima na čast. Izmoli Očenaš i Zdravomariju.

26. svibnja:

»DUHA ISTO TAKO NEKA SLAVI SVATKO.«

(Himnus.)

Marija je između sviju stvorova u najužoj i najsvetijoj vezi s Duhom Sv. Duh Sv. je satvorio iz prečiste krvi njezine u krilu njezinu tijelo Sinu Božjemu. Možemo si misliti, kako je Marija častila i ljubila Duha Sv. A kako je Duh Sv. obogatio svim svojim darovima Mariju, da bude što dostojnije prebivalište Sinu Božjemu!

I mi treba da na isti način slavimo

Duha Svetoga,

kao što slavimo Oca i Sina. Jer Duh Sv. je pravi Bog, kao što je Otac i Sin. Ima istu narav, koju ima Otac i Sin. Primio je Božansku narav od Oca i Sina od vijeka. Ravan je u svim savršenostima Ocu i Sinu. Zato govori sv. Atanasije u vjerovanju, što se njemu pripisuje: »Nestvoren je Otac, nestvoren je Sin, vječan je Duh Sveti.«

Duhu Sv. se, kao nestvorenoj ljubavi, pripisuje posvećenje.. Duh Sv. dijeli sve darove iz neizmjerne blagajne, što nam je stekao Isus Krist životom, mukom i smrću svojom.

Kako je Duh Sv. pri stvaranju svijeta lebdio nad bezdanom i saopćio mu silu, da riječju Božjom postanu iz voda bezumni stvorovi, tako lebdi sada nad krsnom vodom, govori sv. Jeronim, da preporodi one, koji se pokrste, na posve novi Božanski život. Duh Sv. upravlja, prosvjetljuje i naučava sv. Crkvu Kristovu. Čuva je, da nikada ne odstupi od nauke, što ju je primila od utemeljitelja, Krista Gospodina. Lebdi nad Namjesnikom Kristovim i čini ga nepogrješivim u svemu, što se tiče vjere i ćudoređa, što po naredbi Isusovoj uči sveukupno stado njegovo.

Tako upravlja Duh Sv., nadahnjuje, prosvjetljuje, jači i tješi svakoga pojedinca, osobito u Crkvi Kristovoj. Opravdava grješnike, potiče pravednike na sve to veću savršenost.

Koliko razloga, da Duha Sv. slavimo, častimo, ljubimo i sve to vjernije slijedimo njegova ponukovanja, opomene i nadahnuća!

Slijedimo i u tom našu premudru

Majku

Mariju,

jer Majka Božja nam i u tom svijetli najsavršenijim primjerom.

Majka Božja je između sviju stvorova najdostojnije proslavila Duha Sv.

Slava, kojom je Majka Božja slavila Duha Sv., bila je posve slična slavi, kojom je slavila Boga Sina. Najsavršenija, najsrdačnija i najustrajnija.

Slava, kojom je Majka Božja slavila Duha Sv., bila je prema spoznaji, kojom je poznavala Duha Sv., puno jasnija od samih anđela. Duh Sv. ju je najvećma prosvijetlio. Njezin je razum najsjajnije zrcalo, u kojem odsijeva blaženo biće Božje. Marija je, kako sv. German biskup veli, svojim smjelim lijetom k Bogu daleko nakrilila Serafine i Kerubine.

Marija je najsavršenije slavila Duha Sv. Nijedno razumno stvorenje nije bilo u tako uskom odnosu prema Duhu Sv., kao što je bila Marija. Marija je prečista Zaručnica Duha Sv. Zato je Duh Sv. udijelio Mariji više milosti, nego svim drugim razumnim stvorovima skupa. Očuvao ju je od istočnog grijeha; učinio ju je Majkom Sina Božjega, a ujedno joj sačuvao djevičanstvo. Očuvao ju je kroz cijeli život

njezin i od najmanje ljage i pogrješke. Očuvao je tijelo njezino od truhlosti. Uskrisio ju je Bog skoro poslije smrti njezine i uznio je na nebo. Tko bi si mogao predstaviti, kako je zahvalna Majka Božja za sve ove darove svim žarom srca svoga slavila, hvalila i častila Duha Sv.!

Marija je najustrajnije slavila Duha Sv. Nije nikada prestala častiti i slaviti Duha Sv. ne samo srcem, nego i cijelim životom svojim! Napredovala i rasla je svakim danom u milosti, a tako i u čašćenju i ljubavi Duha Sv. Zato je i Duh Sv. Mariju među svim stvorovima najvećma ljubio i najobilnijim darovima obasuo.

Divimo se tolikoj savršenosti Majke Božje u proslavi Duha Sv. Nasljedujmo je u čašćenju i ljubavi Duha Sv. Jer i

Mi smo

dužni slaviti i častiti Duha Sv. To je naša uzvišena zadaća.

Duh Sv. nas je preporodio i u sv. krštenju u sinove Božje. Podijelio nam je pravo na kraljevstvo Božje na zemlji i na nebu. Na zemlji je kraljevstvo Božje sv. Crkva Kristova. Krštenjem smo postali članovi te sv. Crkve. Dobili smo pravo na sve neizmjerno blago, što je Isus stekao svojoj sv. Crkvi.

Duh Sv. nas je u sakramentu sv. Potvrde obogatio svim svojim darovima. Učinio nas je stanom svojim i boriocima Kristovim; neustrašivim ispovjedaocima sv. vjere Kristove; utisnuo nam je u dušu drugi neizbrisivi biljeg. Prvi u sv. krstu, a drugi u sakramentu potvrde, koji će na vijeke resiti našu dušu. To su pravi i živi ordeni Božji, kojima sam Duh Sv. odlikuje vojnike Kristove. Po njima nam je podijelio pravo na sve one milosti, što su nam potrebne, da se borimo kao pravi vojnici Kristovi.

Sakramentom sv. krsta, a još većma sakramentom sv. potvrde usposobio nas je i obvezao Duh Sv., da na svijetu svojim životom širimo miomiris Kristov, što su kršćanske kreposti. Sv. Crkva označuje ovaj učinak kod Sakramenta sv. potvrde balsamom, što primiješa ulju, kojom tvari maže biskup čelo potvrđenika.
Daje Duh Sv. potvrđenicima svojih sedam darova: Mudrost, razum, znanje, savjet, kojima usavršuje naš razum; pobožnost, strah Božji i jakost, kojima nam usavršuje volju.

Zato su svi odabranici s preslavnom Majkom Božjom na osobit način slavili,

častili i pokoravali se nadahnućima Duha Svetoga.

Primjer

je zato između sviju odabranika i sv. Alojzije Gonzaga. Sve je prezreo, da se pokori volji Duha Sv. Ostavio je španjolski kraljevski dvor; pravo prvorođenca; visoki stalež, a još sjajniju nadu, što mu je obećavala budućnost. Naoružan jakošću Duha Sv. započeo je srećno i priveo kraju domaći rat s ocem i rodbinom, koji su se protivili na svaki način zvanju Duha Sv.

Kad je stupio u Družbu Isusovu, predao se sasvim vodstvu Duha Sv., koga upoznaše redovnički starješine u njegovu životu. Do tolike je savršenosti dopro, da se sv. Crkva divila tolikoj nevinosti, pokori, sjedinjenju s Bogom i drugim darovima, što je Duh Sv. izlio na njegovu dušu. Uvrstila ga je sv. Crkva među svoje Svece i predstavila ga za uzor mladeži svojoj. Samo po sebi se razumije, da je sv. Alojzije bio veliki štovatelj a i ljubimac Majke Božje.

Nasljeduj sv. Alojzija u štovanju Duha Sv. i Majke Božje. Odvraćaj svoje oči od taštih osoba i stvara. Izmoli zato pomoć od Majke Božje Očenašem i Zdravomarijom.

27. svibnja:

»BOGA OCA S KRISTOM NEKA SLAVI SVATKO, DUHA ISTO TAKO.«

(Himnus.)

Marija je prva među svim ljudima, koja je najjasnije upoznala najveće otajstvo, Presv. Trojstvo. Marija je ona presretna osoba, koja je najbliže pristupila Presv. Trojstvu. S Bogom Ocem ima istu osobu za Sina. Sinu je prava Majka. Duhu Svetomu je prečista Zaručnica.

Zato nitko ne može pojmiti ono strahopočitanje, poklonstvo i ljubav, kojom je Marija ljubila i klanjala se Presv. Trojstvu!

Svim osobama Presv. Trojstva pripada

Jednaka slava.

Jer sve tri Božanske osobe imadu jednu istu Božansku narav. Zato su sve tri Božanske osobe jednako savršene. Kako je Bog Otac od vijeka, nepromjenljiv, svudašnji, sveznajući, premudar, dobrostiv, milosrdan, istinit i vjeran, tako je isto i Bog Sin i Bog Duh Sv. Nema u Božanskim osobama u savršenosti nikakve razlike. Razlika je samo u osobnim svojstvima. Zato ide sve tri Božanske osobe jednaka slava i čast i jednako poklonstvo.

Sv. Crkva izriče to svojom prastarom molitvom, kojom najčešće slavi Presv. Trojstvo: »Slava Ocu i Sinu i Duhu Sv., kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vijekova. Amen.« — To nam dokazuje cijelim bogoslužjem svojim: Molitvama, obredima, u presv. žrtvi sv. Mise; u sv. sakramentima; u svećeničkoj molitvi; u katekizmima; u svetkovinama, riječju cijelim životom svojim. Svaki blagoslov dijeli sv. Crkva u ime Presv. Trojstva.

Najuzvišeniji i najkrasniji primjer nam je ostavila Majka Božja, kako nam se treba klanjati, ljubiti i štovati Presv. Trojstvo. Nasljedujmo je!

Premda ide Presv. Trojstvo jednaka slava, čast i poklonstvo, ipak smo dužni pojedinim Božanskim osobama napose se klanjati. Boga

Oca

ide i posebno poklonstvo i čast.

Sva su djela izvanjska zajednička Presv. Trojstvu. Ali se neka djela ipak pripisuju pojedinim Božanskim osobama, jer imadu neko srodstvo s osobnim svojstvima, što samo pojedine osobe imadu. Tako

se pripisuje Bogu Ocu stvaranje, što je najizvrsnije djelo Božje svemožnosti; jer se Bogu Ocu pripisuje osobito moć, kao počelu bez počela. — Zatim ide Boga Oca posebno poklonstvo i čast, jer je Otac pravim rođenjem rodio Sina i dao ga za otkup svijetu. Time je Bog Otac obvezao sav rod ljudski na osobitu zahvalnost, čast i poklonstvo prema sebi.

Dakle dva ogromna razloga nas vežu, da se Bogu Ocu napose klanjamo, slavimo i častimo ga. Stvorio je svijet, uzdržava ga i upravlja svijetom. A pošto je rod ljudski svojom krivnjom propao, dao je Bog Otac za otkup svijetu svog jedinorođenog Sina.

Znala je to Marija, i zato se kroz cijeli život svoj savršenije klanjala Bogu Ocu, većma ga slavila i častila od sviju Svetaca i od samih anđela. A osobito se i zato klanjala Bogu Ocu, što je Bog Otac upravo nju izabrao između sviju žena, da postane pravom Majkom njegova Sina.

Povedimo se i mi za sjajnim primjerom Majke Božje! Klanjajmo se i zahvaljivajmo svaki dan, osobito kod pozdrava anđeoskog, Ocu nebeskomu, što nam je poslao svoga Sina. Promislimo, što bi bilo od nas, da se nije smilovao na nas Bog Otac. Nastojmo, da se barem tim odužimo

Bogu Ocu, da ga nikad ne uvrijedimo kojim teškim grijehom. A izbjegavajmo svom silom i one lake grijehe, koji se potpuno promišljeno počinjaju.

Prevelika dobročinstva nas vežu i na to, da

Boga Sina i Boga Duha Sv.

još i napose častimo, slavimo i klanjamo im se.

Bogu Sinu se pripisuje osobito mudrost, jer ga je Otac neizmjerno savršenom i iscrpivom spoznajom samoga sebe od vijeka rodio. A otkup je svijeta, što je osobito djelo mudrosti Božje, samo Bog Sin izveo.

Na kakav način nas je Bog Sin otkupio! Kolikom ljubavlju! Kolikim i kako savršenim krepostima! Kakvom naukom! Kolikom mudrošću je osnovao sv. Crkvu za nas! Kolikom silom je uzdržava i ravna! Kad sve to promislimo, moramo uskliknuti sa sv. Pavlom, koji ne ljubi Isusa Krista neka bude proklet!

Bogu Duhu Svetomu, kao nestvorenoj vječnoj ljubavi Oca i Sina, pripisuje se posvećenje, što je izliv nestvorene dobrote, što je Duh Sveti. Duh Sv. nam ulijeva sv. ljubav, milost posvećujuću u dušu. Duh Sv. opravdava, čisti od grijeha čovjeka.

Duh Sv. dijeli sve vrhunaravne darove, što nam ih zaslužio Isus. Duh Sv. čini od slabašna, strastvena čovjeka savršenoga sveca. Duh Sv. ravna sv. Crkvom, prosvjetljuje i naučava je. Zato smo dužni, da Duha Sv. na osobit način štujemo, slavimo i klanjamo mu se.

Znala je sve to premudra Djevica. Zato je bila puna hvale, slave i klanjala se cijelim bićem svojim Bogu Sinu i Bogu Duhu Sv.

Molimo Duha Sv., da ulije i u naše srce što veću ljubav, zahvalnost i čuvstva dubokog poklonstva prema Presv.. Trojstvu, kako je ulio

Sv. Franji Ksaverskomu.

Prvo je svojstvo muža apostolskoga: usko sjedinjenje s Bogom. Sv. Franjo je tako bio sjedinjen s Bogom, da bi ga Bog često u molitvi digao u zrak i svjetlošću ga obasjao. To mu se više puta dogodilo i kod sv. Mise pred mnoštvom naroda. Bog mu je udijelio dar, da je cijeli dan bio sjedinjen s Bogom, i kad je vanjske poslove obavljao. U misijama je vrijeme popodne posvetio molitvi. Tada ga je Duh Sv. obično opajao svojim utjehama, da ga okrijepi za apostolski rad.

Kad bi pješke hodao po indijskim poljanama krunicom o vratu, često puta je uskliknuo: »O Presv. Trojstvo, o Presv. Trojstvo!« i »Slava Ocu i Sinu i Duhu Sv.«

Reci to i ti danas sa sv. Franjom i posveti kao on sve svoje poslove i patnje na čast Presv. Trojstvu. Izmoli Očenaš, Zdravomarijo i Slava Ocu...

28. svibnja:

ŽALOSTI MAJKE BOŽJE.

Jamačno je ganutljivo gledati majku, kako tuguje radi gubitka sina svoga. Što je vredniji sin i plemenitija majka, to je bez sumnje veća i žalost majke. No tko bi mogao procijeniti vrijednost Sina Božjega i plemenštinu Majke njegove! Zato nije moguće shvatiti ni žalosti, što je morila i davila prečisto srce i veliku dušu Matere Božje.

Sv. Crkva spominje

Sedam žalosti

Majke Božje. Ne kaže sv. Crkva, da se je Majka Božja samo sedam puta ražalostila. Sedam žalosnih događaja bilo je izvor neprestanih žalosti, što su morili plemenitu dušu Majke Božje.

Dva puta u godini sjeća sv. Crkva svoje vjernike žalosti prečiste Djevice. U petak prije nedjelje Cvjetnice i 15. rujna.

Prva je žalost, kad joj sv. Simeon proreče, da će Isus biti mnogima na propast i na »znak, protiv kojega će se govoriti«

(Lk. 2, 34). — Druga je žalost, kada je Majka Božja morala bježati s Isusom u Egipat. Treća, kada ga je dvanaestogodišnjega u Jerusalemu izgubila. Četvrta, kada je susrela Isusa, kako nosi križ na goru Kalvariju. Peta, kada je gledala, kako propinju Isusa na križ. Šesta, kada su mrtvo tijelo Isusovo s križa skinuli i položili u krilo njezino. Sedma, kada su Isusa u grob sahranili.

Majka Božja sve si je u srce sahranila i promatrala, štogod je Isus rekao i činio, ali osobito ovih sedam glavnih događaja života, muke i smrti Isusove.

Povedimo se za Majkom Božjom i promatrajmo pozorno i često muku i smrt Isusovu, najizdašniji izvor utjehe i milosti i svake kreposti.

Zašto

je Bog dopustio, da njegova najmilija kćerka i najsvetija Majka Sina njegova takve i tolike žalosti podnosi kroz cijeli život svoj?

To je dakako samomu Bogu poznato, zašto je htio, da Majka Sina njegova najobilnije pije iz kaleža mukâ Isusovih, ali ipak možemo navesti nekoliko razloga za to.

Prvi je razlog bez sumnje, da postane slična Sinu svome. Sv. Pavao piše, da je Bog samo one odabrao za vječno spasenje, koji budu slični Sinu njegovu. Što su dakle sličniji Isusu u trpljenju, to će im biti i nagrada veća u kraljevstvu Božjemu. No Mariju je Bog izabrao za Kraljicu svoga kraljevstva, zato je htio da najobilnije učestvuje u mukama Isusovim. — Bog je Mariju izabrao za Kraljicu sviju mučenika. Zato je htio, da kraljevski natkrili u mukama sve mučenike.

Kao drugi razlog, zašto je Bog htio, da Majka Sina njegova tolike žalosti podnese, možemo navesti, što je Bog Mariju odredio, da uz Isusa bude uzor otkupljenom rodu ljudskom. No rod ljudski je Bog osudio, da u znoju lica svojega jede hljeb, sve dok se ne vrati u zemlju, iz koje je uzet. Marija, kao majka roda ljudskoga imala je svima svijetliti presjajnim životom svojim, kako im treba nositi križ Kristov. Najteže nam je nositi križ Kristov, zato smo trebali uz Isusa, po miloj providnosti Božjoj, da nam i Majka naša svojim primjerom olakoti i osladi teret.

Svi hoćemo i treba da se spasimo. Treba zato, da svi ljubimo i srčano stupamo za Majkom našom Marijom. Marija

nam ne svijetli samo uzvišenim primjerom, kako nam treba hodati za Isusom, nego nam dijeli zato i najobilnije pomoći kao posrednica kod Boga. Zahvalimo zato Majci Božjoj i molimo je s velikim pouzdanjem u svojim borbama za pomoć.

Majka Božja nas uči, ne samo da nosimo križ za Isusom, nego i

Kako

da ga nosimo, da nam patnje budu zaslužne kod Boga.

Marija je najkrasnijim krepostima uresila svoje muke i žalosti. Tolika joj bijaše strpljivost, kojom je podnosila i najveće žalosti, da se nikada nije potužila. Vidjela je strpljivost Isusovu u mukama, te ga je i u tom najvjernije nasljedovala. — Odana je bila u volju Božju, jer je znala, da Bog to hoće. Junačkom je velikodušnošću podnosila sve muke i žalosti, pripravna i na veće, ako Bog to hoće. Goruću je želju imala, da umre mjesto Isusa ili barem s Isusom zajedno, ali Bog to nije htio. Tolikom je ljubavlju spram Boga i nas trpjela, da ju je u tom samo Isus natkrilio.

Marija je znala, da se Bog osobito patnjom i žrtvom slavi i časti, zato je u

svojoj velikoj ljubavi spram Boga željela, da što više pretrpi za Boga. Kad su i sami stupovi sv. Crkve, Apostoli, klonuli i razbjegli se od straha, Marija je čvrsto i nepomično stajala pod križem i hrabrila sv. Ivana i pobožne žene, neka ustraju pod križem. Sv. Alfons Liguori govori, da je tada ugasnula sv. vjera na svijetu, ali da se usredotočila i plamtjela u srcu preslavne Majke Božje.

Divimo se tolikim krepostima prežalosne Majke Božje; zahvalimo joj, što je s Isusom za nas toliko pretrpjela. Molimo je, da nam isprosi od Isusa milost, da svoje male križeve strpljivo i ustrajno nosimo. Neka nas u tom ohrabri sedam

Svetih Sluga

prežalosne Majke Božje.

U trinaestom vijeku sedam uglednih i imućnih građana u Florenzu na dan Velike Gospe dulje i revnije se moljaše Bogu na čast Majci Božjoj. Marija se ukaza svakom napose i pozva ih, da prihvate stroži život i bliže pristupe k Bogu pod njezinom zaštitom.

Svi se rado odazvaše ovom pozivu. Pošto im namjeru florentski biskup odobri, ostaviše obitelj, imutak, stalež, i u

siromašnom odijelu, ali u velikoj međusobnoj ljubavi, sagradiše sebi izvan grada siromašan stan i kapelicu, gdje se sasvim posvetiše Majci Božjoj.

Kad bi u gradu, gdje su dosad veliki ugled uživali, prosjačili potrebno za život, malena djeca, među njima i sv. Filip Benicij, komu ne bijaše još ni pet mjeseci, progovoriše i poticaše svoje roditelje i druge, da udijele milostinju »Slugama Majke Božje«. Ovo im ime osta, jer im Bog nadjenu na usta malenih.

Da se uklone svijetu povukoše se u senarska brda. Stanovahu u spilji; hrana im bijaše biljke i voda. Zadubili se u promatranje muke Isusove i žalosti Majke Božje.

Na veliki petak ukaza im se Marija. Pokaza im odijelo, u kakvo da se obuku, i reče im, da osnuju red, koji da se vazda sjeća i širi među kršćanima spomen i štovanje žalosti njezinih, što ih je osobito pod križem pretrpjela.

Pridružiše sebi više drugova. Započeše apostolski djelovati ne samo u Italiji, nego i u Francuskoj, Njemačkoj, Poljskoj s velikim uspjehom. Bog im potvrdi djelovanje mnogim čudesima.

Kako su za života bili ljubavlju i apo-

stolskim djelovanjem sjedinjeni, tako ih je poslije njihove smrti spojio jedan grob. Benedikt XIII. uvrsti ih među blažene, a Leon XIII. među svece.

Štuj i nasljeduj žalosnu Majku Božju, a ona će i tebe privesti k vječnoj radosti. Budi vazda strpljiv, naročito danas u nošnji križa Kristova. Izmoli zato pomoć u Majke B. sa: Zdravo Kraljice . . .

29. svibnja:

RADOSTI MAJKE BOŽJE.

Velike su bile žalosti Majke Božje, ali isto tolike i njezine radosti. Žalost se rađa iz ljubavi. Marija je neizrecivo ljubila Isusa, zato se neizrecivo žalostila, kad ga je vidjela, gdje strašno trpi i umire.

Kad se Isus poslije svoga uskrsnuća javi svojoj prežalosnoj Majci, tolikom ju je utjehom napunio, kolika je bila njezina žalost. Marija se

Radovala

slavi Isusovoj svim srcem i velikom dušom svojom, jer ga je ljubila svom dušom svojom. Veselila se, što je Bog tako obilno utješio radi naših grijeha ražalošćenoga Isusa. Radovala se, što je Bog neizmjerno uzvisio poniženoga Isusa. Veselila se neizmjernoj slavi, kojom je Bog proslavio izmučenoga i ranjenoga Isusa. Veselila se, što je Isus smrću svojom skršio i pobijedio smrt roda ljudskoga. — Veselila se nada sve Majka Isusova, što je Isus slavnim uskrsnućem svojim potvrdio sve,

što je za nas učinio, i udario Božanski pečat na veliko djelo otkupljenja roda ljudskoga.

Veselila se Majka Božja svom dušom svojom, što je Isus neizmjerno proslavio Oca nebeskoga i pružio mu dostojnu zadovoljštinu za neizmjernu uvredu, kojom ga uvrijedismo. — Veselila se Majka Božja, što je Isus smrću i uskrsnućem svojim otvorio svim smrtnicima kraljevstvo Božje.

Nije Majka Božja mislila na svoju utjehu, kad ju je Isus napunio uskrsnim veseljem, ona se veselila proslavi Isusa; velikoj slavi Oca nebeskoga; veselila se našem otkupljenju. Veselila se, što je skršen zakleti neprijatelj roda ljudskoga, đavao.

Marija je velikim veseljem

Zahvalila

Isusu, što je nju na osobit način otkupio. Sve druge ljude je izbavio iz smrtnog ponora, u koji je strovalio Adam sebe i sve svoje potomke, samo je Marija lebdjela nad tim ponorom. Zasluge Kristove su je sačuvale, da ne padne u nj. Ona je jedina na uzvišeniji način otkupljena, kako uči sv. Crkva. Dok smo svi drugi otrovani istočnim grijehom, a Isus nas je oprostio, Mariju je očuvao od toga otrova.

Marija se za to neizrecivo veselila i zahvaljivala Isusu.

Veselila

se je Marija i za to i zahvaljivala Isusu, što je Isus u začeću i u porodu očuvao njezino djevičanstvo. Neizrecivo je zahvaljivala Isusu, što ju je izabrao za svoju Majku i Družicu u velikom djelu otkupljenja roda ljudskoga. Toliko je ovo odlikovanje, da ga je Bog pridržao samo za Mariju.

Veselimo se i radujmo se od srca i mi s Majkom Božjom i Majkom našom, jer ova odlikovanja i vanredne milosti udijelio je Bog Mariji radi nas. Zato ju je odlikovao ovim darovima, da bude dostojna Družica Krista Gospodina u velikom djelu našega otkupljenja.

A zašto pozdravljamo Majku Božju u ovom uskrsnom vremenu osobito naslovom

Kraljice neba?

Sv. Ivan piše u knjizi Otkrića (5, 10.), da će svi Sveci Božji kraljevati na nebu. A Mariju je uzvisio Bog nad sve Svece i Anđele, dakle je ide najvećim pravom naslov: »Kraljice neba«.

Znamo, da je Marija s Isusom svojim

mukama i vanrednim žalostima zaslužila svima nama kraljevstvo nebesko. Osobito je s ovog razloga i Bog učinio Mariju pravom Kraljicom neba.

Marija je prava Majka Božja, jer je prava Majka Isusova. A Isus je neograničeni Kralj neba. Dakle je i Marija kao Majka, Kraljica neba. Tako visoko nadilazi sve kraljice svijeta kraljevskim dostojanstvom, koliko Isus, njezin Sin nadilazi dostojanstvom sve kraljeve.

Veselimo se, što imamo tako moćnu, svetu i dobru Majku za Kraljicu neba. Njezina je ozbiljna želja, da nas sve ugleda u nebu. Zato je trpjela i žalostila se. Samo i mi ozbiljno sudjelujmo s obilnim milostima, što nam Marija kraljevski dijeli s neba svojim posredovanjem kod Boga.

Da Majka Božja kraljevskom darežljivošću dijeli milosti iz riznice Božje, tomu su svjedoci svi ljudi, tako pojedinci, kako i svi narodi. Zato je govorio sv. Bernard o Mariji, da se nije od vijeka čulo, da je Marija koga zapustila, koji je u nje zatražio pomoć. Punim pravom dakle naziva je Crkva »Kraljicom neba«. Mariju je postavio Bog nad svim blagom svojim, da dijeli iz neiscrpive riznice Kristovih zasluga komu i koliko hoće.

Tintoretto, glasoviti talijanski umjetnik, naslikao je jednu

Krasnu sliku

vanredne veličine. U sredini je Majka Božja s malenim Isusom. Isusa s Majkom okružuje bezbroj Svetaca. Na licu sviju razlijeva se vanredna milina i radost. Svi upiru oči, a i srce svoje, kako se vidi, u Isusa i njegovu preblaženu Majku, Kraljicu neba. Isus i Marija su središte i izvor miline i radosti, što uživaju.

Ova umjetnina slabašna je slika one istinite, što je na nebu, gdje svi pravednici u vječnoj radosti uživaju rijeke blaženstva, što izviru iz blaženog bića Božjega, kojem su privedeni po Kraljici neba. Odluči odmah, što ćeš danas učiniti bližnjemu iz ljubavi prema Majci Božjoj i zaprosi zato milost, izmoli: »Kraljice neba, raduj se . . .«

30. svibnja:

»KOGA SI DOSTOJNA BILA NOSIT.«

Neizrecivu pohvalu izriče sv. Crkva ovim riječima Majci Božjoj. Sv. Ivan Krstitelj, koga sam Isus hvali, reče, da nije vrijedan odriješiti remena na obući Isusovoj; sv. Petar moli Isusa u svojoj poniznosti, da iziđe iz lađe njegove, jer da je čovjek grješnik; stotnik ispovijeda svoju nevrijednost, da Isus uđe pod krov njegov; a Zakej ne zna od veselja, kako da zahvali Isusu, što ga je počastio svojim pohodom! A evo za Mariju, veli sv. Crkva, da je dostojna bila nosit Isusa u prečistom krilu svom. Dostojna je bila nositi Isusa. S Isusom zajedno trpjeti i patiti i umrijeti dušom svojom. Koliko je to dostojanstvo!

Boga privlači samo

Čistoća

i nevinost. A Marija je od začeća sve do smrti svoje i same nevine i čiste anđele natkrilila svojom čistoćom i nevinošću. Tijelo joj je sjajnije od sunca, a duša joj usijana ljubavlju Božjom i nad same Serafe.

Najkrasniji red vlada među dušom i tijelom Marijinim. Srce joj nije bilo oskvrnuto nikakvom pohotom ili kakvim svjetskim čuvstvom. Veliko je to svetište od postanka svoga. Sam Bog je gleda velikom ljubavlju i godovanjem.

Marija je na svaki način

Nosila Isusa.

Nosila ga je u pameti svojoj, jer je vazda na Boga, na Isusa mislila. Nosila ga je u razumu, jer ga neprestano upirala u Isusa, da ga što većma upozna. Nosila je Isusa u volji svojoj, jer ju je tako spojila s voljom Isusovom, da nema stvorene sile, koja bi volju Marijinu mogla rastaviti od volje Isusove. Još prije, nego je začela Isusa, bila je volja Marijina spojena s Božjom od začeća njezina.

Nosila je Marija Isusa osobito u srcu svom. Nije ništa ljubila osim Boga. Ljubila je i ljubi Marija i nas, ali radi Boga. Marija je gledala u nama, kao u malom zrcalu, velikoga Boga, te zato je i u nama ljubila Boga. Zato je njezina ljubav, kojom ljubi nas, najurednija i najsvetija.

Marija je nosila Isusa i u prečistom

Tijelu

svom. Začela je Isusa po Duhu Sv. Zaodje-

nula je njegovu presvetu dušu svojim vlastitim tijelom. Nosila je Isusa kroz devet mjeseci u prečistom krilu svom.

Nosila je Marija ne samo presvetu osobu Isusovu, nego i sve, što je Isusovo.

Nosila je nauku Isusovu. Sv. Luka Evanđelista kaže o Mariji: »A Marija čuvaše sve riječi ove slažući u srcu svojem« (Lk. 2, 19). Marija je izvijestila i same Evanđeliste o skrovitom životu Isusovu.

Marija je nosila sve

Događaje

života Isusova u srcu svom. Osobito je najvjernije zapamtila gorku muku i strašnu smrt Isusovu. Sigurno da muka i smrt Isusova nije nikada iščezla iz pameti i duše Marijine. Čitamo u žiću mnogih Svetaca, da su cijeli život svoj posvetili promatranju muke Isusove. Isus je mnoge Svetice odlikovao i time, da im je utisnuo presv. rane svoje. Kako bismo dakle mogli misliti, da su drugi Sveci i Svetice natkrilili Majku Božju u tako svetom poslu. Ta, Marija je vlastitim očima gledala cijelu muku Isusovu. Proživjela i pretrpjela je muku Isusovu zajedno sa samim Isusom!

Tumači sv. Evanđelja mnogo si taru glavu, da pronađu, gdje se je Isus stalno

zadržavao kroz ono četrdeset dana, što je proboravio poslije uskrsnuća svoga do uzašašća na nebo? Časna Marija Agreda kaže, da je Isus kod Marije boravio, osim kad se kratko javljao apostolima i drugim osobama. A to je jamačno i najvjerojatnije. Jer kad je Isus sve utješio, koji god su se s muke njegove ražalostili, sigurno je Majka njegova zaslužila, da kod nje najdulje boravi, jer ona je cijelu muku i smrt Isusovu pretrpjela.

Vjerojatna predaja drži, da je Marija nosila Isusa u presvetoj

Euharistiji.

Pričestio ju je svaki dan sv. Ivan, komu je Isus povjerio Majku svoju. Spomenuta predaja veli, da je Isus od jedne sv. pričesti do druge ostao u Majci svojoj pod prilikom kruha. Marija je dakle bila živa pokaznica (monstranca) presvete Euharistije. Isus je mnogim Svecima i tjelesni život uzdržavao po sv. Euharistiji. Zašto bi dakle bilo nevjerojatno, da u Majci svojoj i na ovaj način prebiva?

Ista predaja govori o

Majci Božjoj,

da se svakog četvrtka navečer, na uspo-

menu muke Isusove povukla u svoju bogomolnicu i u najdubljem promatranju muke i smrti Isusove ustrajala sve do nedjelje ujutro, kad je Isus uskrsnuo. Tako živo i točno je proživjela svako otajstvo i sve okolnosti muke i smrti Isusove i tolikim čuvstvom, kao što je to prvi put prepatila s Isusom zajedno.

Znamo iz najsigurnijih istraživanja beatifikacija i kanonizacija mnogih Svetica Božjih, da su i one slično proživjele, to vjerojatnije je, da je to Majka Božja činila.

Nosi i ti u pameti, srcu i duši Isusa; osobito muku i smrt Isusovu. Što tko misli i čuvstvuje, ono i jest. Svjetovnjaci su zato takvi, jer samo svjetovno misle. Budi Isusov. Zato nasljeduj Majku Božju. Posveti što češće, odmah i danas, vrijeme za promatranje muke Isusove. Izmoli: »Dušo Kristova...«

31. svibnja:

ALELUJA!

Sv. Crkva pozdravlja kroz cijelo uskrsno vrijeme i u liturgiji svojoj i na pozdrav anđeoski triput na dan Majku Božju sa »Kraljice neba, raduj se«. A dodaje ovom himnu četiri puta: Aleluja, a na koncu versikula i responsorija dodaje po jedamput aleluja. Dakle u svemu šest puta moli aleluja.

Zašto to čini sv. Crkva? Što znači

Aleluja?

Halleluiah je hebrejska riječ, znači hvalite Boga kličući, s veseljem i golemim čuvstvom.

Koga ćemo hvaliti, ako ne Boga? Bog nam je jamačno zato ucijepio u našu narav plemenito čuvstvo radosti i veselja, da ga i tim slavimo i častimo. Malne svi psalmi i svete pjesme su nastale i prvi put ispjevane na čast Boga uz razna glazbala i svirala, kako to čitamo u samim psalmima: »Hvalite Boga uz glas trublje, govori Psalmista, »hvalite ga uz psaltir i kitaru.

Hvalite ga s bubnjem i u zboru; hvalite ga uz žice i svirala. — Hvalite ga uz blagoglasne cimbale: hvalite ga uz cimbale zvučne« (Ps. 150, 3.—6).

Jedva nabraja psalmista sve vrsti glazbala, koja hoće da slavimo velikoga Boga. A zašto da hvalimo Boga upravo u ovo uskrsno vrijeme?

Sv. Crkva slavi u uskrsno vrijeme najveća otajstva ljubavi Božje prema nama ljudima. Ne može biti veće ljubavi, nego kad tko dušu svoju da za prijatelja svoga, reče Krist Gospodin. Isus je dao za nas, neprijatelje svoje, sve što je imao. Presvetu dušu svoju predao je vanrednoj žalosti. Tijelo svoje strašnom bičevanju, mrcvarenju, propinjanju. Čast je svoju posve za naš žrtvovao, jer ubrojiše ga među razbojnike i s njima ga zajedno raspeše. Život je svoj u naponu sila žrtvovao u strašnoj i sramotnoj smrti na križu.

To mučno i veliko djelo našega otkupljenja dovršio je slavnim

Uskrsnućem

i tako divnom pobjedom, da je zadivio i same anđeoske zborove. Skršio je smrt roda ljudskoga. Uskrisio je u svojoj ljudskoj naravi sav rod ljudski, koji se samo

odazovu njegovim zapovijedima. Otvorio je kraljevstvo vječnoga života, što je dosad zatvoreno bilo svim smrtnicima.

Kako se, sv. Crkva Kristova ne bi veselila i od radosti klicala tolikom dobročinstvu i tako sjajnoj, božansko pobjedi! Eto, to je razlog, zašto Crkva Kristova kroz cijelo uskrsno doba pjeva radosno Aleluja. Pozdravlja Majku Isusovu sa: »Kraljice neba, raduj se, Aleluja!« Poziva sve svoje vjernike, da učestvuju u toj radosti. Da se obnove, da prime u uskrsno vrijeme preslavno tijelo Kristovo u presv. Euharistiji. Upravlja na sve nas opomenu apostola: »Ako ste dakle uskrsnuli s Kristom, tražite ono, što je gore, gdje Krist sjedi s desne strane Božje. Težite za onim, što je gore, a ne što je na zemlji. Jer umrijeste, i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu. A kad se pojavi Krist, život naš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi« (Kol. 3, 1.—4).

Pošto je sv. Pavao osokolio Kološane, a u njima i sve nas božanskim primjerom Krista Gospodina i njegovom pobjedom, doziva u pamet svima nama

Uvjet,

bez kojega ne možemo postati dionici slav-

ne pobjede Kristove. A koji je taj uvjet? Evo kazuje nam sam apostol u poslanici Kološanima:

»Mrtvite dakle udove svoje, koji su na zemlji: bludnost, nečistoću, požudu, zlu želju i lakomstvo, koje je idolopoklonstvo. Radi ovih dolazi srdžba Božja na sinove nepokorne. U njima ste i vi negda hodili, kad ste živjeli u njima. Sada pak odbacite i vi sve: srdžbu, ljutinu, zloću, psovanje, sramotno govorenje iz usta svojih« (Kol. 3, 5.—9).

Prema ovoj opomeni sv. Pavla apostola govori i sv. Ivan u Otkrivenju, koji će smjeti pjevati pobjedonosno pjesmu

Aleluja.

Sv. Ivan govori u knjizi Otkrivenja: »Čuo sam jaki glas velikoga mnoštva na nebu, gdje govore: Aleluja! spasenje i slava i sila Bogu našemu!« (Otkr. 19, 1.)

Aleluja se ori iz tabora Božjih borilaca. Iz ustiju onih slavodobitnih junaka, koji ne jednu, neznatnu, kratku bitku srećno izvojštiše, aleluja je živi izraz konačne, preznamenite, sveopće pobjede Kristovih junaka, koji se bore i pobjeđuju pod njegovom zastavom, njegovom silom, njegovim uzorom. Aleluja će reći: skršena je

smrt duše i tijela; izvojšten je život i neumrlost za dušu i tijelo za uvijeke.

Ne mogu dakle svi pjevati aleluja, nemaju svi pravo na to. Koji su dakle, koji punim pravom mogu moliti i pjevati: Aleluja? Neka odgovore na to

Prvi Kršćani.

U staroj Crkvi Kristovoj, dok je bila prisiljena, da se skriva u katakombama, nijesu nikoga pripustili kršćani u svoje sastanke k sv. Misi, propovijedi i svetim tajnama, koji nije dokazao određenom devizom da je kršćanin. Ta deviza je bila apostolsko vjerovanje. Tako ni Bog ne pripušta nikoga u slavodobitnu Crkvu na nebu, k vječnoj slavnoj pobjedi: Aleluji, koji životom svojim ne dokaže, da je živio po apostolskom vjerovanju. — Samo oni će u slavodobitnu Crkvu, koji su vjerovali i živjeli po apostolskom vjerovanju, da započnu i navijeke nastave: Aleluja, aleluja, aleluja!

Ugledaj se zato u primjer Majke Božje! Ona je živi izraz apostolskog vjerovanja i neprevarljivi uzor, kako da ga presadiš u svoj život. Nastoj, da je naslijediš, osobito u blagosti i poniznosti odmah danas. Izmoli zato: »Zdravo zvijezdo mora...«

ZDRAVO ZVIJEZDO MORA.

Zdravo, Zvijezdo mora,
Nježna Majko Krista,
Djevičanski čista,
Dveri rajskih dvora.

Usta Anđelova
»Zdravo« rekoše Ti,
Mir nam daruj sveti,
Dobra Evo nova.

S krivca lance nosi,
Slijepcu oči takni,
Jade od nas makni,
Dobra sva isprosi.

Majkom se pokaži,
Onom, rad nas što je
Posto Čedo Tvoje,
Molbe nam prikaži.

Djevo, kakve nema,
Iznad sviju blaga,
Blag i čist, bez ljaga
Podaj život svjema.

Daj bez grijeha srećno
Pravim putem ići,
K Spasitelju stići
U veselje vječno.

Boga Oca s Kristom
Neka slavi svako,
Duha isto tako
Sve stvorenje listom. Amen.

SADRŽAJ.

Str.

Posveta 3

1. svibnja:
Uvod: »Zdravo Zvijezdo mora!« 5

2. svibnja:
»Zdravo Zvijezdo mora!« 12

3. svibnja:
»Nježna Majko Krista.« 18

4. svibnja:
»Djevičanski čista.« 23

5. svibnja:
»Dveri rajskih dvora.« 29

6. svibnja:
»Usta andelova »Zdravo« rekoše ti.« 35

7. svibnja:
»Mir nam daruj sveti.« 41

8. svibnja:
»Dobra Evo nova.« 46

9. svibnja:
»S krivca lance nosi.« 51

10. svibnja:
»Slijepcu oči takni.« 57

11. svibnja:
»Jade od nas makni.« 63

12. svibnja:
»Dobra sva isprosi.« 69

13. svibnja:
»Majkom se pokaži.« 75

14. svibnja:
»Molbe nam prikaži.« 80

15. svibnja:
»Onom, rad nas što je posto čedo tvoje.« . . 86

16. svibnja:
»Posto čedo tvoje.« 92

17. svibnja:
»Djevo, kakve nema.« 97

18. svibnja:
»Iznad sviju blaga.« 102

19. svibnja:
»Bez ljage podaj život svima.« 108

20. svibnja:
»Blag i čist život podaj svjema.« 114

21. svibnja:
»Daj bez grijeha srećno ići.« 120

22. svibnja:
»Daj pravim putem ići.« 126

23. svibnja:
»K Spasitelju stići u veselje vječno.« . . . 132

24. svibnja:
»Boga Oca neka slavi svatko.« 138

25. svibnja:
»Boga Oca s Kristom neka slavi svatko.« . . 144

26. svibnja:
»Duha isto tako neka slavi svatko.« . . . 150

27. svibnja:
»Boga Oca s Kristom neka slavi svatko, Duha isto tako.« 158

28. svibnja:
Žalosti Majke Božje. 162

29. svibnja:
Radosti Majke Božje. 169

30. svibnja:
»Koga si dostojna bila nosit.« 174

31. svibnja:
Aleluja! 179

Zdravo, Zvijezdo mora. Himnus. 184

Sve na veću slavu Božju!

Od istog pisca:

ŽIVOT I NAUKA ISUSA KRISTA

Iz četiri sv. evanđelja u razmatranjima.

Za primjer evo samo jednog odlomka iz razmatranja o Krštenju Isusovu (3., 205.):

»A krstivši se Isus, iziđe odmah iz vode. I gle, otvoriše mu se nebesa, i vidje Duha Božjega, gdje silazi kao golub i dođe na njega. I gle, glas s nebesa, koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji.« Mt. 3, 16, 17.

Otac nebeski nagrađuje vanrednu poniznost Sina svoga vanrednom odlikom, »jer svaki, koji se ponizuje, podignut će se.« Lk. 18. 14. Na tri načina odlikova Bog Otac Sina svoga.

Prvo: »Otvoriše mu se nebesa«. Veličanstveno viđenje! Zašto! Da pokaže, da je onaj, koji se tako duboko ponizi, s neba sišao; da samo njegova poniznost i zasluge otvaraju svima nebo; da je sve ono, čemu će svijet učiti, s neba. Cijeni zato svaku izreku nauke Isusove kao da je s neba čuješ.

Drugo je svjedočanstvo: »Vidje Duha Božjega, gdje silazi kao golub i dođe na njega«. Duh Sv. označuje darove, kojih bijaše Isus pun. A lik goluba znači blagost, čistoću, plodnost. Isus i nauka njegova je puna blagosti i ljubavi; puna je čistoće i majka kreposti i Svetaca.

Treće su sjajno svjedočanstvo za Isusa riječi Oca nebeskoga: »Ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji«. Ovaj koji sa grješnicima zajedno prima krštenje pokore, jest moj naravni Sin, sa mnom iste naravi; od mene od vijeka rođen; meni u svemu ravan te ga zato neizmjerno ljubim; i po čovječjoj naravi mi je tako mio da mi nitko ne može omiljeti, koji nije njemu sličan po milosti posvećujućoj.

Hoćeš li da omiliš Ocu nebeskomu, budi ponizan i pokoran, što te uči Isus primjerom i riječju svojom.«

»Glasnik S. I.« 1927., br. 1. donijevši taj ulomak primjećuje: »Ovo nekoliko rečenica, jasnih ko izvor i punih ko klas, preštampavamo iz knjige: »Životinauka Isusa Krista«, Krštenje Isusovo, 3, 205. Svima, koji teže za dubljim vjerskim životom preporučujemo ta krasna razmatranja.«

Razmatranja su razdiljena u četiri sveska:

I. svezak: **Božićno doba** (Od prve nedjelje Došašća do Sedamdesetnice). Din. 35.— vezan Din. 55.—

II. svezak: **Uskrsno doba** (Od Sedamdesetnice do Presvetog Trojstva). Din 40.— vezan Din 60.—

III. svezak: **Duhovsko doba** (Od nedjelje Presv. Trojstva do 1. nedj. Došašća). Din. 50.— vezan Din. 80.—

IV. svezak: **Razmatranja o svecima.** Din. 30.— vezan Din. 50.—

Sva četiri sveska skupa Din. 150.— Vezani Din. 240.—

Narudžbe prima: **Hrvatska knjižara, Split.**

Od istog pisca: »RAZMATRANJE O LITANIJAMA PRESV. SRCA ISUSOVA«

(158 stranica). Litanije Presv. Srcu idu među najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje moliš.

treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao O. Kulunčić D. I. Cijena Din. 10.

Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.**